

ላው ሰው ላይ የበላይነት ስሜት እንደሆነ አሳያችኋለሁ። በበላይነት ስሜት ውስጥ ሁልጊዜ የበታችነት ስሜት ይኖራል” አለ።¹⁰

የበላይነትና የበታችነት ስሜት ሁልጊዜ የውስጥ ሁከትን ይፈጥራል። መተማመንን ያሳጣል። የዋጋቢነትን ስሜት ያመጣል። የማሰብ ነጻነትን ይሠርቃል፤ የሥራችንን ፍሬ ይቀንሳል። በሌላ በኩል ደግሞ ራስን በማሻሻል ላይ ስናተኩር፤ ከሁኔታው ይልቅ ሌላ ድርጊትን የሚገልጽ ውስጣዊ ነገር ይፈጠራል። ሁላችንም ጥሩ አድርገን የምንሠራቸው ነገሮች አሉን። እኛ ካለባቸው በስተቀር ማንም ሊያበላሻቸው የማይችላቸው ናቸው። ጥሩ አድርገን የምንሠራውን ሥራ ከማንም ጋር ሳንወዳ ደር መሉ ልባችንን ሰጥተን ከሠራናቸው ደስተኞች፤ ፍሬያማ ያደርገናል።

ራስን ከሌላው ጋር ማወዳደር፤ ጸረ-ውጤት (counter productive) እንዲሁም ትርጉም-አልባ ነው። እግዚአብሔር ሲፈጥረን ለእያንዳንዳችን 2 ቢሊየን ሜጋ ባይት መያዝ የሚችል አንጎል ሰጥቶናል። የሁላችንም አቅም የተለያየ ነው። በአንዳንድ ነገር ጥሩ አድርገን መሥራት የምንችላቸው፤ በሌላ በኩል ደግሞ ጥሩ አድርገን መሥራት የማንችላቸው ነገሮች አሉን። እግዚአብሔር ለሁላችንም የተለያየ የተፈጥሮ ስጦታ ሰጥቶናል። ባለኝ ስጦታ ተሰልፌ፤ የእኔን ዓይነት ስጦታ ከሌለው ሰው ጋር ራሴን አወዳድራ ተሸቦ ብገኝ፤ ከዚያ ሰው የተሻልኩ ነኝ ብዬ ራሴን ከፍ አድርጌ ብመለከት ትክክል አይሆንም። ሐዋርያው ጳውሎስ በችሎታችን መጠን ጥሩ አድርገን መሥራት እንጂ ራሳችንን ከሌላው ጋር ማወዳደር እንደሌለብን ይመክረናል (ገላትያ 6:4)።

በጥንት ዘመን የነበሩ ሁለት ሰዎች አንድ ቀን ሲወያዩ አንዱ ሌላውን፤

- “ከዝግግ ዛፍና ከጎመን ዘር ዛፍ የትኛው ይበልጣል?” ብሎ ጠየቀው። መላሹም፤ “ይሄ ጥያቄ አሳሳችሁ ሳይሆን አይቀርም”

¹⁰ Neil Clark Warren, God Said It, Don't Sweat It, Thomas Nelson Publishers, Nashville, 1998.

ብሎ በማሰብ “የጎመን ዘር ዛፍ ይበልጣል” አለው። ሰውየውም ሲመልስለት “እነዚህን ሁለት ነገሮች ማወዳደር አይቻልም። የጎመን ዘር ዛፍ አይበልጥም፤ የጎመን ዘር ጤናማ ሆኖ እስከ መጨረሻው ካደገ፤ የዝግግ ዛፍ ግን ትልቅም ቢሆን እስከ መጨረሻው ካላደገ የጎመን ዘር ዛፍ ይበልጣል” አለው።

በ19ኛው ክፍለ ዘመን አንድ የአይሁዶች መሪ “እኔ ፍጹም እንደ ሆንኩ እናንተም ፍጹም ሁኑ” የሚለውን ትዕዛዝ ተግባራዊ ለማድረግ ከፍ ተኛ ጥረት ያደርግ ነበር። አርአያ እንዲሆነው የሙሴን የሕይወት ታሪክ በቅርብ ያጠናና እንደ ሙሴ ለመሆን ከፍተኛ ጥረት ያደርግ ነበር። ይሁን እንጂ፤ በቅድስናው ሙሴ ከደረሰበት ድረጃ ለመድረስ ገና ብዙ እንደ ሚቀረው ስለሚያውቅ በጣም ሀዘን ይሰማው ነበር።

አንድ ቀን በሀልሙ እግዚአብሔር “ልጄ ሆይ! የጭንቀት ፊት ይታይብሃል! ምን ሆነሃል?” ብሎ ጠየቀው። ሰውየውም በመንፈሳዊ ሕይወቴ ማደግ ሰላቃተኝ ነው” አለው። እግዚአብሔርም “የምትችለውን ያህል አድገሃል! ታዲያ የምትጨነቀው ለምን ድነው?” ብሎ ጠየቀው። ሰውየውም ሲመልስለት “ዕድሜዬ እያለቀ ነው፤ እንደ ሙሴ ለመሆን ገና ብዙ ይቀረኛል” አለው። እግዚአብሔርም “አይዞህ አትጨነቅ! ከእኔ ፊት ስትቆም፤ የማወዳድርህ ከሙሴ ጋር ሳይሆን ከራስህ ጋር ነው” አለው።

ይህ ታሪክ ተረት ይምሰል እንጂ፤ በውስጡ ጥሩ ትምህርት ይዟል።

1. ሁላችንም በተፈጥሯችን አንድ ዓይነት አይደለንም፤

ሁላችንም የተለያየ የተፈጥሮ ባሕሪና የጸጋ ስጦታ አለን። በወቅቱ ያለንን ዓይነት ባሕሪ እንዲኖረን ምክንያት የሆኑ ከወላጆቻችንና እንዲሁም ከእካባቢያችን ያገኘነው መመሪያ፤ እንዲሁም በተፈጥሮ ከእግዚአብሔር የተሰጠን ተፈጥሯዊ ባሕሪ (temperament) ነው። በዚህ ዓይነት ሁላችንም የተለያየ መሆናችንን እንዘነጋና፤ በቅርባችን የምናያቸው አንዳንድ ሰዎች ሁሉ ነገር የተሳካላቸው፤ እኛ ግን ጎልቶ

የሚታይ ወይም ትልቅ ነገር የሌለን ይመስለንና፤ “መቼ ነው እኔም እንደ እነርሱ የሚሳክልኝ?” ብለን ራሳችንን የምንጠይቅበት ጊዜ አለ። ያቀድነው ዕቅድ ሁሉ የሚበላሽብን፤ የሠራነው ሁሉ የሚፈርስብን፤ በተደጋጋሚ በሰዎች መገፋት የሚደርስብን ተቀባይነት ያጣን፤ ሁሉ ነገር የተዘጋጠነ መስሎ ይሰማንና ለራሳችን የምናዝንበት ጊዜ አለ። “የማላድግበት ምክንያት አለማደግ ወይም ትንሽነት ዕጣ ፈንታዬ (fate) ስለሆነ ይሆን?” ያማለት ተስፋ በሚያስቆርጥ ሃሳብ የምንዋዥቅበት ጊዜ አለ። የሚለ ጥረት በማድረግ ፈንታዬ ወይም ራሳችንን ከማንም ጋር ሳናወዳድር ራሳችንን እንዳለን በመቀበል ፈንታዬ የሌላውን ስኬት አይተን ቶሎ ተስፋ ከመቁረጥ፤ የራሳችንን የግል ጥረት ማድረግ የበለጠ ይጠቅመናል። ተስፋ መቁረጥ ስሜት ውስጥ ገብተን ከሆነ፤ ከዚያ ለመውጣት የራሳችንን የግል ጥረት እናድርግ እንጂ፤ ልዩ ኃይል መጥቶ ነጻ እስኪያወጣን ድረስ ቁጭ ብለን አንጠብቅ።

የራስ እምነት የሌሽነት (insecurity)፤ ከአስተዳደራችን ወይም በሕጻንነት ዕድሜያችን በሚያጋጥሙን ሁኔታዎች ምክንያት የሚሰማን ሥሜት ነው። አምባገነንነት፤ ወይም የሥልጣን ጥማት፤ ከአስተዳደራዊ የሚመጣ ባሕሪ ነው። ‘ውሃ ቀጠነ’ የሚሉ፤ ከመጠን በላይ ልጆቻቸውን በሚቆጣጠሩ ወላጆች ሥር ያደገ ልጅ፤ እንዲሁም በወንድሞቹና በእህቶቹ ተጽዕኖ ውስጥ የኖረ ልጅ፤ ሲያድግ ተመሳሳይ ሁኔታ ይደርስብኛል በማለት ስለሚፈራ፤ ራሱን ለመጠበቅ ኃይል ወይም ሥልጣን እንዲኖረው ይፈልጋል። ስለራሳቸው ዝቅተኛ ግምት ያላቸው (low self-esteem)፤ ራሳቸውን የሚጠራጠሩ (self-doubt)፤ የዝቅተኛነት ስሜት (inferiority) የሚያጠቃቸው ሲያድጉ፤ ራሳቸውን ለመጠበቅ እንዲችሉ ሥልጣን እንደ ውሃ የሚጠሙ እንደሚሆኑ የሥነ ልቦና ምሁራን ይጠቁማሉ።

“እኔ ማን ነኝ?” ለሚለው ጥያቄያቸው መልስ የሚፈልጉ ወይም ራሳቸውን የሚጠይቁ ብዙዎች ናቸው። ይሄ መልስ የሚያስፈልገው ጥሩ ጥያቄ ነው። አንዳንድ ሰዎች ለመፈላለፍ ሲሉ ብቻ “ማን ነኝ?” ብለው የሚጠይቁትን ዓይነት ሳይሆን፤ እውነተኛውን ማንነታቸውን ለመረዳት

ከልባቸው ለሚጠይቁት፤ የእግዚአብሔር ቃል ትክክለኛና አጥጋቢ የሆነ መልስ አለው። ለምሳሌ፤ “አንተ ማን ነህ?” የሚል ጥያቄ ቢቀርብልኝ የምሰጠው መልስ “መለስ ወጥ ነኝ” የሚል ይሆናል። ጥያቄውን ያቀረበልኝ ሰው “መልሱልክ አይደለም፤ ይሄ ከሌሎች ተለይቶህ እንድትታወቅ ወላጆችህ የሰጡህ ስም እንጂ እውነተኛውን አንተነትህን አይገልጽም” ቢለኝ፤ ትክክል ነው። የብዙዎቻችን ችግር ማንነታችንን አለማወቃችን ብቻ ሳይሆን፤ ራሳችንን ልኒ እንዳለነው አድርገን ማየትና መቀበል የማንችል መሆናችን ነው። ለዚህ ነው አንዳንዶች ራሳቸውን በመሆን ፈንታ ሌላውን ለመሆን ወይም ለመምሰል የሚሞክሩት።

ችግራችን ራሳችንን አለማወቃችን ብቻ ሳይሆን፤ ድካማችን ተስምቶን ራሳችንን ልክ እንዳለነው መቀበል የሚያቅተን መሆናችን ነው።

■ ግሪካዊው ፈላስፋ፤ “አልሲቢደስ” (Alcibiades) የታወቀ የፖለቲካ ሰው፤ ብዙ የጦርነት ድልን ያገኘ ጄኔራል፤ የሚደነቅ ቁመናና የላቀ አዕምሮ የነበረው ታላቅ ሰው ቢሆንም፤ በሕይወቱ ደስተኛ ሰው አልነበረም። በቅርብ የሚያውቀው ፈላስፋው ሶቅራጠስ (Socrates) አልሲቢደስ ለምን ደስተኛ ሰው እንዳልሆነ ተጠይቆ ሲመልስ፤ “የአልሲቢደስ ችግሩ በሂደቡ ሥፍራ ሁሉ፤ ሁልጊዜ ራሱን ይዞ ስለሚሄድ ነው” አለ።

■ እንደ አልሲቢደስ ደስታ የሸሸው አንድ ሌላ ሰው ደግሞ አንድ ቀን የአይሮፕላን ትኬት መሸጫ ቢሮ ገብቶ፤ ወኪሉን “ሩቅ ወደ ሆነ አገር መሄድ እፈልጋለሁ፤ ምንም ያህል ዋጋ ቢያስከፍለኝም፤ እንዲሁም ምንም ያህል እሩቅ ቢሆንም ግድ የለኝም፤ ትኬት አዘጋጅልኝ” አለው። ወኪሉም ግራ ተጋብቶ፤ “ሳመሆኑ የት ነው ለመሄድ የምትፈልገው?” ብሎ ጠየቀው። ሰውየውም ሲመልስለት፤ “የትም ቢሆን ግድ የለኝም። ዋናው ፍላጎቴ ለተወሰነ ጊዜ ከራሴ ሽሽጄ ወይም ርቄ ለመሄድ ነው”

አለው። ግራ የተጋባው የትኬት ወኪሉም፣ “ባጣም እዝ ናለሁ። በዚህ ዓለም ውስጥ ከራስህ ለይቶ የሚወሰድህ አይሮፕላንም ሆነ መርከብ ወይም ባቡር የለም። ወደድክም ጠላህም፣ በሂድክበት ሥፍራ ሁሉ ሁልጊዜ አንተነትህ አብሮህ ይሄዳል” አለው።

ከላይ እንደገለጽነው የብዙዎች ችግር ማንነታቸውን አለማወቃቸው ብቻ ሳይሆን፣ በራሳቸው ውስጥ የሚያዩትን እንዳንድ ነገር በለማወቅ ዱት፣ ከራሳቸው ለመሸሽ ከፍተኛ መከራ የሚያደርጉ መሆናቸው ነው። እግዚአብሔር “እራሳችንን እንድንሆን” አድርጎ ስለ ፈጠረን፣ በእኛ ውስጥ እንዳንድ የማንወደው ነገር ቢኖርም፣ ራሳችንን መቀበል አለብን። ብዙ ጊዜ ራሳችንን እናሳንሳለን፤ ወይም ከሆነው በታች ዝቅ አድርገን እንመለከታለን። ያ ብቻ ሳይሆን፣ የምንፈልገውን አላገኘንም ብለን ስለ ራሳችን ቁጭ ብለን እናዝናለን። መሆን ያለበት ግን በውስጣችን በምናየው መልካም ያልሆነ ነገር ራሳችንን ችላ በማለት ፈንታ፣ ራሳችንን ልክ ሆነን እንደተገኘነው ሙሉ በሙሉ መቀበል ነው። ራሳችንን መቀበል ብቻ ሳይሆን፣ መሆን የምንችለውን “እንሆናለን” ብለን በራሳችን ማመን አለብን።

ወላጆቻችን ወደዚህ ዓለም መምጫ መንገድ ይሁኑን እንጂ በእግዚአብሔር ፈቃድና ዓላማ እንደ ተፈጠርን ቀደም ሲል ገልጸናል። ስለሆነም፣ ሕይወታችን ከእግዚአብሔር ጋር የተያያዘ መሆኑን ስንረዳ፣ ራሳችንን ጥሩ አድርገን ማወቅ ያስችለናል። ስለ እግዚአብሔር የተሳሳተ አመለካከት ካለን ግን፣ ስለራሳችንም የሚኖረን አመለካከት የተሳሳተ ይሆናል።

- ማንነታችን በተዛመድናቸው ሰዎች፣ ወይም በምንሠራው ሥራ የሚገለጽ ብቻ ከሆነ፣ ለምሳሌ፣ ባል፣ ሚስት፣ ወላጅ (የእክሌ ባል፣ የክሌ ሚስት፣ የክሌ ወላጅ) መሆናችን ሲቀር ማን ነን? ማንነታችን በምንሠራው ሥራ፣ በያዝነው ሹመት የሚታወቅ ከሆነ፣ ይኸውም፣ የባንክ ማሄጀር... መሃንዲስ... አስተማሪ መሆናችን ሲቀር ማን ነን? በውበታችን፣ በጉልበታችን፣ በዕውቀታችን

የምንታወቅ ከሆነ፣ ውበታችን ሲጠፋ፣ ጉልበታችን ሲደክም፣ ዕውቀታችን ሲጠፋ ማን ነን?

ማንነታችንን ከእግዚአብሔር ጋር በሚኖረን ግንኙነት ላይ የተመሠረተ ከሆነ፣ እውነተኛውን እኛነታችንን ማወቅ እንችላለን። ስኬትን ለማግኘት መሥራት የምንችለውን ጥሩ አድርገን እንሥራ እንጂ፣ ራሳችንን ከሌላው ጋር በማወዳደር “ሌላው ሰው ምን እየሠራ ይሆን?” በማለት ያለእግባብ አንጨነቅ። ለማሸነፍም ሆነ ለመሸነፍ ምርጫውና ውሳኔው የራሳችን ነው።

- የሌላው ሰው ስኬት እኛ እንዳይሳካልን የማጨናገፍ ጉልበት የለውም። በሕይወታችን ምን እንደምንፈልግ እኛው እንወስን እንጂ፣ ሌላው ሰው አይወስንልን። “የሚገባችን ያህል ሠርቻለሁ ወይ?” ብለን ራሳችንን እንጠይቅ እንጂ፣ “ብእክሌ ያነሰ አልሰራሁም” በማለት ራሳችንን ከሌላው ሰው፣ ደካማ ጎን ካለው ጋር አናወዳድር። አዕምሯችንን በሌላው ሰው ድካም ላይ ብዙ ካሳረፍን፣ ራሳችንን ደስታ የሸሸን እናደርጋለን።

የራሳችንን ብልሃትና ዕቅድ በመጠቀም እንሥራ እንጂ፣ የሌላው ሰው ዕቅድ እኛን እንዲወስን እንፍቀድለት። በሌላው ሰው ሕይወት ውስጥ የሚፈጸመው ነገር፣ ጥሩም ሆነ መጥፎ እኛ ከምንሠራው፣ መሆን ከምንፈልገው ነገር ጋር ምንም ግንኙነት የለውም።

- በችሎታው እጅግ በጣም ከሚደነቀው ሰው ጋር፣ ራሳችንን ብናወዳድር፣ ራሳችንን አንሰን ስለምናይ በራሳችን ቶሎ ተሰፋ እንቆርጣለን።
- ርህራሄያችንን ከፋ ከሚባለው ሰው ጋር፣ ለምሳሌ ሰድስት ሚሊዮን አይሁዶችን ካስገደለው ከሂትለር ጋር የምናስተያይ ከሆነ፣ ራሳችንን ቅዱስ ወይም መልአክ አድርገን ማየታችን አይቀርም።

- ራሳችንን ከአደጋ ለመጠበቅና ደስታን ለማግኘት ሌሎች ሰዎች በሚሰጡት አስተያየት ላይ አንደገፍ። በሌሎች ሰዎች ሚዛን ራሳችንን አንመዝን።

ስኬታችንን ምንጊዜም ቢሆን ሌሎች ባላቸውና በሌላቸው ወይም ባገኙትና ባላገኙት አንለካ። አንዳንድ ተማሪዎች በትምህርታቸው ጥሩ ውጤት ካላገኙ ምክንያቱን በጥንቃቄ መርምረው የአጠናናቸውን ዘዴ በመለወጥ ፈንታ፣ የወደቁትን ወይም ደካማ ውጤት ያገኙትን ይቆጥሩና “ብዙዎች ወድቀዋል” በማለት ራሳቸውን ለማጽናናት ይሞክራሉ። ምን እንደሚያስፈልገን ሌሎች ሰዎች እንዲነግሩን አንፍቀድላቸው። “ሌሎች ሰዎች ስለ እኔ ምን ያስቡ ይሆን?” እያሉ በሚያስቡና በሚጨነቁ ሰዎች እግዚአብሔር አይሠራም። ራስን ከሌላው ሰው ጋር ማወዳደር አቅምን ያሳጣል። አስተዋይ ሰው የራሱን ውሳኔ ይወስናል። አላዋቂ ሰፊውን ሕዝብ ወይም መንጋውን ተከትሎ ይሄዳል። ብዙዎች ስለ ሚሄዱበት ብቻ ያ መንገድ ትክክለኛ መንገድ መስሎ የሚታያቸው አሉ። አንድ ጸሐፊ “ከሰው ሁሉ ጋር ለመስማማት እንድንችል፣ ራሳችንን በጊዜው የምንከረከም ከሆነ፣ ቀስ በቀስ እያነሰን፣ የራሳችን አቋም የሌለን እንሆናለን” አለ። ስለዚህ ራሳችንን ከሌላው ሰው ጋር ማወዳደር ከጥቅሙ ይልቅ ጉዳቱ ያመዝናል። ቦታችንና እቅዳችንን ከእግዚአብሔር ፈቃድና ቃሉ ጋር እናወዳድር።

2. እግዚአብሔር ሰውን የሚመዝነውና እንዴት ነው?

እኔና እናንተ ራሳችንን በራሳችን ሚዛን ስንመዝነው ራሳችንን የምናየው እንዴት ነው? የግል ድካማችንን ስለምናውቅ፣ “እግዚአብሔር በእኔ ሕይወት ውስጥ ትልቅ ነገር አይሠራም” እንል ይሆን? ሌሎችን የሚያዩን እንዴት ይሆን? እነርሱም በራሳቸው ሚዛን ሲመዝኑን ምናልባት ዝቅ አድርገው ተመልክተው “እግዚአብሔር አይጠቀምባቸውም” ብለው ይደመድሙ ይሆን? ከሁሉም የተሻለውና ትክክለኛው ሚዛን የእግዚአብሔር ሚዛን ስለሆነ፣ “በእግዚአብሔር ሚዛን ስመዝን ምን ሆኖ

ያገኘኝ ይሆን?” ብለን ራሳችንን መጠየቅ ይገባናል። ሰማያዊው አባታችን የሚያዩን ሌሎች እንደሚያዩን ወይም እኛ ራሳችንን እንደምናየው ሳይሆን፣ እኛ ራሳችንን ከምናውቀው የበለጠ ስለሚያውቀን ድካማችንን ብቻ ሳይሆን ብርታታችንን መሆን የምንችለውንም ጭምር ያያል። በአሁኑ ወቅት የት እንዳለን ምን እንደሆንን ብቻ ሳይሆን፣ ወደ ፊት ምን መሆን እንደምንችል፣ በግምት ሳይሆን፣ ትክክለኛውን ያውቃል።

እግዚአብሔር ሁላችንንም የፈጠረን የእርሱን ዓላማ እንድንፈጽም ስለሆነ ችሎታችንን፣ ይኸውም ማድረግ የምንችለውን ያውቃል። ፈቃዱንና ዓላማውን ለማወቅና እንዲሁም ከእርሱ ጋር ለመሰለፍ ፈቃደኞች ከሆንን፣ ከምናሰበውና ከምንጠብቀው የበለጠ ይጠቀምብናል። ያቀደልንን ደስታ፣ ሰላም፣ እንዲሁም እርካታን በሕይወታችን ይሰጠናል። ሰው ራሱን በመሆን ፈንታ የሚያደንቀውን ሰው ለመሆን ሲሞክር፣ ያንን ሰው መሆን ሲያቅተው በሕይወቱ ደስታ ያጣ ሰው ይሆናል። ምሳሌ የሚሆኑን አስፈላጊ ሲሆን ድጋፍ የሚሰጡን ሰዎች የሚያስፈልጉበት ጊዜ አለ። ይሁን እንጂ፣ የእነርሱን ድጋፍ ሁልጊዜ ማግኘት አለብን፣ እንዲሁም እነርሱ የሆኑትን መሆን አለብን ማለት አይደለም። ማርቲን ሉተር፣

- “ሰው ምንም ዓይነት የሰው ፅርዳታ ሳያገኝ ማድረግ ያለበት ሁለት ነገር አለ—በግሉ ማመን፣ የራሱን ሞት መሞት ነው...” አለ።

በራሱ እምነት እንዲኖረው፣ ሌላ ሰው ሊያምንለት አይችልም። የግድ በራሱ እምነት ሊኖረው ይገባል። ሁላችንም የራሳችን የሆነ ደካማና ብርቱ ሃን አለን። እንደ ጸሐፊ፣

- “ፈረስ እንደ ወፍ መብረር አይችልም። ይሁን እንጂ ወፍ ፈግሞ ፈረስ የሚሸክመውን መሸከም አትችልም። ዓሃ ከውሃ ወጥታ ደረቅ ምድር ላይ መኖር አትችልም። በውሃ ዋና ግን የሚወዳደሩት የለም።” አለ።

3. ሁላችንም ራሳችንን ከሌላው ጋር የማወዳደር ዝንባሌ አለን፤

እግዚአብሔር ሁላችንንም የተለያዩ አድርጎ ቢፈጥረንም፤ ብዙዎቻችን ራሳችንን ከሌላው ጋር በማነጻጸር፤ ሌላውን ለመሆን የመሞከር ዝንባሌ አለን። ለምንወሰነው ውሳኔ እንዲረዳን ከሌላው ሰው መማር በጣም ጠቃሚ፤ ወይም አስፈላጊ ቢሆንም፤ ስለ ራሳችን አሉታዊ አመለካከት እንዲኖረን የሚገፋፋን ከሆነ ግን ጤናማ ያልሆነ ልማድ ስለሆነ፤ አስፈላጊውን ጥንቃቄ ማድረግ አለብን። ማንኛውም ሕብረተሰብ “ይህንን ወይም ያንን መምሰል አለብህ፤ እንደ እክሌ መሆን ወይም ማድረግ አለብህ” በማለት ከፍተኛ ተጽዕኖ የማድረግ ኃይል አለው። ሕብረተሰቡ በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ “እነኚህ ካልመሰልክ፤ እነርሱ የሚከተሉትን የአኗኗር ዘዴ ካልተከተልክ ደስታህ የተሟላ አይሆንም” በማለት ልዩ ተጽዕኖ ቢያደርግብን፤ ተጽዕኖውን ላለመቀበል የራሳችንን ጥረት ማድረግ አለብን።

ራሳችንን ከሌላው ጋር ስናወዳድር የተበለጠን ከመሰለን፤ የዋጋቢነት ስሜት፤ በበለጠን ሰዎች ላይ የመራራነትና የጥላቻ ስሜት፤ ወይም ሁለቱንም ዓይነት ስሜት ሊጠናወተን እንደሚችል ግልጽ ነው። ሁልጊዜ ከእኛ የተሻሉ ወይም ከእኛ ያነሱ ሰዎች ሊያጋጥሙን ይችላሉ። ከእኛ ያነሱ ሰዎች ሲያጋጥሙን፤ ከዕድገት መሰላል ጫፍ ላይ የደረስን ይመስለንና የበለጠ ለማደግ ጥረት እንዳናደርግ ዕንቅፋት ይሆንብናል። በዚህ ዓይነት ራስን ከሌሎች ጋር ማወዳደር፤ ከጥቅሙ ይልቅ ጉዳቱ ያመዝናል። አንድ ጸሐፊ፤

• “በጎረቤታችን እርሻ ውስጥ ያለውን ጠጠር እየቆጠርን፤ የራሳችንን መስክ ማሳመር አንችልም” አለ።

ራሳችንን ከሌሎች ጋር ስናወዳድር ጊዜያችንና ጉልበታችንን እና ቃጥላለን። የሌሎችን ስኬት መቁጠር ስናቆም፤ ራሳችን ትልቅም ሆነ ትንሽ፤ ባገኘነው ስኬት ደስተኞች እንሆናለን። የምንፈልገውን ዓይነት ስኬት ማግኘት የምንችለው፤ ጥሩ አድርገን ስንሠራ እንጂ፤ ሌላው ሰው

ከእኛ የተሻለ ምን ይሠራ ይሆን ብለን በመጨነቅና በማሰብ የምናገኘው አይደለም።

ስኬትንም ሆነ ሽንፈት እኛው ራሳችን የምናመጣው ነው። በሌላው ሰው ላይ የተመሠረተ አይደለም። የሌላው ሰው ስኬት የእኛን ስኬት አያጨናግፍም። ራሳችንን መጠየቅ ያለብን፤ የምንንቀሳቀሰው በራሳችን ፍላጎት ነው ወይስ በሌሎች ፍላጎት? የምንወሰነው ውሳኔ ሌላው ሰው የሚፈልገውን ለመፈጸም ሳይሆን፤ እኛ ራሳችን የምንፈልገው እንደሆነ እርግጠኞች መሆን አለብን። “ጥሩ ነኝ፤ ግን መሆን ያለብኝን ያህል አይደለሁም” እንላለን? ወይስ ራሳችንን ከሌላው ጋር አወዳድረን “ይህን ያህል ከብዙዎች የከፋሁ አይደለሁም” እንላለን? በሌላው ድካም ላይ በጣም የምናተኩር ከሆነ፤ ዕድገታችን የተወሰነ ይሆናል። በራሳችን ዕቅድ ከመመራት ይልቅ በሌላው ዕቅድ ላይ ካተኮርን፤ እንቅስቃሴያችን ወደ ጓላ ይሆናል። ራሴን ከታላላቅ ጸሐፊዎች ጋር የማወዳደር ከሆነ፤ አንድ ገጽ ወረቀት እንኳን ለመጻፍ ድፍረት አይኖረኝም ነበር። የሌላውን ሰው ቀሚስ በመልበስ ራሳችንን ለመለካት፤ ወይም በሌላው ሰው ዓይን ራሳችንን ለመመዘን አንሞክር።

ልንሆን የምንችለውን እንዳንሆን ወደ ጓላ የሚጎትተን፤ ወይም ካለን ዕምቅ ኃይል ወይም ፖቴንሻል ለመድረስ እንቅፋት የሚሆንብን፤ አንደኛው ምክንያት ራስን ከሌሎች ጋር ማወዳደር ነው። ብዙ ጊዜ ራሳችንን የምናወዳድረው፤ ብርቱ ሆነን በተገኘንበት አቅጣጫ ሳይሆን፤ እኛ ደካማ በሆንንበት አቅጣጫ፤ ሌላው ሰው ብርቱ ከሆነበት አቅጣጫ ጋር ሊሆን ይችላል። ለምሳሌ፤ የሰዓሊነት ስጦታ ወይም ችሎታ ሳይኖረኝ፤ ስጦታ ካለው ሰዓሊ ጋር ራሴን አወዳድርና፤ ስጦታ ያለው ሰዓሊ በለጠኝ ብዬ የዝቅተኛነት ስሜት እንዲሰማኝ በር እከፍታለሁ። እርሱ በሰዓሊነቱ ይብለጠኝ እንጂ፤ እኔ ደግሞ በጸሐፊነቱ የምበልጠው መሆኑን ተረድቼ ራሴን ከዝቅተኛነት ስሜት መጠበቅ እንዳለብኝ አልገነዘብም። ጥሩ ድምጽ ያለው ዘማሪ በስጦታው በማገልገል ፈንታ፤ ጥሩ ሰባኪ ሲሰብክ አይቶ “እኔም መስበክ አለብኝ” በማለት ለመስበክ ቢሞክር ብዙ ነገር ያዘበ ራርቃል። ራስን ከሌላው ጋር ማወዳደር የሚያደርሰው ስህተት፤ ሥጦታን

ለያንዳንዱ ሰው በሚሰጠው እግዚአብሔር ላይ እንዳንታመን፤ ባለን ዕምቅ ችሎታ ወይም ፖቴንሻል ለመድረስ ጥረት እንዳናደርግ ዕንቅፋት ይሆንብናል። ያለስጦታችንና ያለቦታችን ተሰልፈን ከሮጥን፤ የሚገጥመን ሽንፈት ብቻ ሳይሆን፤ መሮጥ ያለብንን ሩጫ ሳንሮጥ እንቀራለን።

4. ራስን ማወዳደር ድርሻችንን እንዳንፈጽም ያደርገናል፤

ራስን ከሌላው ጋር ማወዳደር የሚያደርሰው ስህተት፤ በእግዚአብሔር ላይ እንዳንታመን፤ ካለን ዕምቅ ችሎታ ወይም ፖቴንሻል ለመድረስ ጥረት እንዳናደርግ ዕንቅፋት ይሆንብናል። ራሳችንን ተሸናፊዎች አድርገን ከቆጠርን፤ መሮጥ ያለብንን ሩጫ በመሮጥ ድርሻችንን ሳንፈጽም እንቀራለን። ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ለማኞች በዚህ ዓለም ውስጥ የሚያጋጥመውን ችግር በባዶ ሳይሆን፤ በየትኛውም አቅጣጫ ሰይጣንን ለማሸነፍ፤ ወንጌልን ባለው ኃይልና ችሎታ ለመስበክ፤ እግዚአብሔር ወደ ሚልከው ሥፍራ ሁሉ ለመሄድ፤ እንዲያደርግ የጠየቀውን ሁሉ ለማድረግና ብዙ ነፍሳትን ወደ ጌታ ለማምጣት ከፍተኛ ትግል ያካሂደ ሰው ነበር። ሐዋርያው ሩጫውን የጀመረው “ምናልባት ሩጫዬን መፈጸም አልችል ይሆናል” ብሎ አይደለም። ጳውሎስ ውሳኔውን ሲገልጽ፤

“...ግብ እንደሌለው ሰው በከንቱ አልሮጥም፤ ከነሱ ጋር እንደሚታገል በከንቱ የምታገል ሰው አይደለሁም። ስለዚህ ሌሎችን ወደ ውድድር ከጠራሁ በኋላ እኔ ራሴ ከውድድሩ ውጭ ሆኜ እንዳልገኝ፤ ሰውነቴን እየተቆጣጠርሁ እንዲታዘዝልኝ አደርገዋለሁ” አለ (1 ቆሮ. 9:26-27)።

ሁልጊዜ መርሳት የሌለብን ነገር ቢኖር ሩጫችን የሌላ ሰው ሳይሆን፤ እግዚአብሔር በፊታችን የዘረጋልን የራሳችን ሩጫ እንደሆነ ነው። ሌላ ሰው የሚሮጥልን ሩጫ ሳይሆን፤ እኛው ራሳችን ርጠን መጪ ረስ ያለብን ሩጫ ነው። ራሳችንን ከሌላው ሰው ጋር ከማወዳደር ነጻ መሆን አለብን። ምክንያቱም፤

1ኛ፤ ማንኛውም ሰው በተፈጥሮ የራሱ የሆነ ዕምቅ ኃይል ወይም ፖቴንሻል ስላለው፤ በየትኛውም ዕድሜ ክልል ውስጥ እንሁን፤ ምንም ያህል ከፍተኛ ደረጃ ላይ እንድረስ፤ እግዚአብሔር ወደ ፊት ልንደርስበትና ልናደርገው የሚፈልገውን መፈጸም የምንችልበት ችሎታ ሰጥቶናል።

2ኛ፤ ሰው ሁሉ የተፈጠረው ለእግዚአብሔር ክብር እንዲሆን ነው። ያንን መፈጸም የምንችለው እንዴት ነው? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። በምድር የእርሱን ዓላማ መፈጸም የምንችለው፤ እንድንሆን የሚፈልገውን ዓይነት መሆን ስንችል ብቻ ነው። በዚህም እግዚአብሔርን እናከብራለን።

3ኛ፤ ያለ እግዚአብሔር ዕርዳታ፤ ወይም እርሱ ከሰጠን የተፈጥሮ ስጦታና መክሊት ውጪ ማንም ሊደርስበት ከሚችለው ዕምቅ ኃይል ወይም ፖቴንሻል መድረስ አይችልም።

4ኛ፤ እግዚአብሔር ሥራን በምድር ላይ ለመሥራት መክሊትና የተፈጥሮ ስጦታ የሰጠን መሆኑ ብቻ ሳይሆን፤ ፍላጎት፤ ሕልምና ከእግዚአብሔር ጋር ቅርብ የሆነ ግንኙነት የመፍጠር ፍላጎት እንዲኖረን አድርጎ የሠራን መሆኑ ነው። ያለን ዕምቅ ኃይል በክፍል የተመሠረተው እንድንሠራው ያቀደ ልንዕቅድ ላይ ሳይሆን፤ እግዚአብሔር እንድንሆን በሚፈልገው ላይ ነው።

5ኛ፤ ያለንን ዕምቅ ኃይል የሚያውቅ እግዚአብሔር ብቻ ነው። እኛ ውስን ስለሆንን፤ ለእኛ ያለውን ወሰን የሌለውን ዕቅድ የሚያውቅ እርሱ ብቻ ነው። የፍቅሩን ጥልቀት፤ ሊሰጠን የሚፈልገውን በረከትና ያዘጋጀልንን ሽልማት ማወቅ የሚችል ማንም የለም።

5. ራሳችንን ዝቅ አድርገን አንመልከት

ልንሆን የምንችለውን እንዳንሆን ወደ ጓላ የሚጎትተን ወይም ካለን ዕምቅ ኃይል ወይም ፖቴንሻል ለመድረስ እንቅፋት የሚሆንብን እንደኛው ምክንያት ራሳችንን ዝቅ አድርገን መመልከታችን ነው። እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ዓላማና ዕቅድ ባለን የዘር ግንድ፣ ባለን የትምህርት ደረጃ፣ ባለን ባህል፣ ባለን ሀብት ወይም ባለን የተፈጥሮ ባህሪና ችሎታ ላይ የተመሠረተ አይደለም። በሰው እጅ የተሠራ፣ ባደግንበት ሁኔታ ላይ የተመሠረተ አይደለም። የሕይወታችንን ዓላማ ዕቅዱን ያወጣው፣ ገና በእናታችን ማሕጸን ሳንጸነስ እግዚአብሔር ራሱ ነው። መንገዳችንን ፈተናና ችግር፣ እንዲሁም እንቅፋት ቢኖርበትም የሕይወታችንን ዋና ዓላማ መፈጸም አለብን። ልንሆን የምንችለውን እንዳንሆን ዕንቅፋት የሚሆን ብንን ሁሉ ከሕይወታችን ለማስወገድ የራሳችንን ጥረት ማድረግ አለብን።

ልንሆን የምንችለውን እንዳንሆን የሚያደርገን በልጅነታችን አልፈን የመጣንበት ልማድ ሊሆን እንደሚችል ከላይ ገልጸናል። አንዳንዶች ወላጆቻቸው “አትረባም፣ ደካማ ነህ” የሚለውን አባባል እየሰሙ ያደጉና ያንን እንደ እውነት አምነው የተቀበሉ ሰዎች፣ መሆን የሚችሉትን እንዳይሆኑ ምክንያት ስለሆነባቸው፣ ያንን ዓይነት እምነት ከአዕምሯቸው ማስወጣት አለባቸው። ሰማያዊው አባታችን በሁሉም ሥፍራ በሰዎች ሁሉ ሕይወት ሁልጊዜ እየሠራ ነው።

ያለንን ዕምቅ ኃይል ወይም ፖቴንሻል እንዳንጠቀም በመንገዳችን ላይ እንቅፋት የሆኑብንን ነገሮች ምን ይሆኑ? እግዚአብሔር ከወሰነልን ዘላለማዊ ከሆነው ዕጣ ፈንታችን መድረስ እንዳንችል መሰናከል የሆኑ ብንን፣ ትክክል ያልሆኑ አቋሞቻችንና እምነቶቻችንን ይሆኑ? በራሳችን ጉልበትና ችሎታ እንታመን ይሆን? እግዚአብሔር ካቀደልንና ከወሰነልን ዓላማ መድረስ እንዳንችል ዕንቅፋት ሊሆኑብን የሚችሉትን መሰናከሎችን ሁሉ እግዚአብሔር እንዲያስወግድልን እንጠይቀው። የማንኛውም ሰው ስኬት መለካት ያለበት በግሉ ሊደርስበት ከሚችለው ደረጃ ወይም አቋም

ላይ መድረሱን እንጂ፣ የእንዱን ዕድገት ከሌላው ሰው ጋር በማነጻጸር መሆን የለበትም።

6. ራስን ከሌላው ጋር ማወዳደር የሚያደርሰው ጉዳት

የእግዚአብሔር ዓላማ በሕይወታችን እንዳይፈጸም በመንገዳችን ላይ እንቅፋት የሆኑብንን ነገሮች፣ እርሱ ከወሰነልን ዘላለማዊ ከሆነው ዕጣ ፈንታችን መድረስ እንዳንችል መሰናከል የሆኑብንን፣ እንዳንድ ትክክል ያልሆኑ አቋሞቻችንና እምነቶቻችንን እንዲያስወግድልን እንጠይቀው። ራስን ከሌላው ጋር ማወዳደር፣ በእግዚአብሔር ላይ እንዳንታመን፣ ካለን ዕምቅ ችሎታ ወይም ፖቴንሻል እንዳንደርስ ዕንቅፋት ይሆንብናል። ራሳችንን ከሌሎች ጋር አወዳድረን ራሳችንን እንደ ተሸናፊዎች አድርገን ከቆጠርን፣ መሮጥ ያለብንን ሩጫ እስከ መጨረሻው መሮጥ አይሆን ልንም። ራስን ከሌላው ጋር ማወዳደር፣

6-ሀ የሰሜት መዋዠቅን ይፈጥርብናል

ራሳችንን ከሌላው ሰው ጋር ስናወዳድር፣ ሰዎች በሚሰጡት ክፉም ሆነ ደግ አስተያየት፣ በሚወስዱት እርምጃ ስለራሳችን ያለንን አቋም ከፍና ዝቅ ያደርገዋል። ራሳችንን ከሌላው ጋር ስናወዳድር ተሽለን ብንገኝ እንኳን የሚሰማን ልዩ የደስታ ስሜት ለጊዜው ስለ ራሳችን ያለን አመለካከት ከፍ ያደርገዋል እንጂ፣ ዘላቂነት ያለው አይደለም። ስራሳችን ያለን ከፍ ያለ አመለካከት በጊዜ ውስጥ እየቆየ ሲመጣ ስሜታችን እየተለወጠ፣ በራሳችን ያለን እምነትም እየጠፋ ይመጣል። በዚህ ጊዜ ሰዎች ስለ እኛ የሚሰጡትን አስተያየት ለመስማት እንራባለን።

6-ለ በራሳችን ላይ እምነት ያሳጣናል

ከሌላው ሰው ጋር ራሳችንን አወዳድረን “ብቃት የለኝም” ወይም “ብቁ አይደለሁም” በማለት በራሳችን እምነት ስናጣጥ ሁልጊዜ የሌሎችን አስተያየት የምንፈልግ፣ በሌሎች ስኬት ጤናማ ያልሆነ ቅናት የሚኖረን፣ ከእኛ የተሻሉትን ሰዎች እንድንጠላና ከእነርሱ እንድንሸሽ ያደርገናል።

የእኛ ስኬት በሌሎች ስኬት የሚለካ ከሆነ ምንጊዜም ጥሩ ስሜት አይኖረንም። ተቀባይነታችን በሌሎች አስተያየትና በሚያደርጉት ነገር ከሆነ ምንጊዜም ራሳችንን መቀበል አንችልም። የምንመዘነው ወይም የምንለካው በሌሎች ሚዛንና መለኪያ ከሆነ ጤናማ ያልሆነ ስሜት በውስጣችን እንደሚፈጠርብን የታወቀ ነው። የራሳችንን ስኬት በማየት ፈንታ የሌላውን ሰው ስኬት የምናይ ከሆነ በውስጣችን ጤናማ ያልሆነ ቅናት ሊፈጠርብን ይችላል። የእኛን ብቃት ከእኛ የበለጠ ብቃት ካለው ሰው ጋር የምናነጻጽር ከሆነ ሁልጊዜ የዝቅተኛነት ስሜት ይሰማናል። የሌላው ስኬት ከእኛ ስኬት የበለጠ ሆኖ ስናገኘው ደግሞ ያ ሰው ስላ ገኘው ስኬት ከልባችን ደስተኞች አንሆንም። የእነርሱ ብርታት የእኛን ደካማነት የሚያሳይ ወይም መለኪያ ከሆነ እነዚያ ሰዎች ባገኙት ስኬት በማድነቅ ፈንታ እንጠላቸዋለን።

፩-ሐ ውጤታችንን የማይረባ ያደርጋል፤

የራሳቸውን ስኬት ለመለካት ሥራቸውን ከሌላው ሰው ጋር ሲያወዳድሩ ከእነርሱ ያነሰ ውጤት ካለው ጋር ያስተያየና “በጣም የተሻልኩ ነኝ” በማለት ባገኙት ውጤት ረከተው ይቀመጣሉ። የስኬታችን መለኪያ የሌላው ሰው ሚዛን ወይም መለኪያ ከሆነ ስኬታችንን በጣም ይወስነዋል። አንዳንድ ሰዎች መነቃቂያ እንዲሆናቸው ከእነርሱ የተሻ ሌትን ሰዎች አሠራርና ውጤት ይመለከታሉ። ይሄም ጎጂነት የለውም። በሌላ በኩል ግን ብዙዎች ከቅርብ ጓደኞቻቸው የሥራ ባልደረቦቻቸው ጎረቤቶቻቸውና በቅርብ ከሚያውቋቸው ሰዎች ጋር ስኬታቸውን ያወዳድሩና ራሳቸውን የተሻሉ አድርገው በመመልከት የተሻለ ውጤት ለማግኘት ጥረት አያደርጉም። ስለዚህ ራስን ከሌላው ጋር ማወዳደር ስኬትን ይወስናል።

፩-መ የማሰብ ነጻነታችንን ይቀንሳል፤

ራሳችንን ከሌላው ጋር ባወዳደርን ቁጥር ወይም ሁልጊዜ የሌሎችን አስተያየት እስከፈለግን ድረስ ግላዊ የማሰብ ነጻነታችንን እያጣን እንሄዳለን። ራሳችንን ችለን የማሰብ ነጻነታችን እየጠፋ ሲሄድ በራሳችን

እምነት እያጣን እንመጣለን። ሌሎች ስለ እኛ የሚሰጡት አስተያየት እያሰጩታችንና እያሳሰቡን ሲመጣ ራሳችንን ችለን የማሰብ አቅማችን እየቀነሰና ፍሬብሲ እየሆነ ይመጣል። በግል ሕይወታችን ላይ እውነተኛ ዕይል ወይም ሥልጣን እንዲኖረን የሌላው ሰው ሳይሆን የራሳችንን አፅምሮ መጠቀም አለብን። ራስን ከሌላው ጋር ማወዳደር ጎጂነቱን ከተገነዘብን ይህንን መጥፎ ልምምድ ማስወገድ አለብን።

፪-ሠ የዝቅተኛነት መንፈስን ይፈጥራል፤

ራሳቸውን ብዙ ሃብትና ንብረት ትምህርት መኪና ወዳጆችና ዝናን የመሳሰሉትን ነገሮች ካሏቸው ሰዎች ጋር አወዳድረው ባላቸው ነገር በመደሰትና በማመስገን ፈንታ በአፈጣጠራቸው እንከን ያለባቸው ውዳቂዎችና ተሸናፊዎች እንደሆኑ አድርገው የሚመለከቱ አሉ። በአንድ በኩል በተለያየ ነገር የተሳካቸውን ሰዎች እይቶ መመኘት የሰው ተፈጥሮ ነው። እነርሱ ባገኙት ድል ትምህርት መቅሰም ከፋት የለውም። “እነርሱ ከደረሱበት ደረጃ እንዴት እኔ መድረስ እችላለሁ? ምን ማድረግ አለብኝ?” ብሎ መጠየቅና እነርሱ መድረስ የቻሉበትን መንገድ መረዳትና ትምህርት መቅሰም ይጠቅማል እንጂ አይጎዳም።

በሌላ በኩል ግን እጅን አጣምሮ በመቀመጥ የሌላውን ሰው ስኬት ወይም ድል መቁጠር የራስን ስኬት ከሌላው ስኬት ጋር ማነጻጸር የዝቅተኛነትን ስሜት ከመፍጠሩ በስተቀር ሌላ ጥቅም የለውም። ሌሎች የተሳካ ላቸው በአፈጣጠራቸው ከእነርሱ የላቁ በመሆናቸው ይሆናል ብለው የሚያስቡ ከሆነ ራሳቸውን ደስታ የሸሻቸው ሰዎች ያደርጋሉ። እርግጥ ነው አንዳንድ ሰዎች በአንዳንድ ነገር ከእኛ የተሻሉ ሊሆኑ ይችላሉ። ከእኛ የበለጠ ብርሃ አፅምሮ ያማረ ቁመና ያላቸው ሊሆኑ ይችላሉ። በኑሮም ከእኛ የበለጠ ሀብት ያላቸው ሊሆኑ ይችላሉ። እነርሱን ባለማከላችን ወይም ባለመምሰላችን ራሳችንን ዝቅ አድርገን መመልከታችን ግን ትክክል አይደለም። የሌሎችን ስኬት ወይም ድል ቁጭ ብለን ከመቁጠር ይልቅ “እንዲህ ሊሳካላቸው የቻለው ምን ቢያደርግ ነው?” ብለን በመጠየቅ ራሳችንን ለማሻሻል መሞከሩ የተሻለ ፍሬ ወይም ውጤት ያስገኛ

ልናል። ራሳችንን ከሌላው ጋር አወዳድረን “እንደ እክሌ ያልተሳካልኝ የማልረባ ሰው በመሆኔ ነው” ብለን መደምደማችን ግን ትክክል አይደለም።

በሌላ በኩል “እንደ እክሌ የተሳካልኝ መሆን አለብኝ” ማለት ሁልጊዜ የምንፈልገውን ዓይነት ውጤት ያስገኛልናል ማለት አይደለም። በሁሉም ነገር ሌላውን አናክል፣ ወይም አንብለጥ እንጂ፣ የራሳችን የሆነ የተፈጥሮ ስጦታ፣ ጥሩ ውጤት ልናመጣበት የምንችልበት መስመር ስላለና በዚያ አቅጣጫ ተሰልፈን በትጋት መሥራት ውጤታማ ያደርገናል። ይህን ዓይነት አስተሳሰብ ጤናማነት ያለው በመሆኑ ለመድረስ ከምንፈልግበት ደረጃ መድረስ ያስችለናል።

እኛ ራሳችንን ከሌላው ጋር ማወዳደራችን ብቻ ሳይሆን፣ ሌሎችም እኛ ሳንፈልግ ከሌላው ጋር ሊያወዳድሩን የሚሞክሩ አሉ። “እንደ እክሌ ጥሩ አትሰብክም፣ ጥሩ አታስተምርም፣ ጥሩ ጸሀፊ አይደለህም” በማለት ሊገፉን የሚሞክሩ አይጠፉም። ወላጆች በልጆቻቸው ውጤት ደስ ከመሰኘትና ከማደፋፈር ይልቅ ከሌሎች ልጆች ጋር ያወዳድሩና “እክሌ ያገኘውን ዓይነት ውጤት አላገኘህም፣ አንተ ከእርሱ ታንሳለህ እንዴ?” በማለት የልጆቻቸውን ደስታ የሚሰርቁ ከአቅማቸው በላይ ልጆቻቸውን ለመግፋት የሚሞክሩ ወላጆች አሉ። በልጆቻቸው ደስ የሚላቸው ባገኙት ውጤት ሳይሆን፣ ከሌሎች ልጆች የተሻለ ውጤት ያገኙ እንደሆነ ብቻ ነው። ይሄም በእነርሱና በልጆቻቸው መካከል ያለውን ግንኙነት የበለጠ ያሻክረዋል።

ራስን ከሌላው ጋር ማወዳደር ቅናትን፣ ምቀኝነትን፣ ጥላቻን እንደሚፈጥር ግልጽ ነው። ሳያል በፍልስጥኤማዊው ጎልዖድ ላይ ባገኘው ድል በጣም ደስ ብሎት ነበር። ነገር ግን ሴቶች ከበሮ እየመቱ “ሳያል ሺ ገደለ፣ ዳዊት ግን እልፍ ገደለ” ብለው ሲያወዳድሩት፣ በልቡ ውስጥ ቅናትና ምቀኝነት ስለተፈጠረ፣ እስከ ሕይወቱ መጨረሻ ድረስ በዳዊት ላይ ልቡ የመረረበት ሰው ሆኖ ሊገድለው ያሳድደው እንደ ነበረ እናውቃለን። ወላጆች በማወቅም ሆነ ባለማወቅ ልጆቻቸውን ከሌሎች ልጆች

ጋር በማወዳደር የጥላቻን፣ የቅናትን መንፈስ እንደሚዘሩ የተረዱት አይመስሉም።

ራሳችንን ከሌላው ጋር የማወዳደር ዝንባሌ ካለን፣ እንወቀው እንጂ ከውስጣችን በሌላችን ብቃት ጥያቄ ወይም ጥርጣሬ ይኖረን ይሆናል። ለምሳሌ አንዳንድ ወጣቶች በተለይ ሴቶች ያገቡትን ጓደኞቻቸውን ያዩና “እኔ እንደ ጓደኞቼ ያላገባሁት፣ ወንዶች ሊጋብቻ የሚጠይቁኝ ቆንጆ ባለመሆኔ ነው” በማለት ስለ ራሳቸው ጥሩ አመለካከት እንዳይኖራቸው ይሆናሉ። የራሳቸው ስሜት መደፍረሱ ብቻ ሳይሆን፣ ካገቡ ጓደኞቻቸውም አካባቢ ያለአጥጋቢ ምክንያት መራቅ ይጀምራሉ። አንዳንዶች ደግሞ ፈጽሞ ሊወዳደሯቸው ከማይችሏቸው ሰዎች ጋር ራሳቸውን ያወዳድሩና ሁልጊዜ ራሳቸውን የዝቅተኝነት ስሜት እንዲሰማቸው የሚያደርጉ አሉ።

ራሳችንን ከሌላው ጋር የማወዳደር፣ ደስታችንና ሰላማችንን የሚገፍ ስለሆነ፣ ከዚህ ባህሪያችን የግድ መላቀቅ አለብን። ራሳችንን ከሌላው ጋር እያወዳደርን መሆናችንን ስንረዳ፣ “ቆም ብለን እኔ ምንጊዜም ቢሆን፣ በምንም ዓይነት እክሌን መሆን አልችልም። ራሴን ሆኜ መኖር አለብኝ” በማለት ለራሳችን እውነቱን በመንገር፣ በመጀመሪያ ደረጃ ከራሳችን ጋር ሰላም መፍጠር አለብን። ይሄም ሌላውን ከመሆን ራሳችንን ሆነን መኖር ያስችለናል። ብዙ ጊዜ የሌላው ሰው ካርቦን-ኮፒ ለመሆን የምንፈተነው ራሳችንን ልክ እንደሆንነው መቀበል ሲያቅተን ነው።

በሰዎች መካከል ያለውን የተፈጥሮ ልዩነት ባለመረዳት፣ ራሳችንን ከእነርሱ ፍጹም የተለየ ባህሪ ካላቸው ሰዎች ጋር አወዳድረው ራሳቸውን መቀበል የሚያቅታቸው አሉ። ለምሳሌ፣ መለያ ባህሪ (temperament) “ሚላንታሊ” (melancholy)–ዝምተኛዋ ሴት፣ ሳንጓይን (Sanguine) ቲምፕራሚንጥ¹¹ ካላት–ይኸውም ከሰው ሁሉ ጋር መግባባት ከምትችል፣ ተጫዋች ከሆነችዋ ሴት ጋር ራሷን ብታወዳ ድርጊ ስለራሷ የሚሰማት ስሜት ጥሩ እንደማይሆን የታወቀ ነው። ራሳች

¹¹ መለስ ወጉ፣ ከእስኞጋሪ ሰው ጋር መኖር..2006.

ንንም ሆነ ሌላውን ሰው፤ “እንደ እኩሌ ሁን፤ እኩሌን ምስል” ማለት፤ “እግዚአብሔር ሲፈጥርህ ተሳስቷል፤ መሆን የሚገባህን እንድትሆን አድርጎ አልሠራህም” ማለታችን እንደሆነ የተገነዘብነው አንመስልም።

ፅረ ጉልበታችንን ያባክናል፤

ከእኛ በልጠው ከሚታዩትም ሆነ ከሚያንሱት ጋር ራስን ማወዳደር ጉልበታችንን ማባከን እንጂ የትም አያደርስንም። ሰዎች ሁሉም አንድ ዓይነት አይደሉም። በሰሜት፤ በእስተሳሰብ፤ በአመለካከት፤ በልምምድ፤ ሁኔታዎችን በመተርጎም እርስ በርሳቸው ይለያያሉ። ሁለት መንትዮች እንኳ አንድ ዓይነት አይደሉም። በውስጥም ሆነ በውጪ ማንም ፍጹም የሆነ ሰው የለም። ስለዚህ የሆነውን ለመሆን መፍራት የለብንም። ምን መሆን እንዳለብን፤ ምን ማሰብ እንዳለብን የሚወስኑልን ሌሎች ሳይሆኑ፤ እኛው ራሳችን ነን። ሌላ ሰው እንድንሆን እኛን መለወጥ የሚችል ሰው የለም። ሰው ሁሉ እንደ እኛው ያስባል፤ የራሱ ስሜት አለው፤ ያረጃል፤ ይሞታል። ከእኛ “ልዩ” የሆነ ሰው ስለሌለ፤ ሌላውን ለመምሰል በመሞከር ያልሆነውን ለመሆን አንሞክር። ሌላውም እርሱን እንድንመስል ቢፈልግ፤ እኛን ለመለወጥ ከእግዚአብሔር በስተቀር በዓለም ውስጥ ኃይል ያለው የለም። እውነተኛውንን ማንነታችንን ረስተን እንደሆነ፤ ራሳችንን ፈልገን እናገኘው። ራሳችንን የምናሻሽልበት ነገር ይኖራል ብለን የምናምን ከሆነ፤ እኛው ራሳችን እንለውጠው እንጂ፤ እኛን እንዲለውጠን ለማንም ነጻነት አንስጠው። ምንም ያህል ብርቱ የሆነ ሰው ከእኛ ጎን ቢሰለፍ፤ እኛ ከራሳችን ጎን ካልተሰለፍን፤ ወደ ፊት መራመድ አንችልም።

በውድድር ውስጥ ምንጊዜም ማሸነፍ አንችልም። ለምሳሌ “ርሁሩሆቱን” ስድስት ሚሊዮን አይሁዳውያንን ካስፈጀው ሂትለር ጋር የሚያወዳድር ሰው ቢኖር፤ ራሱን የሚያየው “የድሆች እናት” ተብላ እንደምትታወቀው እንደ “ማዘር ትሬባ” ይሆናል። ውበቷን በቁንጅናዋ ዓለም ካደነቃት፤ “ክሄለን አፍ ትርይ” ወይም “ከምኖሊካ” ጋር ከሆነ፤ ራሷን የምታየው ተወዳዳሪ የሌላት ፉንጋ ሆና ነው። በዚህ ዓይነት ትክክለኛ ባልሆነ

መለኪያ ራሳችንን ለክትን የዝቅተኛነት ስሜት እንዲሰማን ለምን እናደርጋለን? ራሳችንን ከሌላው ጋር አወዳድረን መድረስ ካለብን ደረጃ ያልደረስን መስሎ ሲሰማን፤ ቆም ብለን ከዚህ በፊት ማድረግ ያልቻልናቸው፤ ዛሬ ስናደርጋቸው የምናያቸው ነገሮች የትኞቹ ናቸው ብለን ራሳችንን በመጠየቅ ያደረግነውን መሻሻል፤ ያመጣነው ለውጥ በመመልከት በራሳችን ደስ ይበለን። ዛሬ ከትላንትናው የተለየን ነን። ነገ ደግሞ ከዛሬው የተለየን እንሆናለን። ሁልጊዜ በለውጥ ሂደት ውስጥ እንገኛለን። ርጃጊዜ በሕይወታችን ውሳኔዎችን እንወስናለን። ስለዚህ ራሳችንን ከሌሎች ሰዎች ጋር ሳይሆን ከራሳችን ጋር በማወዳደር ጤናማ ዕድገት ይኑረን። ሁሉም የራሱን ድርሻ፤ አቅምና ችሎታ ያለው መሆኑን ምንጊዜ አንዝንጋ።

• ማይክል አንጅሎ “ከማንኛውም ድንጋይ፤ የቅርጽ ቅርጽ ባለሞያ፤ የሚደነቅ ቅርጽ ቅርጽ ሊያወጣበት ይችላል” አለ።

ሁሉም በተሰጠው ድንጋይ መሥራት የሚፈልገው ነገር አለው። መጨነቅ ያለበት ሌላው በተሰጠው ስጦታ ከድንጋዩ ውስጥ የሚፈልገውን ዓይነት ቅርጽ መሥራት ይችላል። ይሁን እንጂ፤ የሁሉም ሥራ አንድ ዓይነት ይሆናል ማለት አይደለም። የሚፈለገው የአንዱ ቅርጽ ከሌላው ቅርጽ ጋር አንድ ዓይነት መሆኑ ሳይሆን በራሱ ድንጋይ የፈለገውን ነገር እንደችሎታው ጥሩ አድርጎ መሥራቱ ብቻ ነው። ሌሎች ድንጋያቸውን እንዴት ጥሩ አድርገው እንደሠሩበት ትምህርት መቅሰም ከፋ አይደለም። ችግሩ ግን የራሳችንን ሥራ ከእኛ የበለጠ ሙያ ካላቸው ሰዎች ጋር አወዳድረን እነርሱ ከደረሱበት ደረጃ መድረስ ባለመቻላችን ራሳችንን ዝቅ አድርገን የምንመለከት ከሆነ ነው። ሁልጊዜ ሌሎች ከደረሱበት ደረጃ እንደርሳለን ማለት አይደለም። ሌሎች ከደረሱበት ደረጃ ባንደርስ ደግሞ “ውዳቂዎች፤ ተሸናፊዎች ነን” ማለት አይደለም። ከሌሎች በአንድም ሆነ በሌላው ብዙ ልቀን የምንታይባቸው ነገሮች ይኖሩናል።

• ፈረንሳዊው ፖለቲከኛ ማርክስ ኮንዶርክሪት፤ “ራስህን ከሌላው ጋር ሳታወዳድር በሕይወትህ ደስተኛ ሆንህ ኑር” አለ።

በአጭሩ ራስን ከሌላው ጋር ማወዳደር ራስን አለአግባብ መወሰን ብቻ ሳይሆን የምንፈልገውን ስኬት እንዳንደርስበት እንሆናለን። ራሳችንን ከሌላው ጋር ማወዳደር በራሳችን እምነት የሚያሳጣን መሆኑ ብቻ ሳይሆን ከእኛ የበለጠ የተሳካላቸውን ሰናይ፣ በውስጣችን ጥላቻ የሚፈጠር መሆኑ ግልጽ ነው። ከዚህ ዓይነት መጥፎ ስሜት ነጻ ለመውጣት ራሳችንን ከሌሎች ጋር ማወዳደራችንን መተው አለብን።

7. በዓለም ውስጥ ሁላችንም እናስፈልጋለን

ጠላት ቢኖርብን ትልቁ ጠላታችን ሌላ ሰው ሳይሆን እኛው ራሳችን ነን። ሌላው ሰው “አትረገም” ከሚለን የበለጠ እኛው ራሳችን “አልረገም” የምንለው ይበልጥ ጎጂነት ያለው ነው። አንዳንዶቻችን በራሳችን እምነት ስለሌለን ሌሎችን ለመምሰል ትልቅ ጥረት የምናደርግ፤ “እነርሱን ምስል፤ ካልመሰልክ ዋጋ የለህም” የተባልን እንመስላለን። “በዚህ ዓለም ብናር ማንንም አልጠቅምም፤ ባልኖር ማንም አይገኝም” በማለት ራሳቸውን ዝቅ አድርገው የሚመለከቱ አንዳንድ ሰዎች አሉ። አይረዱት እንጂ፤ እያንዳንዱ ሰው በትልቁም ሆነ በትንሹ፤ በክፉም ሆነ በደግ ሌላውን የመንካት ወይም ተጽዕኖ የማድረግ ጉልበት አለው። “ከሰድስት ቢሊዮን ሕዝብ መካከል አንዱ ስለሆንኩ የእኔ መኖርና አለመኖር ምን ይጠቅማል? ምን ይጎዳል? በዓለም ውስጥ የአንድ ሰው መጨመር ምን ጥቅም አለው?” ብለን ራሳችንን ጠይቀን እናውቅ ይሆን? ብናምንም ባናምንም፤ በዓለም ውስጥ የማያስፈልግ ሰው አንድም የለም። ብናስፈልግ ነው እግዚአብሔር እያንዳንዳችንን አስቦ የፈጠረን። በሰማይም ሆነ በምድር እግዚአብሔር ከፈጠራቸው ፍጥረታት ውስጥ የማያስፍልግ አንድም ፍጡር የለም።

እግዚአብሔር ታላቅና አዋቂ ስለሆነ የማያስፈልግ ነገር እንዲሁ ዝም ብሎ አይፈጥርም። ለራሳችንና ለሌሎች ትንሽ ሆነን እንታይ እንጂ፤ እግዚአብሔር ሲፈጥረን በሰዎች ሕይወት በጎም ሆነ ክፉ ተጽዕኖ የማምጣት ችሎታ በውስጣችን አድርጎ ነው። ለብዙ ሚሊዮን የዓለም ሕዝብ

ወንጌልን የሰበኩ ዶክተር ቢሊ ግራሃም፤ “ቢሊ ግራሃም” መሆን የቻሉት ብቻቸውን አይደለም። በትንሽም ሆነ በትልቅ የተለያዩ ሰዎች የእርሳቸውን ሕይወት በአንድም ሆነ በሌላ ነክተዋል። ከሕጻንነት ዘመናቸው ጀምሮ አሁን እስካሉበት ዕድሜያቸው ድረስ በሕይወታቸው ብዙ ሰዎች መጥተው አልፈዋል። ከነዚያ ሰዎች ውስጥ በሕይወታቸው ውስጥ አያስፈልጉም የሚባሉ የሉም። ሁላችንም እንደ ዶክተር ቢሊ ግራሃም ታላቅ ሰባኪዎች መሆን አንችልም ይሆናል። በተለያዩ መንገድ እንደረዱቸው ሰዎች ግን መሆን እንችላለን። በዓለም ውስጥ ሁላችንም የምናስፈልግ ከሆንን እግዚአብሔር ለያንዳንዳችን የተለያየ ስጦታን ከሰጠን፤ እግዚአብሔር ዓላማውን በሕይወታችን እንዲፈጽም ራሳችንን ሙሉ በሙሉ ለእርሱ መስጠት አለብን።

8. በድካማችን ላይ ሳይሆን በብርታታችን ላይ እናተኩር፤

ሁላችንም ከማንኛውም ሰው የበለጠ ጥሩ አድርገን የምንሠራው ነገር አለ። በሌላ በኩል ደግሞ ሌሎች ጥሩ አድረገው የሚሠሩት እኛ ግን ምንም ያህል ጥረት ብናደርግ እነርሱ የሚሠሩትን መሥራት ፈጽሞ የማንችለው ነገር አለ። በሰው መካከል ያለውን ልዩነት ብቻ ሳይሆን በሰውና በሌላው ፍጥረታት መካከልም ልዩነት አለ። በጣም ጥቃቅን ናቸው የምናላቸው ፍጥረታት እንኳን ሰው መሥራት የማይችላቸውን ነገሮች ሲሠሩ እያየን እንደነቃለን። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ እንዲሆን አንድ ጸሀፊ ስለ ንቦች ያቀረበውን ገለጻ እንመለከታለን።

ከማር የጣፊጠ ነገር የለም። ሰዎች በተለያዩ መንገድ ይጠቀሙበታል። አገራችን ጠጅ፤ ብርዝ የሚባሉትን መጠጠች የሚያዘጋጁት ከማር ነው። በምዕራቡ ዓለም ደግሞ ጻቦ ላይ ቀብተው ይበሉታል። ጣፍጠን ስንበላውም ሆነ በጥብጠን ስንጠጣው ለመሆኑ ማሩ እንዴት እንደተገኘ አስቦን እናውቅ ይሆን? ብዙ ንቦች ከቀፏቸው ወጥተው የሚፈልጉትን አበባ እስኪያገኙ ድረስ ከሥፍራ ወደ ሥፍራ ይበራሉ። ከንቦቹ መካከል አንዱ

ተሰማሚውን አበባ ሲታገኝ በተቻላት መጠን እየበረረች ወደ ቀፎው ትመጣና አሰፈላጊውን መልዕክት ለተቀሩት ንቦች ማስተላለፍ ትጀምራለች። “ጥሩና ተሰማሚ አበባ አግኝቻለሁና ነፃ ተሰታለች” ትላለች።

ይህን መልዕክቷን የምታስተላልፈው እንደ ሰው መናገር ስለማትችል በምን ዓይነት መንገድ ነው? አበባው ያለበትን ሥፍራ ምናልባት አንድ ወይም ሁለት ማይል ርቀት ላይ ቢሆን መንገዱን እንዴት ያውቃለች? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። መካከላቸው ሆኖ ክንፏን በኃይል እያወዛወዘች የተለያዩ ድምጽ በማሰማት ይሆን? አናውቅም። ያም ሆነ ይህ የተቀሩትን ንቦች ይዛ የመጣችው ወይም ሊከተሏት የቻሉት ያስተላለፈችላቸው መልዕክት ገብቷቸው ነው። ይህ ሊሆን የቻለው እግዚአብሔር ንቦችን ሲፈጥር ይህ ሁኔታ እንዲገባቸው አድርጎ ስለፈጠራቸው ብቻ ነው። ተያይዞው አበባው ወዳለበት ተከትለዋት ይሄዳሉ። እግዚአብሔር ንቦችንም ሆነ ሌሎች ትናንሽ ፍጥረታትን ሲፈጥራቸው አንዳንድ ነገር ለማድረግ የሚያስችላቸውን ዕውቀት በውስጣቸው ፈጥሮ ነው።

ልክ እንደዚሁ እግዚአብሔር ለያንዳንዱ ሰው የተለያየ ስጦታ ሰጥቷል። “ምንም ዓይነት ስጦታ የለኝም” የሚል ሰው የለም። ስጦታችንን ለይተን አለማወቃችን ነው እንጂ እግዚአብሔር ለሁላችንም የተለያየ ስጦታ ሰጥቶናል። ስለዚህ ማድረግ የምንችለውን በማሰብ ፈንታ ማድረግ በማንችለው ነገር ላይ ትኩረት በብርታታችን ላይ ሳይሆን በድካማችን ላይ ትኩረት የምናደርግ ከሆነ ሁልጊዜ የዝቅተኝነት ስሜት የሚያጠቃን እንሆናለን።

9. ስጦታችንን አውቀን በአግባቡ እንጠቀምበት፤

እግዚአብሔር ለያንዳንዳችን የተለያየ ተፈጥሯዊ ችሎታና እንዲሁም የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ እንደሰጠን መጽሐፍ ቅዱስ ያረጋግጥልናል። ራሳችንን ከሌሎች ጋር ስናወዳድር ያነሰን መስሎ የሚሰማን የእኛን ደካማ ጎንገሪ ከሌላው ብርቱ ጎን ጋር ስለምናወዳድረው ነው። ለምሳሌ ጥሩ ድምጽ ያለው ሰው ሲዘምር ሰምቼ የእኔ ዝማራ ባያስደስተኝ “እንደ እርሱ ለምን ጥሩ አድርጌ መዘመር አልቻልኩም?” ብዬ አዝን ይሆናል። በዝማራ እንድታወቅ በጣም የምፈልግ እንደሆነ ያንን ዘማራ ለመሆን ከፍተኛ ጥረት አደርጋለሁ። ይሁን እንጂ እርሱ ገና ሲፈጠር እግዚአብሔር ጥሩ አድርጎ እንዲዘምር ጥሩ ድምጽ ስለሰጠው እኔ ምንም ያህል ጥረት ባደርግኩ ያንን ሰው መሆን ወይም ከእርሱ መብለጥ አልችልም። እዚህ ላይ ችግር ካለብኝ ወይም የቅናት መንፈስ ከተጠናወተኝ ያንን ሰው መሆን ወይም መቅደም ካቃተኝ ላሰናከለው ወይም ላጠፋው ከፍተኛ ጥረት ማድረጌ አይቀርም። ያም ቢሆን እርሱ ያለውን ዓይነት የመዘመር ችሎታ ሊኖረኝ አይችልም፤ ወይም ጥሩ ዘማሪ አያደርገኝም። “እርሱ ካለኝ እኔን የሚያዳምጠኝ አይኖርም” ብዬ እርሱን ለማጥፋት ልሞክር እንጂ ምን ጊዜም ቢሆን እንደ እርሱ መዘመር እንደማልችል አውቃለሁ።

ማወቅ ያለብኝ ነገር ቢኖር ያልሆንኩትን ለመሆን ወይም መሆን ያልቻልኩትን ሰው ለማጥፋት ከምደክም ለእርሱ ጥሩ ድምጽ እንደተሰጠው “ለእኔስ የተፈጥሮም ሆነ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ አልተሰጠኝም ወይ?” ብዬ ራሴን ጠይቄ ስጦታዬን ለማወቅ ጥረት ማድረግ አለብኝ። ራሴን ስመረምር ለእኔም ከዚያ ወንድሜ የተለየ ስጦታ እግዚአብሔር እንደሰጠኝ እረዳለሁ። ለምሳሌ የመስበክ የማስተማር ሀሳቤን በወረቀት ላይ የማስፈር ወይም የመጻፍ ስጦታ እንደሰጠኝ አያለሁ። ስጦታው እንዳለኝ እራሴም አውቃለሁ፤ ሌሎችም ስብከቴንና አስተምሮቴን የሰጡ የጻፍኳቸውን ጽሁፎቼን ያነበቡ ይመሰክሩልኛል።

ያ ከላይ የገለጽኩት ወንድም እንደ እኔ መስበክ እንደ እኔ መጻፍ ፈልጎ ባይሳካለት “አልረባም! ተስፋ የለኝም” በማለት ራሱን ዝቅ አድርጎ መመልከት ወይም እንደ እኔ መሆን ሲያቅተው በእርሱ ሕይወት ውስጥ ምንም ዓይነት ለውጥ ሊያመጣለት ስለማይችል እኔን ለማጥፋት ወይም በመንገዴ ላይ ዕንቅፋት ለመፍጠር መታገል አያስፈልገውም። ስለዚህ “እኔም ጥሩ አድርጌ መዘመር እንድችል በተሰጠኝ ጥሩ ድምጽ ጌታዬን አገለግላለሁ፤ እርሱም በሚያስተምረው ትምህርትና በሚጽፋቸው ጽሁፎች ጌታውን ያገለግላል። የተለያዩ ስጦታ ሰላለን ከወንድሜ ጋር መፎካ ከርገ መጋጨት አይጠቅመኝም። እኔ እርሱን አልሆንም፤ እርሱም እኔን መሆን አይችልም። ስለዚህ ራሴን ዝቅ አድርጌ መመልከት የለብኝም” ማለት አለበት።

- ሌላውን ለመሆን ባንሞክርገ ራሳችንን ሆነን ማገልገል እንድንችል ስጦታችንን መርምረን አውቀን እንደ ስጦታችን ጌታችንን እናግልጃለን።

“ስጦታዬን እንዴት ማወቅ እችላለሁ?” ብላችሁ ትጠይቁ ይሆናል። “የመንፈስ ቅዱስ ስጦታችንን ማወቅና በአግባቡ መጠቀም”¹² የሚለውን መጽሐፈን በጥንቃቄ እንድታነቡት አላስባችኋለሁ። ተፈጥሯዊ ስጦታችንን ለእግዚአብሔር ክብር ልናውለው ይገባል።

¹² መለሰ ወጉ፣ “የመንፈስ ቅዱስ ስጦታችንን ማወቅና በአግባቡ መጠቀም”

እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን እንሁን

- “የራሱ የሆነ ግላዊ አመለካከት የሌለው፤ በሌሎች ሰዎች አመለካከት የሚደገፍ ነጻነት የሌለው ባሪያ ነው። ሌላውን ሰው ለመሆን መመኘት (ማለም)፤ በራሳችን ባንጠቀም መቅረት ነው”

እግዚአብሔር እኔና እናንተን የፈጠረን ራሳችንን እንድንሆን እንጂ ሌሎችን እንድንሆን አይደለም። ሌሎችን እንድንሆን ቢፈልግ ኖሮ እነርሱን አድርጎ ይፈጥረን ነበር። ስለዚህ ራሳችንን መሆን ትተን ሌሎችን ለመሆን ስንሞክርገ የእግዚአብሔርን የመፍጠር ችሎታውን ዝቅ አድርገን መመልከታችን እንደሆነ የተረዳነው እንመስልም። እግዚአብሔርን “ስትፈጥረኝ እከሌን አድርገህ ለምን አልፈጠርከኝም?” ማለታችን እንደሆነ አልተረዳነውም።

1. መሆን የምንችለው እግዚአብሔር ያቀደልንን ብቻ ነው፤

እኔና እናንተ ሁላችንም በተፈጥሯችን የተለያየን መሆናችን ብቻ ሳይሆን ስጦታችንም የተለያየ ነው። እርሱ እንድንሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰው ለመሆን የሚያስችለንን ስጦታ ሊያንጸንጽና ሰጥቶናል። ስለ

ዚህ ምንጊዜም ቢሆን የሌሎች ሰዎች ካርቦን-ኮፒ ወይም ግልባጭ ለመሆን መታገል አያስፈልገንም። ሌላውን ለመሆን የምንታገለው እግዚአብሔር በውስጣችን ያኖረውን ታላቅ ስጦታ ማየት ስለማይሆንልን ነው። በዓለም ላይ የነበሩት ታላላቅ መንፈሳዊ እንቅስቃሴዎች መፈጠር የቻሉት የሌሎች ሰዎች ካርቦን-ኮፒ ለመሆን በሚሞክሩት ሰዎች የተፈጸሙ ሳይሆኑ ራሳቸውን ሆነው በተገኙት ወይም እግዚአብሔር እንዲሆኑ የሚፈልግባቸውን ዓይነት ሰዎች ሆነው በተገኙት ወንዶችና ሴቶች አማካኝነት ነው። ለእያንዳንዱ ሰው እግዚአብሔር ዓላማና ዕቅድ አለው። ለነብዩ ለኤርምያስ የነበረው ዓላማና ዕቅድ ምን እንደሆነ ቢገልጽለት

• “...አንተን በመለየት ለሕዝቦች ሁሉ ነቢይ አድርጌ ሾሜሃለሁ” (ኤር. 1:5) አለው።

ኤርምያስ እግዚአብሔር እንዳቀደውና እንደ መረጠው አምኖ ለእስራኤል ሕዝብ ነቢይ ሆኖ የእግዚአብሔርን ዓላማና ፈቃድ በሕይወቱ ለመፈጸም ከፍተኛ ዋጋ ከፍሎ ኖረ። “የመረጥክልኝ ሥራ አልተስማማኝም። እኔ የምፈልገው ነቢይ መሆን ሳይሆን የእስራኤል ሕዝብ ንጉሥ መሆን ነው። ነቢይነት ለእኔ ያንስብኛል” ቢል ኖሮ ነቢይም ሆነ ንጉሥ መሆን ባልቻለም ነበር። እግዚአብሔር በእጆቹ ሥራ የፈለገውን የማድረግ ሙሉ መብት ስላለው ከፈጠረው ፍጡር ጋር አይደራደርም። እግዚአብሔር ኤርምያስን ለመሳሰሉ ታላላቅ መንፈሳዊ ሰዎች ብቻ ሳይሆን ለእኛም ለትናንሾቹ ዕቅድ አለው። ስለ ነብዩ ኤርምያስ በትንቢት እንደተነገረው ስለ እኛም በግልጽ የተነገረ በመጽሐፍ ላይ የሰፈረ ትንቢት አይኖርም ይሆናል። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ዕቅድና ዓላማ ሳይኖረው ምንም ነገር ስለማይሠራ እያንዳንዳችንን የሠራን ዓላማውንና ዕቅዱን ተከትሎ ነው።

በዚህ መካከል እግዚአብሔር የሚረሳው አንድም ሰው አይኖርም። በጣም ትናንሽ በመሆናችን የእግዚአብሔር ዐይን አያየንም ይሆናል ብለን መስጋት የለብንም። የተፈጠረው በእግዚአብሔር ዓላማ ውስጥ ሆነን ፈቃዱን ለመፈጸም ስለሆነ በሕይወታችን የተቻለንን ሁሉ እናድ

ርግ። የእግዚአብሔር ዓላማ በሕይወታችን እንዳይፈጸም እንቅፋት የሚሆነው ለራሳችን እውነተኛች መሆን ሲታየን ነው። እግዚአብሔር ከቀደልንና መሆን ከምንችለው ቦታችን ራሳችንን አተልቀን ወይም አሳንሰን የምናቀርብ ከሆነ ደስታ የሸሸን ሰዎች እንሆናለን። አንዳንድ ሰዎች እግዚአብሔር እንዲሠሩ ያቀደላቸውን ሥራ የማይሠሩበት ምክንያት የተሰጣቸውን ስጦታ በመጠቀም ትንሽም ቢሆን መሥራት የሚችሉትን በመሥራት ፈንታ ትልቅ እስኪገኙ ድረስ የሚጠብቁ በመሆናቸው ነው።

ሁላችንም የተፈጠርነው በልተን ጠጥተን ለመሞት አይደለም። በሕይወታችን የእግዚአብሔርን ዓላማና ፈቃድ ለመፈጸም ነው። ሁላችንም ስኬታማ ሆነን እንድናድግ ፍሬ ተስጥቶናል። ስኬትና ትልቅነት ሌላ ነገር ሳይሆን እግዚአብሔር እንድንሠራ የሰጠንን መሥራት እንዲሁም እንድንገኝ ከሚፈልገው ቦታ መገኘት ማለት ነው። ክርስቲያኖች አዲስ ፍጥረቶች እንጂ ተቀጥቅጠን የተሠራን ላባጅ አይደለንም። ክርስቶስ “ወዳጆቼ” ብሎ እንደሚጠራን መሆኑን (ዮሐ. 15:15) እንርሳ። ዘማሪው

• “ማሩምና ድንቅ ሆኜ ተፈጥራለሁና አመሰግንሃለሁ...” ይላል (መዝ. 139:14) ይላል።

እስካሁን እንዳየነው እግዚአብሔር ለዓላማው ልዩ አድርጎ እንደሠራን ገብቶን ይሆን? ሰው ሁሉ የተፈጠረበትን ዓላማ መሥራት የሚያስችለው ከእግዚአብሔር የተሰጠው የራሱ የሆነ ልዩ ስጦታ አለው። ሰው የተፈጠረበትን ዓላማ እስካልፈጸመ ድረስ ምንም መሆን አይችልም። በእግዚአብሔር ዘንድ ተጠያቂ የምንሆነው ባልተሰጠን ነገር ላይ ሳይሆን በተሰጠን ስጦታ ላይ ነው። ባልሆነው ነገር ላይ ሳይሆን በሆነው ነገር ላይ ነው። ሁላችንም የተለያየን እንሁን እንጂ ዋጋ የሌለው ሰው በዓለም ላይ አንድም የለም። በመጨረሻው ቀን በእግዚአብሔር ፊት ስቀርብ የምጠየቀው “ቢሊ ግራሃምን ለምን አላከልክም?” ሳይሆን “መለሰ ወጉን ለምን አልሆንክም? ወይም አላከልክም?” ተብሎ ነው። እግዚአብሔር “መለሰ ወጉ” እንድሆን ለልዩ ዓላማ ከፈጠረኝ “መለሰ ወጉ” መሆኔን ትቼ ሌላ ሰው ብሆን እኔን ማን ሊሆን ነው? ስለዚህ ራሴን

ለመሆን እንጂ ሌላውን ለመሆን ሙከራ ባደርግ እግዚአብሔርን በማስ
ደሰት ፈንታ የበለጠ አሳዝነዋለሁ።

2. ራሳችንን እንጂ ሌላ ሰው ለመሆን አንመኝ።

- አንድሪ ጋይድ የተባለው ጸሐፊ “ያልሆነውን መሰለን ከምንወ
ደድተን የሆነውን ሆንን ብንጠላ ይቻላል” አለ።
- ሌላው ጸሐፊ ደግሞ “ከራሳችን ጋር ካልታረቅን ወይም ሰላም
ካልመሠረትን ምን ጊዜም ቢሆን ባለን ነገር ደስተኞች አንሆንም”
አለ።

ሁላችንም ያለን አንድ ሕይወት ነው። ያም የሌላው ሰው ሕይወት
ሳይሆን የራሳችን ሕይወት ነው። ሌላው ሰው በሄደበት መንገድ እየተከተለ
የሚሄድ ሰው የራሱ የሆነ መንገድ የሌለው ነው። በሕይወታችን የሚገዳ
ደረን ትልቁ ነገር ራሳችንን ማወቅና ያለንን በነ ነገር ችላ ማለትን ነው።
ብዙዎች ዘመናቸውን ሙሉ ራሳቸውን በመሆን ፈንታ ሌላውን ሰው ለመ
ሆን (ለመምሰል) ሲታገሉ ይታያሉ።

በዓለም ውስጥ በጣም ቀላሉ ነገር ራሳችንን መሆን ነው። አስቸጋ
ሪውና ከባዱ ነገር ሰዎች እንድንሆን የሚፈልጉትን ለመሆን ጥረት ስናደ
ርግ ነው። ስለዚህ ያልሆነውን እንድንሆን ለሚገፉን ሰዎች በጅ አንበል።
የሚመቱልን ከበሮ አይፈትነን። ምንም ያህል ብንሞክር ራሳችንን እንጂ
ሌላውን መሆን አንችልም።

- በታሪክ ውስጥ ሌላውን በመኮረጅ ትልቅ የሆነ ሰው በዓለም
ውስጥ አንድም የለም።

እግዚአብሔር ሰውን ሲፈጥር ደስ ብሎት ነው። ታዲያ ብዙዎች
እግዚአብሔር እንደፈጠራቸው ራሳቸውን መቀበል ለምን ያቅታቸዋል?
የራሳቸውን ማንነት ለመለወጥ የሚሞክሩት ለምንድነው? እግዚአብሔር
ሁላችንንም የፈጠረን ለተለያዩ ዓላማ ነው። ከእኛ በስተቀር ሌላ ሰው ጥሩ
አድርጎ ሊሠራው የማይችለውን ሥራ እንድንሠራ ነው የፈጠረን። ያንን

ልዩ ሥራ ለመሥራት በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች ቢወዳደሩ ያንን ሥራ
ለመሥራት ብቃት ያለን እኛ ብቻ ነን። በራሳቸው ያልተደሰቱ ሰዎች
ያልሆኑትን ለመሆን የሚጥሩ ማድረግ የሌለባቸውን ለማድረግ የሚሞ
ከሩ ሰዎች እንደ ሆኑ ልብ ብላችኋል?

- ኮንጎዎች “ግንድ እንጨት አስር ዓመት ውሃ ውስጥ ቢሰነብት ዐዛ
መሆን አይችልም” የሚል ምሳሌ አላቸው።
- ነባዩ ኤርምያስም “ኢትዮጵያዊ በፀሐይ የሰለጠነ መልኩን ነብ
ርም ዝንጉርጉርነቱን መለወጥ አይችልም” ይላል (ኤር. 28፡
18)።
- ካርል ሮጀርስ የተባለው ጸሐፊ ደግሞ “እርስ በእርሱ የተጋጨ የሚ
መሰል ልዩ አባባል ራሴን መሆን ስጀምር ያኔ መለወጥ መቻሌ
ነው” አለ።
- ፍሬዴሪክ ክሎፕስቶክ “የራሱ የሆነ ግላዊ አመለካከት የሌለው
በሌሎች ላይ ተደግፎ የሚኖር የሌሎች ባሪያ ነው፤ ሌላውን
ለመሆን የሚያልም የራሱን ሕይወት ሳይጠቀምበት ያባክናል”
አለ።

ዘመኑን ሁሉ ሌላውን ሰው ለመሆን የሚኖፍቅ ሰው ደስታ የሸሸው
እርካታ የሌለው ሰው ሆኖ ይቀራል።

3. እግዚአብሔር እንዲሆን የሚፈልገውን የሆነ

የሚወዱን ሰዎች ከሆነው በላይ አተልቀው ያዩናል። የሚጠ
ሉን ደግሞ ከሆነው በታች አሳንሰው ያዩናል። ቅርባችን የሆኑ ሰዎች
በሩቅ ከሚያውቁን የበለጠ ያውቁናል። በቅርብ ከሚያውቁን የበለጠ
ደግሞ እኛ ራሳችንን የበለጠ እናውቃለን። እግዚአብሔር በውስጣችን
ያደረገውን ጉልበትም ሆነ ችሎታ ስለማያውቁ ብዙዎች አሳንሰው ያዩ
ናል። በሌሎች መነጽር ራሳችንን እንዳናይ መጠንቀቅ አለብን። የማያው
ቁን ወይም የማይወዱን አንዳንድ ሰዎች አይተው ይመዝኑና “አትረባም!

ሰው አትሆንም! ተስፋ የለህም!” ይሉናል። ይህን ማለት የደፈሩት እግዚአብሔር በውስጣችን ያኖረውን ትልቅ ነገር ማየት ስላልቻሉ ብቻ ነው። እኛም የእነርሱን አስተያየት አምነን “አልረባም! ሰው አልሆንም! ተስፋ የለኝም” ብለን ከተቀበልነው በሌላው ሰው መነጽር ራሳችንን ማየታችን ይሆናል። “አይረቡም” የተባሉ የረቡ “ተስፋ የላችሁም” የተባሉ ከጊዜ በኋላ ግን በዓለም ተደናቂነትን ያገኙ ብዙዎች እንደሆኑ ታሪክ ይመሰክራል።

እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰው መሆን ትልቅ በረከት ይሁን እንጂ መንገዱ ሁልጊዜ ቀላል ነው ማለት አይደለም። እኔም በግል ሕይወቴ አይቼዋለሁ። ከ31 ዓመት በፊት “የወንጌል አገል ግሎትን” እንድጀምር ወንጌል ለተበታተኑ ወገኖቼ በልዩ ልዩ መንገድ እንዳስተላልፍ እግዚአብሔር ራዕይ ሲሰጠኝ ጥሪ ሲያደርገልኝ መንገዱ ቀላል ሆኖ አላገኘሁትም። በብዙ ጦርነት ውስጥ አልፈንዋለሁ። የጦርነቱ ምክንያቶች ዓለማውያን ሳይሆኑ ክርስቲያኖች ናቸው። በሩቅ ካሉት ከማያውቁኝ ሰዎች የመነጨ ሳይሆን ከቅርብ ሰዎች የመነጨ ነው። ብዙ ተስፋ የሚያስቆርጥ ጥርዱን ትቼ ፊቴን ወደ ሌላ ነገር እንዳዘር ሊያደርገኝ የሚችል በሕይወቴ የተለያየ ግፊት አጋጥሞኛል። ይሁን እንጂ የእግዚአብሔር ጸጋ እስከ ዛሬ አቁሞኛል። “እሺ!” ብዬ በመታዘዝ ለብዙ ዎች ደህንነት መጽናናትና በረከት እንድሆን አስችሎኛል።

3-ሀ አብርሃም ሊንከን

ዕድሜው ሃምሳ ዓመት እስኪሆነው ድረስ ብዙ መሸነፍት ብዙ መውደቅ ብዙ መነሳት የደረሰበት አንድ ሰው ነበር። የ22 ዓመት ወጣት በነበረበት ጊዜ ንግድ ጀምሮ ወዲያው ከስሮ ከንግድ ዓለም ወጣ። ከአንድ ዓመት በኋላ ወደ ፖለቲካው ዓለም ገብቶ ለነበረበት እስከት የፓርላማ አባል ለመሆን ተወዳድሮ ተሸነፈ። እንደ ገና ለሁለተኛ ጊዜ ንግድ ጀምሮ ብዙም ሳይቆይ አሁንም ከስሮ ወጣ። በቀጣዩ ዓመት እንደገና ለነበረበት እስከት ፓርላማ ተወዳድሮ አሸንፎ ፓርላማ ገባ። ደስታው ብዙ ዕድሜ

አልነበረውም። ሊያገባት ያስባት ወጣት ልጃገረድ ድንገት ታማ ሞተችበት።

ይህ ሰው ያልፍበት የነበረው የመከራ ሕይወት በዚህ ብቻ አላበቃም። በዓመቱ የፓርላማው አፈ ጉባኤ ለመሆን ተወዳድሮ ተሸነፈ። ሁለት ጊዜ ይኸውም በ1855ና በ1858 ዓ.ም (እ.ኤ.አ) የዩናይትድ ስቴትስ ኮንግረስ አባል ለመሆን ተወዳድሮ ሁለቱንም ጊዜ ተሸነፈ። በተጨማሪ የአሜሪካ ምክትል ፕሬዚዳንት ለመሆን ተወዳድሮ ተሸነፈ። ይሁን እንጂ “ተስፋ የሌለኝ ሰው ነኝ” ብሎ ጓዙን ጠቅልሎ ከአካባቢው ለመጥፋት ከትግል ራሱን ገለል ለማድረግ አልተፈተንም። አሁንም ተስፋ ሳይቆርጥ ከአራት ዓመት በኋላ ለፕሬዚዳንትነት ተወዳድሮ በማሸነፍ የአሜሪካ ፕሬዚዳንት ሆኖ ተመረጠ። ይህ ሰው ተደናቂ ከሚባሉት የአሜሪካ ፕሬዚዳንቶች መካከል አንዱ የሆነው ፕሬዚዳንት አብርሃም ሊንከን ነው።

አብርሃም ሊንከን ሌሎች ባያምኑበትም በራሱ ያመነ በብዙዎች ዘንድ እንደ ምሳሌ የሚታይ ተደናቂ ሰው ሆነ። “አብርሃም ሊንከን ተደናቂ መሆን የቻለው ፍጹም ልዩ ሰው በመሆኑ ብቻ ነው። እርሱን የመሰለ ሌላ ሰው ሊኖር አይችልም” በማለት ምክንያት እንስጥ ይሆን? በብዙ ትግል ውስጥ አሸናፊ ሆነን ባንታይ በጦርነቱ ተሸንፍን ወጣን ማለት አይደለም። ሌሎች እንደተሸናፊዎች አድርገው ይቁጠሩ እንጂ እኛ ግን “አልረባም! ተስፋ የለኝም” ብለን ራሳችንን ከጦርነቱ ውስጥ ማስወጣት የለብንም። በደንብ የማያውቁን በትክክል ያልመዘኑ ሰዎች ሚዛናቸው ምን ያህል የተዛባ እንደ ሆነ የምናሳያቸው በድላችን እንጂ በሽንፈታችን አይደለም።

3-ለ አልበርት አንስታይን

በሰዎች “አትረባም! ተስፋ የለህም!” የተባለው ሌላው ሰው አልበርት አንስታይን ነው። አልበርት አንስታይን ትምህርት የሚጠፋ ለመማር ምንም ፍላጎት የሌለው ተማሪ ነበር። የአስራ

አምስት ዓመት ልጅ ሆኖ የጄኖቫ-ፊፒ የታሪክና የቋንቋ ትምህርት ውጤቱ በጣም ደካማ ስለ ነበረ ለጥቂት ጊዜ ትምህርቱን አቋርጦ ነበር። አንድ ቀን ክፍል ቁጭ ብሎ አስተማሪው የሚሰጠውን ትምህርት በመከታተል ፈንታ በተመሰጠ እያሰበ በትንሽ ወረቀት ላይ አንዳንድ ነገር ይሞክራል። ነበር። አስተማሪው ጠጋ ብሎ “አልበርት የተማሪዎች ሁሉ ትምህርታቸውን ነቅተው ሲከታተሉ አንተ ምን እያደረግህ ነው?” ብሎ ሲጠይቀው “ምንም” የሚል አጭር መልስ ሰጠው። አስተማሪውም ተናይ ይሞክራል። የነበረውን ወረቀት ከእጁ ላይ ነጥቆ ሲያይ “ $E=MC^2$ ” የሚል ጽሁፍ እነበብና “ምንድነው ይሄ? ምን ማለት ነው? ብሎ ጠየቀው። ለዚህ ጥያቄ አንስታይን መልስ ከመስጠቱ በፊት አስተማሪው “ምን ማለት እንደሆነ ማወቅ አልፈልግም” ይህንን መሞከራጫርህን ትተህ ክፍል ውስጥ የሚሰጠውን ትምህርት ተከታተል። ክፍል ውስጥ የሚሰጠውን ትምህርት ካልተከታተልክ እንዴት በሕይወትህ ስኬትን ታገኛለህ?” አለው።

በመጨረሻ አልበርት አንስታይን ምን ዓይነት ታላቅ ሰው እንደሆነ፣ ብዙ ታላላቅ ግኝቶችን እንዳስቆጠረ የዓለም ታሪክ ይመሰክራል። አልበርት አንስታይን አስተማሪዎቹም ሆኑ በአካባቢው ያሉት አንዳንድ ሰዎች ስለ እርሱ የሰውነትን አስተያየት አምኖ ቢቀበል ኖሮ መሆን የሚችለውን መሆን ባልቻለም ነበር። ማወቅ ያለብን እውነት በኖር፣ ጥሩውን ሥራችንን ሳይሆን ስህተታችንን ወይም ድካማችንን የሚለቃቅሙ አንዳንድ ሰዎች ምንጊዜም እንደማይጠፉ ነው። እንደዚህ ዓይነት ሰዎች “የሰውን ድካም እየፈለጋችሁ ንቀፉ” ተብለው የተፈጠሩ የሚመስሉ ናቸው። እነዚህን በሚመሳሰሉ ሰዎች አንዳንድ ነቀፋ ወይም ጥቃት ሲደርስብን በመደናገጥና ተስፋ በመቁረጥ ፈንታ፣ እኛ በምናልፍበት ሁኔታ ቀደም ሲል ያለፉት ብዙ የተነቀፉ፣ አንዳንድ መገፋት የደረሰባቸው ሰዎች አብርሃም ሊንከንን፣ ቶማስ ኤድሰንን፣ አልበርት አንስታይንን፣ ዊኒስተን ቸርችልንና እነዚህን የመሳሰሉ ታላላቅ ሰዎች ትዝ ይበሉን።

እንደ አጋጣሚ ሳይሆን በእግዚአብሔር ዓላማና ዕቅድ የተፈጠርን ነን። ሕይወታችን የራሳችን ምስል (reflection) ነን። የችግራችን ምክንያት ምን እንደሆነ ለማወቅ ከፈለግን በመስታወት ውስጥ የምናየው ያለው ነው። ራሱን ማሸነፍ የሚችል ሰው፣ ሌላውን ታግሎ ማሸነፍ አያቅተውም። ስለዚህ እውነት ብዙዎች ጥሩ አድርገው ገልጸዋል፤

- ◆ ሱቲዋርት ጆንስ የተባለ ጸሀፊ “ብሕይወታችን ትልቁ ግዴታችን ሌላውን ሰው ሳይሆን ራሳችንን ቀድመን መሄድ ነው፤ ራሳችን ያስቆጠርነው የትላንትናው ውጤት ወይም ሬኮርድ፣ በዛሬው ውጤት መሰበር ስንችል፣ ባልተቆጠበ ጉልበት መሥራታችንን ያሳያል” አለ።
- ◆ ራልፍ ዋልዶ ኤመርሰን “ሰው ከራሱ በስተቀር ማንም ሊያታልለው አይችልም” አለ።
- ◆ ፍራንክ ክሬን ደግሞ “ጥሩ ወዳጆችንም ሆነ ክፉ ጠላታችን ሌላ ሰው ሳይሆን ስለ ራሳችን ያለን ግምት ወይም አስተያየት ነው” አለ።
- ◆ ሰሎሞን “ባልቡ እንዳስበ፣ እንዲሁ ነውና” ይላል (ምሳሌ 23:7)።
- ◆ ኖርማን ሹንሰንት ደግሞ “የሚሆነውን በማስብ ችሎታህ (imagination) ላይ እንቅፋት የሚሆንብህን ነገር አታብጅ” ይላል።
- ◆ አሌክሳንደር ዱማስ “ራሱን የሚጠራጠር ሰው፣ ራሱን ለመውጋት ከጠላት ሠራዊት ጋር እንደተሰለፈ ወታደር ነው” አለ።

መጀመሪያ ላይ በራሳችን ካልተሸነፍን ለማንም በቀላሉ አንሸነፍም። ስለ ራሳችን ያለን ግምት የት እንደምንደርስ ወሳኝነት አለው። ቻርለስ ካሌብ የተባለው ጸሀፊ “ከራሳችን ጋር ስንጣጣጥ ተሸናፊ የሚያደርገንን የእርስ በእርስ ጦርነት እያካሄድን ነው” አለ። ማንም ባያምንብን

ስዚታማ ልንሆን እንችላለን፤ እኛ በራሳችን የማናምን ከሆነ ግን ምን ጊዜም ቢሆን አይሳካልንም።

3-ሐ ሀድሰን ቴለርፉ

ሀድሰን ቴለር በ19ኛው ክፍለ ዘመን ለተጀመረው ታላቅ የወንጌል ተልዕኮ፤ ወይም የማንኛውም የሚሲዮን እንቅስቃሴ ቀዳሚነትን የያዘ ሰው ነው። በወቅቱ ከእግዚአብሔር የተቀበለው ራዕይና ጥሪ ለብዙሃኑና እንዲሁም በቅርብ አብረውት ይሠሩ ለነበሩትም ዕንግዳ ሀሳብ ስለ ነበረ፤ ተቀባይነት አልነበረውም። ሀሳቡ በሌሎች ዘንድ ተቀባይነት ማጣቱ፤ ርዕዩንና ጥሪውን ሳይገታበት ሀድሰን ቴለር ጸንቶ በመቆሙ፤ “የቻይና የሚሲዮን አገልሎትን” በመመሥረት በብዙ ሚሲዮን ለሚቆጠሩ የቻይና ተወላጆች መዳኛ ምክንያት ሆነ። ሀድሰን ቴለር፤ “ሀሳቤ ከሌሎች ሰዎች እንዲለይ አልፈልግም፤ የእነርሱን ፍላጎትና አሠራር ብቻ እየተከተልኩ እሄዳለሁ፤ ሌሎችን መስደ መኖርን እመርጣለሁ፤ የሌሎች ካርቦን-ኮፒ መሆን አልፈጋለሁ” ቢል ኖሮ፤ የእንግሊዝን የባሕር ዳርቻ አልፎ መውጣት ባልሆነለት ነበር። እንዲሁም እግዚአብሔር እንዲሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰው መሆን ባልቻለም ነበር። ሀድሰን ቴለር ራሱን ከመጠራጠር ነጻ ሆኖ፤ ሌሎች ሀሳቤን አይቀበሉኝም ይሆናል የሚለውን ፍርሃት ፈጽሞ ትቶ ከዚህ በፊት ይህን ዓይነቱን ሥራ ማንም ሠርቶት ባያውቅም፤ እግዚአብሔር እንዲሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰው ለመሆን ቆርጦ ተነሳ። እግዚአብሔርም የብዙ ነፍሳት መዳኛ ምክንያት አደረገው።

3-መ ዊልያም ቡትፉ

ዊልያም ቡት፤ የሳልቪሽን አርሚ (Salvation Army) ድርጅት መሥራችና መሪ የነበረው ሰው ታሪክ፤ ከሀድሰን ታሪክ ጋር ተመሳሳይነት አለው። በ19ኛው ክፍለ ዘመን፤ በእንግሊዝ አገር ይታይ የነበረውም ማኅበራዊ ድካም፤ ረዳት የሌላቸው ድሆች ዕርዳታ እንዲያገኙ እግዚአብሔር በኃይል የተጠቀመበት ሰው ነበር። የነበረው ራዕይ፤ እንዲሁም ራዕዩን በተግባር በመተርጎም አጥጋቢና አስደሳች ውጤት እያመጣ እንደነበረ በግልጽ ቢታይም፤ በዘመኑ የነበሩ ክርስቲያኖች አሠራሩን

ስላልተቀበሉት ከፍተኛ ተቃውሞ ይደርስበት ነበር። ተቃዋሚዎቹ ምክንያት እየፈለጉ “አሠራሩ ፊት ለፊት ነው፤ እንዲሁም የሰውን ሀሳብ የማይቀበል፤ በራሱ ሀሳብ ብቻ የሚመራ ሰው ነው” እያሉ አንዳንድ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ይነቅፉትና ይተቹት ነበር። “ሳልቪሽን አርሚን” የመሰለ፤ መጠጊያ ለሌላቸው መጠጊያ በመስጠት፤ ምግብ አጥተው ለሚራቡት ምግብ በመስጠት፤ ለተራቆቱት ልብስ በመስጠት የሚረዳ የክርስቲያን ድርጅት ባይኖር ኖሮ፤ እንግሊዝ ዛሬ ያላትን ዓይነት መልክ አይኖራትም ነበር የሚሉ ብዙዎች ናቸው።

3-ሠ ፍሎረንስ ናይቲንጌልፉ

የእግዚአብሔርን ልብ የነኩት፤ በጣም ያደነቃቸው ትላልቅ ነገር የሠሩት ሳይሆኑ፤ ራሳቸውን ሙሉ በሙሉ ለእርሱ የሰጡትን፤ እግዚአብሔር “ሁኑ” ያላቸውን የሆኑትን ነው። ከእነዚህ መካከል ፍሎረንስ ናይቲንጌል አንደኛዋ ነች። ፍሎረንስ ናይቲንጌል 30ኛ ዓመት የልደት ቀኗን ስታከብር ማስታወሻ ደብተሯ ላይ እንዲህ ስትል ጻፈች።

■ “ዛሬ 30 ዓመት ሆኝ። ኢየሱስ አገልግሎቱን የጀመረው በዚህ ዕድሜ ውስጥ በነበረበት ጊዜ ነው። ከእንግዲህ ወዲህ የልጅነት ነገር አበቃ። ከንቁ ነገር አበቃ። ጌታ ሆይ! ያንተን ፈቃድ ብቻ በሕይወቴ እንድፈጽም እርዳኝ” አለች።

ከብዙ ዓመት በኋላ በምድር ላይ የተወሰነላትን ዘመን ጨርሳ ወደ ዘለዓለማዊው ቤቷ ለመሄድ ጥቂት ደቂቃ ሲቀራት፤ በሕይወቷ ያገኘችቸውን መንፈሳዊ ድሎች ያገኘችበትን ምክንያቶች ተጠይቃ ስትመልስ፤

■ “...ከብዙዎቹ መካከል አንድ ምክንያት ብቻ መስጠት አፈልጋለሁ፤ ያም ከጌታዬ ምንም ያስቀረሁት ነገር እንደ ሌላ ነው” አለች።

እኛስ ዛሬ “ከጌታዬ ምንም ያስቀረሁት ነገር የለም” ብለን በድፍረት መኖር እንችል ይሆን?

4. የተፈጠረው ለእግዚአብሔር ክብር ነው

ሰው በዚህ ዓለም ላይ የተፈጠረው አንደኛውና ዋናው ምክንያት እግዚአብሔርን ለማወቅ ነው። እግዚአብሔርን ማወቅ ብቻ ሳይሆን እርሱን እንድናከብርና በእርሱ ደስ እንዲለን ነው። እያንዳንዳችንን ልዩ አድርጎ እንዲሁም የተለያዩ ስጦታ ሰጥቶ የፈጠረን ዓላማውን መፈጸም እንድንችል ነው። ብዙዎች እግዚአብሔርን የሚያውቁት በታሪክ ብቻ ነው። በግል ሕይወታቸው ከእርሱ ጋር የተቀራረቡ ግንኙነት ፈጥረው እንደሚገባው የሚያውቁት ግን በጣም ጥቂቶች ናቸው። በዚህ ምክንያት ነው ስለ እግዚአብሔር የተበላሸ አስተያየት ሊኖራቸው የቻለው። ኢየሱስ፦

- “የዘላለም ሕይወትም ብቻህን እውነተኛ አምላክ የሆንከውን አንተንና የላክኸውን ኢየሱስ ክርስቶስን ማወቅ ነው” ይላል (ዮሐ. 17:3)።

እግዚአብሔርን በትክክል ባወቅነው ቁጥር በነፃነትና ጸጋውን እንዲሁም ከእርሱ የምናገኘውን ሰፊ ሰማያዊ በረከቱን ጭምር እያወቅነው እንመጣለን። በመማር ሕይወት ውስጥ ስንጓዝ ድንቅ የሆነውን ታላቁን ጌታ በግልጽ እያወቅነው እንመጣለን። እግዚአብሔር ሁላችንንም ልክ አሁን እንዳለነው በጣም ስለሚወደን ራሳችንን መለወጥ ወይም ሌላውን መምሰል አያስፈልገንም።

እግዚአብሔር ገና ከመፈጠራችን በፊት ያውቀናል። ኤርምያስን

- “ገና በእናትህ ማሕጸን እንድትጸክስ ከማድረግ በፊት መርጫ ሃለሁ፤ ከመወለድህም በፊት አንተን በመለየት ለሕዝቦች ሁሉ ክቢዩ አድርጌ ሾሜሃለሁ” (ኤር. 1:5) አለው።
- እንዲሁም ሙሴን “እኔ አንተን በሚገባ በትክክል ስለማውቅህና በአንተም ደስ ስለሚለኝ የምትለውን ሁሉ አደርግሃለሁ” አለው (ዘጸ. 33:17)።
- ኢየሱስ “...እኔ በጎኛን አውቃለሁ...” ይላል (ዮሐ. 10:14)።

ጌታ የሚያውቀው በሕይወታቸው ዓላማ ያለው ከላይ የገለጽናቸውን ታላላቅ መንፈሳዊ ሰዎችን ብቻ ሳይሆን እኛንም ያውቀናል። ለእኛም ዓላማና ዕቅድ አለው። በባሕሪያችን አንገቱ ደንዳዮች አመጸኞችና አምባገነኖች መሆናችንን ቢያውቅም፤ ከነድካማችን ይወድደናል። ስለዚህ እርሱ እንዲወድደን እውነተኛውን ማንነታችንን መደበቅ ወይም ያልሆነውን ሆነን ለመታየት ጥረት ማድረግ አያስፈልገንም። እርሱ ማን እንደሆንን ምን ማድረግ እንደምንችል ምን እንደምናስብ ምን እንደሚሰማን ያውቃል።

አንዳንድ ሰዎች “እግዚአብሔር ውስጣችንንም ሆነ ውጪያችንን በደንብ ያውቃል” የሚለውን እውነት ሲሰሙ በፍርሃት ይንቀጠቀጣሉ። ምክንያቱም እውነተኛውን እኛነታችንን ካወቀ አይቀበለንም ይሆናል። በሚል ፍርሃት ነው። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር የማያውቀው ምንም ነገር የለም። እግዚአብሔር የምናደርገውን ብቻ ሳይሆን የምናስበውን ገና በተግባር ላይ ያላዋልነውንም ሁሉ ያውቃል። እግዚአብሔርን የሚያስደንቀው አዲስ ነገር “ይህን አላወቅሁትም ነበር” የሚለው ምንም ነገር የለም። ክፉ ሥራችንንም የሚያውቅ ቢሆንም ፊቱን በእኛ ላይ አያዞርብንም። የታወቀው የሥነ መለኮት ምሁር ጄ. አይ. ፓከር “እግዚአብሔርን ማወቅ” በሚለው መጽሐፉ እንዲህ አለ፦

- “በጣም ትልቁ ነገር እግዚአብሔርን ማወቁ ሳይሆን እርሱ እኔን ማወቁ ነው። በእኛ ሙያፍ ቀርጾኛል። ፈጽሞ ከእርሱ አዕምሮ ውጪ መውጣት አልቻልንም። ስለ እርሱ የማውቀው ሁሉ እርሱ ስለ እኔ ባለው ዕውቀት ላይ የተመሠረተ ነው። ለእኔ ያለው ፍቅር ሙሉ በሙሉ እውነትነት ያለው መሆኑን መረዳት ትልቅ እረፍት ነው። ቀደም ሲል መልካም ያልሆነውን ነገር ስለ እኔ ማወቁ አሁን መልካም ያልሆነውን ሕይወቴን ሲያይ ስለ እኔ ያለው አስተሳሰብ ተለውጦ በረከቱን ያስቀርብኛል ብዬ አልፈራም” አለ።

ይህን እውነት ሰናውቅ ውስጣችን በተስፋ ይሞላል። መረጋጋትና መጽናናትን ይሰጠናል። ከውስጥ የሚሰማንን ውጥረት ይቀንሳል። ያልተረፈው እውነት ቢኖር እኛ ስለ ራሳችን ከምናስበው የበለጠ እግዚአብሔር ስለ እኛ የሚያስብንን መሆኑ ነው። የእርሱን በረከት ለመቀበል የተመረጠን ነን። እግዚአብሔር እኛን የሚያውቀን መሆኑ ብቻ ሳይሆን፤ አብርሃምን ለልዩ ዓላማ እንደመረጠውና እንደጠራው እኛንም ለዓላማው መርጠናል። አብርሃም የተወለደው፤ እግዚአብሔር ከሰው ጋር የተቀራረበ ግን ኾነት በሌለው ዘመን ነው። አንድ ቀን ግን እግዚአብሔር ዓላማውን በሕይወቱ ለመፈጸም አብርሃምን፤

- “አገርህን ትተህ፤ ዘመዶችህና ከአባትህ ቤተሰብ ተለይተህ፤ እኔ ወደማሳይህ አገር ሂድ” አለው (ዘፍ. 12:1)።

እኛም በክርስቶስ ውስጥ ስንሆን የአብርሃም ዘሮችን ነን፤ የእርሱ ዘሮች ከሆንን ደግሞ በረከቱን እንደሚሰጠን ተስፋ ገብቶልናል። ጳውሎስ፤

- “የዘላለም መንፈሳዊ በረከትን በመስጠት በክርስቶስ የባረከን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት የሆነው አምላክ ይመስገን። ቅዱሳንና ነቀፋ የሌለብን ሆንን በፊቱ እንድንገኝ ዓለም ሳይፈጠር በክርስቶስ መረጠን” ይላል (ኤፌ. 1:3-4)።

ክርስቶስ የመረጠን እንዲሁ ነው እንጂ እኛ ባለን በነነት ወይም ቅድስና አይደለም። የመረጠን እንከን የሌለብን፤ ወይም ፈጽሞ ኃጢአት የማንሠራ ስለሆነን አይደለም። ከነድካማችን፤ ከነመተላለፋችን የመረጠን ከእርሱ ጋር ብቻ እንድንሆን ነው። ይህንን ያደረገበት ዋናው ምክንያት በጣም ስለሚወደን ነው። የተመረጥነውም የእርሱ በረከት ተከፋዮች እንድንሆን ነው። ስለዚህ ለመመረጥ እኛነታችንን ደብቀን ሌላውን ሰው መሆን ወይም መምሰል አያስፈልገንም። በክርስቶስ ኢየሱስ አዲስ መለያ አግኝተናል። ከእግዚአብሔር የተቀበልነው በረከት የተለየ መታወቂያ ይሆን ልናል። እግዚአብሔርን በማወቅና እንዲሁም በክርስቶስ ውስጥ ማንነታችንን በመረዳት ውስጥ፤ በሕይወታችን ለምናገኘው ሰኬት ወሳኝነት አለው።

የእግዚአብሔርን ማንነት እንዲሁም ሕይወታችንን በበረከት ለማበልጸግ፤ በሳ የሆነውን ነገር በሕይወታችን ለማድረግ የተሰጠ መሆኑን ስንረዳ፤ የእግዚአብሔርን ትክክለኛ ማንነት እያወቅን እንመጣለን።

- ዳዊት “ደግነትህና ፍቅርህ በሕይወቴ ዘመን ሁሉ እንደማይለየኝ እርግጠኛ ነኝ፤ አምላኬ ሆይ ለዘላለም በቤትህ እኖራለሁ” ይላል (መዝ. 23:6)።

እንዲሁም እግዚአብሔር በኤርምያስ አማካኝነት ስለ ሕዝቡ የሚያስበውን ወይም የሚያደርገውን ሲገልጽ፤

- “ለእነርሱ ከማድረገው በነነት አልመለሰም፤ ስለ ከእነርሱ ጋር የዘላለምን ቃል ኪዳን እግባለሁ፤ ከእኔም ዘንድ ፈቀቅ እንዳይሉ መፈራቴን በልባቸው ውስጥ አኖራለሁ” ይላል (ኤር. 32:40-41)።

እግዚአብሔር ስለ እኛ ምን እንደሚሰማውና እንዲሁም ምን እንዲሆንልን እንደሚፈልግ ማወቅ ድንቅ አይደለም? ለምን ዓይነት በረከት እግዚአብሔር እንደ ፈጠረን ይገባን ይሆን? በዚህስ ሕይወታችን ምን ያህል ትልቅ ዋጋ እንዳለው አስበን ይሆን? ልባችን ትርጉምና ቁም ነገር ባለው ነገር እንዲሞላ እየፈለግን፤ ባዶነት ቢሰማን ምክንያት አለን። እግዚአብሔር ብቻ ነው ውስጣዊ ለሆነው ልባችን እውነተኛ የሆነውን እርካታና ሰላም ሊሰጠን የሚችለው።

5. ትልቅ ነገር መፈለግ

5-ሀ ራስን አለመሆን አይደለም፤

መጽሐፈ ዜና መዋዕል ቀዳማዊ ላይ በመጀመሪያዎቹ ዘጠኝ ምዕራፎች ላይ የዘር ግንድ (አወራረድ) ማለትም ማን የማን ልጅ እንደሆነ በመግለጽ ከሰድስት መቶ ስምቶች በላይ ተዘርዝረው እናያለን ከነዚህ ስምቶች መካከል “የያቤጽ” ስም ለብቸው ተለይቶ ወይም ጎልቶ ብቅ ይላል።

“...ከወንድሞቼ መካከል የተከበረ ነበር” ሲል፣ ከሰድስት መቶ ሰዎች በላይ የከበረ ስም እግዚአብሔር ሰጥቶት እንደነበረ እናያለን። ያቤጽ ስሙ “የተከበረ የሆነበት ምክንያት ምን ይሆን?” ብለን የበለጠ ስለ እርሱ ለማወቅ መጠየቃችን አይቀርም። ይሁን እንጂ፣ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለ ያቤጽ የተጻፈ 2 ቁጥር ብቻ ነው። ይኸውም፤

- “...ያቤጽ ከወንድሞቹ ይልቅ የተከበረ ነበር፤ እናቱም በጣር ወልጄዋለሁና ብላ ስሙን ያቤጽ ብላ ጠራችው። ያቤጽም እባክህ መባረክን ባርከኝ፤ አገራንም አሰፋው፤ እጅህም ከእኔ ጋር ትሁን፤ እንዲያሳዝነኝም ከከፋት ጠብቀኝ ብሎ የእስራኤልን አማልክ ጠራ። እግዚአብሔርም የሰሙነውን ሰጠው።” ይላል (መ. 16 ና መዋዕል ቀዳማዊ 4፡9-10)።

ስለ ያቤጽ የምናውቀው አንድ ነገር ቢኖር፣ ከላይ የሰማነውን ጸሎት በእግዚአብሔር ፊት ከልቡ የጸለየ ሰው መሆኑን ነው።

ከላይ የሰማነውን ፀሎት መሠረት በማድረግ፣ ያቤጽ ከወንድሞቹ ይልቅ የተከበረ የሆነበትን ምክንያት ለማወቅ መከራ እናደርጋለን። ያቤጽ “አገራን አሰፋው” ብሎ ወደ እግዚአብሔር የጸለየውን ጸሎት ስንሰማ፣ ትልቅ ምኞት የነበረው፣ በትንሹና በቀላሉ የማይረካ ሰው እንደ ነበረ እናያለን። ያቤጽ፣ “በሕይወቴ ትልቅ ነገር ሲፈጸም ማየት እፈልጋለሁ፤ ትልቁ የሚታይ ትልቅ ነገር በሕይወቴ ማድረግ እመኛለሁ” የሚል፣ በቀላሉ የማይረካ፣ ተራ ሰው ሆኖ መቅረትን የማይፈልግ ሰው እንደ ነበረ እንገምታለን። ለዚህ ነው “እግዚአብሔር ሆይ! ባርከኝ፤ አገራን ወይም ድንበረን አሰፋው” ብሎ ወደ እግዚአብሔር የጮኸው። ወንድሞቹ ግን እንደ ያቤጽ አልነበሩም። ባላቸው በትንሹ ነገር ረክተው የተቀመጡ፣ ለማደግ ወይም ትልቅ ለመሆን ፍላጎት የሌላቸው ሰዎች ነበሩ። ያቤጽን ከወንድሞቹ የተለየ እንዲሆን ካደረጉት ምክንያቶች አንደኛውና ትልቁ፣ ለማደግ ወይም ትልቅ ለመሆን የነበረው ምኞቱ ነበረ። የተመኘው መሆን ከሚችለው በላይ ለመሆን ላይሆን፣ መሆን የሚችለውን ለመሆን ብቻ ነበር።

ዛሬም የእኔና የእናንተ ምኞት፣ እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን ለመሆን እንዲሁም መሆን የምንችለውን እንጂ፣ ለመሆን የማንችለውን ለመሆን አይደለም። በሰማዕትነት የሞተው ጂም ኤልየት ያለውን ምኞት በእግዚአብሔር ፊት ሲገልጽ፤

- “ጌታ ሆይ! ይህን ሥራ ፈት የሆነውን ሕይወቴን እንደ ሻማ ለኩ ሰው፤ ለአንተ ልንደድልህ፤ ሕይወቴ የእኔ ሳይሆን ያንተ ነውና ይኸውልህ በፈቀድኸው ዓይነት ተገልገልበት። በዚህ ዓለም ውስጥ ረጅም ዕድሜን አልመኝም። ነገር ግን አንተ የኖርኸውን ዓይነት ሙሉ ሕይወት ለአንተ ልኑልህ” አለ።

ጂም ኤልየት በእፋ የተናገረውን በተግባር ላይ አዋለው። ዕድሜ ሳይጠግብ፣ ገና በወጣትነት ዘመኑ “ወንጌል ያስፈልጋቸዋል” ባላቸው ሰዎች እጅ ተገደለ። ብዙ ዋጋ ቢያስከፍልም፣ እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልግብንን ዓይነት ሰው ሆኖ መሞት ምን ያህል ትልቅ ክብር ነው? እስከ ሞት ድረስ ታማኝ ለመሆን ለሁላችንም የእግዚአብሔር ጸጋ ያስፈልገናል።

5-1 ትልቅ ነገር መፈለግ ሥጋዊነት አይደለም፤

እግዚአብሔርን የማያስደስተው ነገር ቢኖር፣ ትልቅ ነገር አለማድረጋችን ሳይሆን፣ እንድንሆን የሚፈልገውን ለመሆን ፈቃደኞች አለመሆናችን ነው። አንዳንዶቻችን በሰዎች ዓይን በጣም ጎልቶ የሚታይ ትላልቅ ነገር ለእግዚአብሔር ልናደርግለት እንመኛለን። ታላላቅ ሰባቢዎች ሆነን በሚለዩን ለሚቆጠር ሕዝብ ሰብከን፣ ብዙ ነፍሳት ወደ መንግሥቱ እንድናስገባለት እንመኛለን። የመሬወስ ስጦታ ኖሮን ሌላው ተርቶ በጥላችን ብቻ ብዙ በሽተኞች እንዲፈወሱ እንመኛለን። ከላይ የገለጽናቸው ምኞቶች፣ ለእግዚአብሔር ክብርን ለመስጠት ሳይሆን፣ “በራስ ላይ ያለውን ከፍተኛ ግምት” (ኢ.ጎ) ለማሳደግ ከሆነ፣ እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ አይደለም። እግዚአብሔር የሚፈልገው እኛ ለመሆን የምንመኘውን እንድንሆን ሳይሆን፣ እርሱ እንድንሆን የሚፈልገውን እንድንሆን

ነው። እርሱ የሚፈልገውን ዓይነት ሰው ስንሆን? ምንም ሳናስቀር መሉ በሙሉ ለተጠራንበት አግልግሎት ራሳችንን መስጠት እንችላለን።

5-ኛ ትልቅ ነገር መፈለግ ኃጢአት አይደለም

ለጌታ ክብር እስከዋለ ድረስ ትልቅ ነገር መመኘት ደካማነት አለመሆኑን ከያቤጽ ሕይወት እንማራለን። ያቤጽ ከእግዚአብሔር ትልቅ ነገር የጠየቀ ሰው ነው። “እባክህን መባረክን ባርክኝ! አገሬንም አስፋው” ብሎ ሲጸልይ በሕይወቱ ትልቅ ነገር ይፈልግ እንደነበረ እናያለን። ከእግዚአብሔር ትልቅ የሆነውን ነገር መመኘት ኃጢአት አይደለም። ይህን ስል “የብልጽግና ወንጌል ሰባኪዎች” የሚሰብኩትን ምድራዊውን ነገር፣ ይኸውም ብዙ ገንዘብ፣ ምድራዊ የሆነ ዝናም ትልቅ ቤት፣ ውድ ዋጋ ያለው መኪና እንመኝ ማለቱ አይደለም። እነዚህ ሁሉ መጥፎ ባይሆኑም፣ የሚበሰብሱ ምድራዊ ነገሮች ናቸው። “መሆን የምንችለውን እንሁን” ስል፣ መንፈሳዊ በሆነው ነገር ላይ እንጂ ምድራዊ በሆነው ነገር ላይ ማለቱ እንዳልሆነ በቅድሚያ መግለጽ እወዳለሁ።

መጠኑ ይለያይ እንጂ ሰው ሁሉ በሕይወቱ የራሱ የሆነ ምኞት አለው። እግዚአብሔርም የፈጠረው፣ ሰው የራሱ የሆነ ምኞት እንዲኖረው አድርጎ ነው። ስለዚህ ሰው ማለሙን፣ መመኘቱን ሲያቆም፣ በሕይወቱ ዓላማ የሌለው ሰው ይሆናል። ዓላማ ቢስ ወይም በሕይወቱ ግብ የሌለው ሲሆን ደግሞ፣ ዕድገት የሌለው ይሆናል። አለማደግ ደግሞ የጤንነት ምልክት አይደለም። እንግዲህ ለማደግ ከፈለግን፣ መሆን የምንችለውን ለመሆን፣ በተለይ እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን ለመሆን፣ ሁላችንም ወደ ፊት ልንደርስበት የምንችለው የሕይወት ዓላማ እንዲኖረን ያስፈልገናል። እግዚአብሔር እኔና እናንተን የሠራን ማደግ፣ መደርጀት እንድንችል አድርጎ ነው። ከዚህ ሕግ ውጪ ስንሆን፣ ማለትም ማደግ ስናቆም፣ ያኔ በመንፈስም ሆነ በስሜት ታማሚዎች መሆናችን ነው። የማናውቀው የተለያዩ ነገሮች ምክንያት ስለሚሆኑብን ነው። ኢዮብ በመከራና በጭንቀት ውስጥ ባለበት ወቅት፣ እግዚአብሔር ለሕይወቱ ዓላማ ወይም ዕቅድ እንዳለው ማየት አልተሳነውም።

- “እግዚአብሔር አይለወጥም፤ እርሱንም የሚቃወም የለም፤ እርሱ የወደደውን ሁሉ ያደርጋል። ለእኔ ያቀደውን ሁሉ ይፈጽመዋል። ይህንንም የሚመስሉ ብዙ ዕቅዶች አሉት” አለ (ኢዮብ 23:13-14)።

እኔና እናንተ ዕድገት ያለው መንፈሳዊ ሕይወት መኖር የምንችለው፣ የእግዚአብሔር ዓላማ ወይም ዕቅድ በሕይወታችን ምን እንደሆነ አውቀን ከእርሱ ጋር መተባበር የቻልን እንደሆነ ብቻ ነው። ተጨባጭ የሆነ የሕይወት ዓላማ ሳይኖረን፣ በመላምት ብቻ ሕይወታችንን እንድናሳልፍ እግዚአብሔር ምንጊዜም ፈቃዱና ፍላጎቱም አይደለም። በሕይወታችን ተጨባጭ የሆነ ዓላማ ከሌለን፣ የምንኖረው ኑሮ እውነተኛ ሳይሆን፣ ለመኖር ብቻ የምንኖረው ተራ ኑሮ ይሆናል። በሕይወት ያለን ዓላማ መብላትና መጠጣት፣ መተኛትና መነሳት ብቻ ከሆነ፣ መኖር ቶሎ ይሰለቸናል። ብዙዎች ከራሳቸው ጋር በሰላም መኖር የማይችሉት፣ የራሳቸውን ሕይወት በገዛ እጃቸው የሚያጠፉት፣ ከራሳቸው ጋር በመጣላታቸው ብቻ ሳይሆን ኑሮ ሲሰለቸቸውም ጭምር ነው።

የእግዚአብሔርን መንግሥት በምድር ለማስፋፋት ስንል የምንችለውን ትልቅ ነገር ለማድረግ አለመመኘት፣ “ትህትና” ሳይሆን ፍርሃት ነው። “እኔ ምንም ነገር ማድረግ አልችልም! እኔ ደካማ ነኝ! እኔ የማልረባ ነኝ” ስንል አንዳንዶቻችን ትሁቶች የሆንን ይመስለናል። ትህትና ማለት መሆን የምንችለውን እንዳንሆን ራሳችንን መከልከል ማለት አይደለም። እውነተኛ የሆነ ትህትና ያለው ሰው፣ “በእግዚአብሔር እርዳታ ሁሉን እችላለሁ፤ የእግዚአብሔር ኃይል ሁሉን ያስችለኛል” ይላል። ጳውሎስም ያለፈበትን መልካሙንና መጥፎውን የሕይወት ልምምድ ከዘረዘረ በኋላ፣ “ኃይልን በሚሰጠኝ በክርስቶስ ሁሉን እችላለሁ” አለ (ራል. 4:13)። ጳውሎስ “በራሴ ሁሉን እችላለሁ” ሳይሆን፣ “ኃይልን በሚሰጠኝ በክርስቶስ ሁሉን እችላለሁ” ነው ያለው። እንግዲህ እውነተኛ ትህትና፣ መሆን የምንችለውን እንዳንሆን ራሳችንን መከልከል ሳይሆን፣ የኃይላችን ምንጭ እግዚአብሔር እንደሆነ ማወቅና መቀበል ነው።

ለእግዚአብሔር ክብር እንዲውል ትልቅ የሆነውን ነገር አለመ መኖሩን ባላቸው ነገር የመርካት ምልክት መስሎ የሚታያቸው አማኞች አሉ። አንዳንድ ክርስቲያኖች የራሳቸውን ሀሳብ ለመደገፍ ሲሉ ብቻ የመ ጽሐፍ ቅዱስን ጥቅስ ያለአግባቡ ወይም ያለቦታው በመባጨቅጥ ለምሳሌ፤ ፊሊጵ. 4፡11 ላይ ያለውን “ያለኝ ነገር ይበቃኛል ማለትን ተምራለሁ” የሚለውን ጥቅስ ሲጠቅሱ ይሰማሉ። ይሁን እንጂ፤ አንዳንዶች ይህን ጥቅስ የሚጠቅሱት ሰንፍፍታቸውን ለመሸፈን ሲሉ ብቻ እንደሆነ በጣም ግልጽ ነው። ጳውሎስ ከላይ የሰማነውን ጥቅስ የጠቀሰው፤ “ዓላማ የለኝም፤ ልደርስበት የምመኘው ግብ የለኝም፤ ለጌታዬ ትልቅ ነገር ለመሥራት ፍላጎትና ጥማት የለኝም፤ እግዚአብሔር እንደሆነ የሚመኝልኝን መሆኔ አልፈልግም” ማለቱ አልነበረም። ጳውሎስ ማለት የፈለገው፤ “እደርስበ ታለሁ ብዬ ካሰብኩበት ግብ ባልደርስም፤ ዛሬ ደስታዬ ሙሉ ነው፤ ገና ያልተሟሉ ወይም ያልተፈጸሙ ህልሞችና ምኞቶች ቢኖሩኝም፤ በውስጤ ፍጹም የሆነ እርካታ አለኝ” ማለቱ ነው። እኔና እናንተም ሰፊ መንገድና ብዙ የተከፈተ በር እያለልን በትንሹ እረከቶ መቀመጥን ለሰንፍፍትን መሸፈኛ ምክንያት እንዳናደርገው መጠንቀቅ ይገባናል።

አንዳንድ ክርስቲያኖች ደግሞ ትንሽ በመሆናቸው በትንሹ በማገልገላቸው የበለጠ መንፈሳዊ የሆኑ ስለሚመስላቸው ብዙ ጊዜ “አምላኬን በትንሹም ቢሆን እያገለገልኩት ነው” በማለት ትንሹነታቸውን ሁልጊዜ ሲያውጁ እንሰማለን። እንዲያገለግሉ እግዚአብሔር የከፈተላቸው በር በእርግጥ ያ ብቻ ከሆነ በከፈተላቸው ትንሽ በር ሊያገለግሉት ይገባል። ነገር ግን እነዚህ አማኞች በሚሰጡት ትንሽ አገልግሎት ርክተው ከተቀመጡ በሰፊውና በትልቁ እንዲያገለግሉት እግዚአብሔር የሚከፍት ላቸውን በር፤ የሚሰጣቸውን ዕድል ማየትና መጠቀም ካልቻሉ፤ እግዚአብሔር “እንደሆነ የምትፈልገውን ዓይነት ሰው መሆን አልፈልግም” በእኔ ሕይወት ትልቅ ነገር እንድትሠራ አልመኝም” ማለታቸው ይሆናል።

አንዳንድ ሰዎች የእኔ ተፈጥሮ ይሄ ነው፤ እግዚአብሔር የፈጠረኝ በትንሹ እንዳገለግለው ብቻ ነው። “እኔ ትልቅ ነገር አልመኝም፤ ትንሹ ነገር ይበቃኛል ማለትን ተለማምጃለሁ” ሲሉ፤ የበለጠ መንፈሳዊ የሆኑ፤

እንዲሁም ለእግዚአብሔር በጣም ቅርብ የሆኑ መስሎ የሚሰማቸው አሉ። ጠንካራ ክርስቲያኖች የሆኑ መስሎ ይሰማቸው እንጂ፤ ይህን ያህል በመን ፈላጊ ሕይወታቸው እንደሚገባው ያደጉ፤ እንዲሁም በትህትና የተሞሉ አይደሉም። እንደነዚህ ዓይነቶቹ የተከፈተላቸውን ሰፊ በር ሳይጠቀሙ ይቀሩና፤ የጠበቁትን ዓይነት ውጤት ማየት ሲያቅታቸው፤ ብዙ ጊዜ “እግ ዚአብሔር እኔን አንድ እክሌ አይወደኝም፤ እንደ እክሌ በሰፊው አይጠቀም ብኝም፤ ወይም አይባርከኝም” በማለት በእግዚአብሔር ሊያዝኑና እግዚ አብሔርን ሲወቅሱ ይሰማሉ።

እግዚአብሔር ከእኛ ሕይወት ምን እንደሚፈልግ ለማወቅ ጥማት፤ ወይም ጉጉት ይኖረን ይሆን? እኔና እናንተ በእግዚአብሔር ፈቃድ ሥር ከኖርን፤ ለእርሱ ሙሉ የሆነ ልብ ካለን፤ በሕይወታችን እንዲ ሆንልን የምንፈልገውን ጥቃቅን ነገር ሁሉ እግዚአብሔር እንደሚያደ ርግልን በማመን ልንጠይቀው እንችላለን። አንዳንዶቻችን በጣም ብንወደ ውም፤ የተቀራረበ ግንኙነት ከእርሱ ጋር ቢኖረንም፤ “እግዚአብሔር ሆይ! ከእኔ ምን ትፈልጋለህ? ምን ላደርግልህ? ምን ልሁንልህ?” ብለን እግዚአብሔርን መጠየቅ ድፍረት የለንም።

በድፍረት መጠየቅ የምንፈራበት ዋናው ምክንያት ይህን ዓይነት ጥያቄ ከጠየቅን፤ እግዚአብሔር የማንወደውን ነገር በግድ ገፍቶ ያስደርገ ኛል ብለን በማሰብ ነው። ይሁን እንጂ፤ የእግዚአብሔር ባህሪ እኛ እንደም ናሰበው አይደለም። እግዚአብሔር ልዩ የሆነ አደራ ወይም ኃላፊነት ሲሰ ጠን ዝም ብሎ ያለፈቃዳችን ሳይሆን፤ የተፈጥሮ ዝንባሌያችንን፤ ችሎታ ችንና ፈቃደኞች መሆናችንን ተመልክቶ ነው። ብዙዎቻችን እግዚአ ብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን መሆን ስለማንፈልግ፤ “መንፈሳዊ ስጦ ታዬ ምንድነው? እግዚአብሔር በእኔ ሕይወት ውስጥ ለመሥራት የሚፈል ገው ነገር ምንድነው?” ብለን አንጠይቅም። እነዚህን ጥያቄዎች ብንጠይ ቅም፤ ስለ ራሳችንና እንዲሁም ስለ እግዚአብሔር ያለን አስተያየት የተሳ ሳተ ስለሆነ፤ ትክክለኛ መልስ አናገኝም።

አንዳንድ ጊዜ እኔና እናንተ ራሳችንን ከሆንነው በላይ ሆነን እናጸጥለን። አንዳንድ ደግሞ ከሆንነው በታች ራሳችንን አሳንሰን እናያለን። ብርታታችንንና ድካማችንን ለይተን ማወቅ አንችልም። ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ፡

▪ “እያንዳንዳችሁ እግዚአብሔር በሰጣችሁ እምነት መጠን በትሕትና አስቡ እንጂ ከሚገባችሁ በላይ ስለ ራሳችሁ በትሕትና አታስቡ ብዬ እግዚአብሔር በሰጠኝ ጸጋ እመክራችኋለሁ” ያለን (ሮሜ 12:3)።

እኔና እናንተ ወደ ውስጥ ዘለቅ ብለን ራሳችንን በንመለከት፤ ደስ የማይለንን ነገር በውስጣችን እናይ ይሆናል። ይሁን እንጂ፤ ለመንፈሳዊ ሕይወት ዕድገታችን የመጀመሪያው እርምጃ፤ ራሳችንን ልክ እንዳለነው ወይም እንደሆንነው ማየት መቻል ነው። “ጥሩ ነገር፤ በጎ ነገር ባይኖረኝም፤ ምን እንዳለኝ ግን አውቄአለሁ” ማለት እንችላለን። እኔና እናንተ መሆን የምንችለውን፤ እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን መሆን የማንችለው፤ ራሳችንን ከሚገባው በላይ ስለምንሚን፤ ስለ ራሳችን ስለምናዝን፤ ያለንን ችሎታችንን እቃለን ስለምናይ፤ እንዲሁም ወደ ፊት መሆን የምንችለውን ማመንና መቀበል ስለማንችል ነው። በውስጣችን የምናየውን ከመናቅና ችላ ከማለት ይልቅ በመጀመሪያ ደረጃ ልክ እንዳለነው ራሳችንን እንቀበል። ራሳችንን ማየት፤ ራሳችንን መቀበል ካልቻልን፤ ሌላውን ሰው መቀበል አይሆንልንም።

በዓለም ላይ የሚሆኑትን ልዩ ልዩ ዓይነት ለውጦችን፤ የሚፈለስ ፉትን አዳዲስ ነገሮች እያደነቀች የምታስተምር አንዲት አስተማሪ፤ አንድ ጊዜ ተማሪዎቿን “ከአሰራሩ አምስት ዓመት በፊት ያልነበረ፤ አሁን ግን በዓለም ላይ ያለ ምን እንደሆነ የሚነግረኝ ማንው?” ብላ ጠየቀች። አንድ ፈጣን የእስር ዓመት ልጅ፤ ጥያቄውን ለመመለስ እጁን አንስቶ “ከአሰራሩ አምስት ዓመት በፊት በዚህ ዓለም ያልነበረ፤ አሁን ግን ያለ፤ እኔ ነኝ” አለ። ይህ ወጣት የመለሰው መልስ በእርግጥ ልክ ነው። ከአሰራሩ አምስት ዓመት በፊት አልተወለደም ነበር። አስተማሪዋ የጠበቀችው መልስ ግን

ያን ዓይነት አልነበረም። ልጁ ይህን ዓይነት መልስ መስጠት የቻለው፤ ከሌላ ነገር የበለጠ ራሱን ያየ ስለነበረ ነው። እኛም ራሳችንን ለመለወጥ ከመሞከራችን በፊት እራሳችንን ማየት፤ እንዲሁም ልክ እንዳለነው ራሳችንን መቀበል ካልቻልን፤ በመንፈሳዊ ሕይወታችን መሆን የምንፈልገውን መሆን አንችልም።

6. ጌታ እንድንሆን የሚፈልገውን ለመሆን ምን ያስፈልገናል?

6-ሀ እምነት ያስፈልገናል

ከላይ የጠቀስነው ያቤጽ ትልቅ የመሆን ምኞት ብቻ ሳይሆን፤ በአምላኩ ላይ እንዲታመንና እንዲመካ የሚያደርገው ትልቅ እምነትም እንደነበረው እናውቃለን። አምላኩን መለመን ብቻ ሳይሆን፤ የለመነውንም እንደሚያገኝ አምኖ የሚጠብቅ ሰው ነበር። የታወቀው ሚስዮናው ዊልያም ኬሪ “እግዚአብሔር በእምነት ትልቅ ነገር ለማድረግ ሞክር፤ ከእርሱም ትልቅ ነገር ትቀበላለህ” አለ። ያቤጽ “ከወንድሞቼ የበለጠ የተከበረ የነበረው፤ ልዩ የተፈጥሮ ችሎታ ያለው፤ የተማረና ብዙ ሀብት የነበረው ሰው በመሆኑ ምክንያት እንደነበረ መጽሐፍ ቅዱስ አይገልጽም። ያቤጽ ታላቅ የእምነት ሰው በመሆኑ ነው። “...እባክህ መባረክን ባርክኝ፤ አገራችንም አስፋው፤ እጅህም ከእኔ ጋር ትሁን፤ እንዳያሳዝነኝም ጠብቀኝ” ብሎ ጸለየ።

እግዚአብሔርን በሰፊው ለማገልገል፤ ለእግዚአብሔር ክብር የበለጠ ለመዋል፤ “ይሄና ያ የለኝም፤ አልተማርኩም፤ በቂ ልምምድ የለኝም፤ በአገልግሎቴ በገንዘብም ሆነ በሀሳብ የሚያግዝኝ ማንም ሰው የለኝም” ብለን አንጨነቅ። እምነት ካለን፤ ስለ ሌላው ነገር ፈጽሞ አናስብ። አስፈላጊውን ኃይልና ጉልበት እግዚአብሔር ይሰጠናል። በእርሱ ሙሉ በሙሉ የሚታመኑትን፤ እርሱን ብቻ ተስፋ የሚያደርጉትን፤ ተራ ሰዎች እንኳን ቢሆኑም፤ እግዚአብሔር ይወዳቸዋል። ያቤጽ የእምነት ሰው ስለ ነበረ፤ በልቡ ውስጥ ያለውን ዓላማ፤ ወይም ሕልም እግዚአብሔር

እንደሚያሟላለት ተስፋ ያደርግ ነበር። ከተፈጥሮ ችሎታዋ ከትምህርትና ከሰፊ ልምምድ ሁሉ የሚበልጠው እምነት ነው። “እግዚአብሔር በሕይወቴ ይሠራል” ማለት ትልቅ እምነት ነው። ግሩም ድንቅ የሚባል የተፈጥሮ ችሎታ ያላቸው ሰዎች ከዳር ተቀምጠው ተራ የእምነት ሰዎችን ግን እግዚአብሔር በድንቅ ሁኔታ ሲጠቀምባቸው ማየት ለእኔና ለእናንተ ይህን ያህል አዲስ ነገር አይደለም። በእግዚአብሔር የሚታመኑትን እነርሱን ሁልጊዜ ያከብራቸዋል። ያቤጽ ተራ ሰው ቢሆንም፤ ልዩ የእምነት ሰው ነበር። በዚያም ምክንያት እግዚአብሔር አከበረው።

እምነት፤ ዓይኖቻችንን ወደ ላይ እንድናካ ያደርገናል። እምነት፤ ሁሉን ነገር ወደ ፈጠረው፤ ሁሉን ነገር ማድረግ ወደሚችለው፤ ፍላጎታችንን ሁሉ ሊያሟላ ወደሚችለው አምላክ ዓይኖቻችንን እንድናካና እንዲሁም ተአምር እንድንጠብቅ ያደርጋል።

አንድ ጊዜ የአንድ ቤተ ክርስቲያን መጋቢት በድርቅ ምክንያት ማረብ ያልቻሉትን የአካባቢውን ገበሬዎች እግዚአብሔር ዝናብ እንዲሰጣቸው እንዲጸልዩ የጸሎት ሰብሰባ ሁሉንም ጠራ። የአንደኛው ገበሬ ቤተሰብ ጥሪውን ተቀብለው ወደ ጸሎት ሰብሰባው ለመሄድ ከቤታቸው ወጣ እንዳሉ ትንሿ ሴት ልጇቸው “አባባ! ጃንጥላዬን ሳልይዝ እረሳሁ” በማለት ቅሬታዋን ለአባቷ ገለጠች። አባታቸውም የልጅቷን ንግግር ሲሰማ ተቆጥቶ “ምን ዓይነት ሞኝ ልጅ ነሽ? ለመሆኑ ሰማዩን ስታይው ዝናብ የሚዘንብ ይመስልኛል?” ብሎ ጠየቃት። ልጅቷም ለአባቷ ስትመልስ “አባባ! እኔ እኮ የምንሄደው እግዚአብሔር ዝናብ እንዲሰጠን ለመጸለይ መስሎኝ ነበር” አለችው። ይህች ህጻን ልጅ “እግዚአብሔር ዝናብ እንዲሰጠን ከጸለይን፤ ዝናቡ መምጣቱ አይቀርም” ማለቷ ነበር። እምነት ለጸሎታችን መልስ እንድናገኝ በተስፋ ይሞላናል።

እምነት ከላይ ብቻ ሳይሆን ውስጣችንንም ዘለቅ ብለን እንድንመለከት ያደርገናል። ወደ ውስጥ ስንመለከት፤ በምናየው ደስ ስለማይለን፤

ራሳችንን ለንስህ እናቀርባለን። በመንፈሳዊ ሕይወታችን ያለንበትን አቋም ለመረዳት፤ ከራሳችን ወጣ ብለን፤ ወይም ከራሳችን ተላቅቀን እኛነታችንን በጥንቃቄ መመርመር አለብን። እንደ እግዚአብሔር ልጆች ያለንበትን መንፈሳዊ አቋም ለመረዳት፤ በእምነት ውስጣችንን መመርመር ይገባናል። በእምነት የምንመለከተው ወደ ውስጣችን ብቻ ሳይሆን፤ በዙሪያችን ያለውንም ዓለም ነው። ዙሪያችንን ስንመለከት በመንፈሳዊ ሕይወታችን የሚኖርብንን እውነተኛ ፍልሚያና የትግል ጥሪ እናያለን። እኔና እናንተ ደስ የሚለን የሚያጋጥመንን ማንኛውንም ዓይነት መንፈሳዊ ውጊያ መቋቋም የምንችልበትን ኃይል ፈጣሪያችን ያስታጠቀን መሆኑ ነው። የሚያጋጥመንን የትግል ጥሪ፤ ኃላፊነቱ ተሰምቶን በተሰጠን ኃይል በእምነት መታገል አለብን። እምነት ወደ ፊት እንድንመለከት ያደርገናል። ያም ራሱን ሙሉ በሙሉ መስጠት ነው። እኔና እናንተ ለእግዚአብሔርና ለሰው ጥቅም እንዲሆን የምንኖረው ሕይወት አለን። በእምነት ራሳችንን መልካም ለሆነ ነገር ሙሉ በሙሉ መስጠት ይገባናል። ሕይወታችንን ለኔታ አገልግሎት ሙሉ በሙሉ ስንሰጥ፤ በፈቃዱ ክልል ውስጥ ከሆንን፤ የሚያቅተን ምንም ነገር የለም።

ያቤጽ በተፈጥሮ አንድ ዓይነት ጉድለት እንደነበረበት እንገምታለን። በዕብራይስጥ ቋንቋ “ያቤጽ” ማለት ህመም ወይም ጣር ማለት ነው። “እናቱም በጣር ወልጄዋለሁና ብላ ስሙን ያቤጽ ብላ ጠራችው” ይላል። ያቤጽ በተወለደበት ቀን የናቱን ጣር ያበዛ ልጅ ነበር። ለዚህ ነው ያቤጽ ብላ እናቱ ስም ያወጣችለት። በዚህ ምክንያት በህጻንነቱ ምናልባት በቤተሰቡ ዘንድ የሚወደድና የሚፈለግ ልጅ እንዳልነበረ እንገምታለን። ስሙ በተጠራበት ወቅት ሁሉ፤ “የናቱን ጣር ያበዛ” መሆኑን ትዝ ሳይለው አይቀርም። ይሁን እንጂ፤ ያቤጽ የነበረው ደካማ ጎን፤ ሊሆን የሚችለውን እንዳይሆን ወደ ኋላ ሊጎትተው አልቻለም። የነበረውን ደካማ ጎን እግዚአብሔር ሊያግዝ እንደሚችል ሰላወቀ፤ “መሆን የምችለውን እንደሆን ያስችለኛል” ብሎ በእምነቱ ጸንቶ ቆመ። በእግዚአብሔር ላይ ስለተማመነ፤ እግዚአብሔር እንዲሆን የሚፈልገውን መሆን ቻለ። ዛሬ የእኔና የእናንተ ድካማችን ያለው እምን ላይ ይሆን?

ታማሚዎች ወይም ጤናማ አካል የሌለን በመሆናችን ቅር እያለን “እንደ ሌሎች ሰዎች ጤና ብሆን ኖሮ ለጌታዬ ታላቅ ነገር እሠራለት ነበር። ጤናማ አካል ቢኖረኝ ኖሮ እግዚአብሔር እንደሆንለት የሚፈልገውን ዓይነት ሰው እሆንለት ነበር። አሁን ባለሁበት ሁኔታ ደካማ ሰው በመሆኔ ለራሴም ሆነ ለእግዚአብሔር መንግሥት የምጠቅም አይደለሁም” እንል ይሆን? መንፈሳዊ ሕይወታችንን ስንመረምር ደግሞ ድካማችን ጎልቶ እየታየን “እግዚአብሔር በእንደ እኔ ዓይነቱ ሰው በመንፈሳዊ ሕይወቱ ስንኩል በሆነው ውስጥ ምንም አይሠራም። አሁን ባለሁበት መንፈሳዊ ሕይወት ውስጥ እያለሁ እግዚአብሔር እንደሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰው መሆን አልችልም” እንል ይሆን? እንዲሁም ያለፍንበት መጥፎ የልጅነት ልምምዳችን ወደ ጓሳ እየጎተተን እግዚአብሔር እንደገና የሚፈልገውን መሆን እንዳንችል ያደርገናል ብለን እንፈራ ይሆን? ችግራችን ጎልቶ የሚታየው በዕለታዊ ተግባራችን ላይ የሚያጋጥመን መጥፎ ሁኔታ ይሆን? ወይስ ጤናማ ያልሆነ የጋብቻ ሕይወታችን ነው? ምንም ዓይነት ችግር ይሁን እምነት ካለን መሆን የምንችለውን እንዳንሆን የሚያግደን ነገር የለም። ኢየሱስ “...ለሚያምን ሁሉ ነገር ይቻላል” ብሎ ተስፋ ሰጥቶናል (ማር. 9:23)።

እግዚአብሔርን ከታሪኩ ውጪ ልናየው አንችልም። እግዚአብሔር የተጠቀመባቸው ሰዎች በሥጋዊ አቋማቸው በአዕምሮ ችሎታቸው በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ፍጹም የሆኑትን እንከን የማይገኝባቸውን ብቻ እየመረጠ እንዳልሆነ ከታሪክ መረዳት እንችላለን። እግዚአብሔር የተጠቀመባቸው አብዛኞቹ በሰው ዓይን የማይመረጡ ብዙ ድካምና ጉድለት የነበረባቸው ናቸው። ልዩ የሚያደርጋቸው ነገር ቢኖር ራሳቸውን ለመለወጥ ሳይሞክሩ ልክ እንዳሉ እግዚአብሔር እንዲሆኑ የሚፈልግባቸውን መሆን መቻላቸው ብቻ ነው። እንቅፋት ሊሆንባቸው ይችላል ብለን የምንገምተውን መሰናክሎች አሸንፈው የተነሱበትን ዓላማ ወይም ሊፈጽሙት የሚፈልጉትን ነገር መፈጸም የቻሉ ታሪክ ያደነቃቸው ብዙዎች ናቸው። በሥነ ጽሁፍ ተደናቂ የሆነው ጆን ኪትስት ዕድሜ ጠግቦ የኖረ ሰው አይደለም። በዚህ ዓለም የኖረው 26

ዓመት ብቻ ነው። ይሁን እንጂ የኖረበትን አጭር ዘመን ጥሩ አድርጎ የተጠቀመበት ሰው በመሆን በታሪክ ሲደነቅ ይኖራል። በዚህ አጭር ዕድሜው የጻፋቸው መንፈሳዊ ቅጂዎች ልዩ ልዩ ጽሁፎች ሼክስፔር ከጻፋቸው ጽሁፎች ባላነሰ ሁኔታ ለረጅም ዘመን የብዙዎችን ልብ እየነኩ ይኖራሉ።

6-1 ጸሎት ያስፈልገናል

ከላይ የጠቀስነው ያቤጽ ከወንድሞቹ ሁሉ የበለጠ የከበረ ስም እንዲኖረው ያደረገው የጸሎት ሕይወቱ ነው። ለመሆኑ ያቤጽ የጸለየው ጸሎት ምን ነበር? በሕይወቱ ሊፈጽመው የሚፈልገውን ነገር መፈጸም እንዲችል እርሱ ካለው ኃይል ሁሉ በላይ የሆነውን ኃይል እንዲሰጠው ወደ እግዚአብሔር ጸሎቱን አቀረበ። “...እባክህ መባረክን ባርክኝ አገራንም አስፋው እጅህም ከእኔ ጋር ትሁን” አለ። የያቤጽ ጸሎት ግልጽ ነበር። ያለውም “እግዚአብሔር ሆይ! እንድታደርግልኝ” የሚፈልገው ነገር ይሄ ነው። ዳር ድንበሬን እንድታሰፋልኝ ኃይልን እንድትሰጠኝ ነው” የሚል ነው። ይህን ዓይነት ጸሎት መጸለይ እኔንና እናንተን “ትልቅ የመሆን ፍላጎት ነው ራስን ከመጠን በላይ የመውደድ ምልክት ነው” በማለት ያሳፍረን ይሆን? ያቤጽ ይህን ዓይነት ጸሎት ጸለየ እግዚአብሔርም መልስ ሰጠው።

እኔና እናንተ መሆን የምንችለውን ለመሆን በሕይወታችን የጸሎት ሕይወት ያስፈልገናል። ለመሆኑ ስለምናወጣው ዕቅድና ዓላማ እንጸልይ ይሆን? በምንሄድበት አቅጣጫ ሁሉ እግዚአብሔር እንዲረዳን እንጸልያለን? ያቤጽ “እባክህ መባረክን ባርክኝ አገራንም አስፋው እጅህም ከእኔ ጋር ትሁን” ብሎ የጸለየውን ጸሎት ስንሰማ ጸሎቱ ከመስ መር የወጣ በራስ ወዳድነት መንፈስ የተሞላ ነው ማለታችን አይቀርም። ያቤጽ የጸለየውን ጸሎት እግዚአብሔር አልተቃወመም። ያልተቃወመው መሆኑን የምንረዳው የጠየቀውን እንዳደረገለት ስናይ ነው። ምኞት በራሱ ኃጢአት አይደለም። መጠኑ ይለያይ እንጂ ሁላችንም የራሳችን የሆነ ምኞት አለን። ምኞትን ክፉና ደግ የሚያደርገው

ከበለተረገ ሆኖ ሰውን የሚገፋፋው መንፈስ ነው። ይህም ማለት ጥሩ መንፈስ ካለው በኋላ ምኞት ይወጣል። ጤናማ ያልሆነ መንፈስ ካለው ደግሞ በኋላ ምኞት ይወጣል። የያቤጽ ምኞት ጤናማ መሆኑን የምንረዳው ምኞቱን እግዚአብሔር እንዳከበረለት ሰናይ ነው። “...እግዚአብሔርም የለመነውን ሰጠው” ይላል። እግዚአብሔር ምን ጊዜም ቢሆን የማይረባውን ጥያቄ የማይረባውን ምኞት እንደማያከብር ወይም እንደማያሟላ እናውቃለን።

እግዚአብሔር ትልቅ ነገር እንዲሰጠን በድፍረት መጠየቅ ኃጢአት አይደለም። ብዙ ጊዜ እኔና እናንተ መብታችንን ስለማናውቅና እግዚአብሔርን ስለምንወስነው በሰፊው አንጠይቀውም ያዕቆብ

- “... ስለማትጸልዩ የምትፈልጉትን ነገር አታገኙም” ይለናል (ያዕ. 4:2)።

ኤርምያስም ወደ እግዚአብሔር ብንጮህ አስደናቂ የሆኑትን ነገሮች በሕይወታችን ሊያደርግልን እንደሚችል ይነግረናል።

- “...ጥራኝ እኔም እመልሰልሃለሁ፤ ከአሁን በፊት የማታውቃቸውን አስደናቂና እጅግ ግሩም የሆኑ ነገሮችን እገልጥልሃለሁ” ይላል (ኤር. 33:3)።

ሐዋርያው ጳውሎስም እግዚአብሔር ከምናሰበውና ከምንገምተው በላይ ታላቅ ነገር በሕይወታችን ሊፈጽም እንደሚችል በመግለጽ እግዚአብሔርን ሲያመሰግን እንሰማለን።

- “ስለዚህ በእኛ ውስጥ በሚሠራው ኃይል አማካይነት ከምን ለምነውና ከምናሰበው እጅግ አብልጦ ሊያደርግ ለሚችለው አምላክ ለእርሱ በቤተ ክርስቲያንና በኢየሱስ ክርስቶስ በዘመናት ሁሉ ለዘላለም ክብር ይሁን አሜን” ይላል (ኤፌ. 3:20-21)።

ኢየሱስም፤

- “እስከ አሁን በሰሜ ምንም ነገር አልለመናችሁም፤ ለምኑ ትቀበላችሁ፤ ደስታችሁም ፍጹም ይሆናል” ይለናል (የዮሐ. 16:24)።

በዚህ ዓይነት “እግዚአብሔርን ብዙ በመጠየቅ አሰለቸሁት፤ የአለምኩት ህልም፤ የወጠንኩት ዓላማ ወይም ግብ እግዚአብሔር ሊያደርግ ከሚችለው በላይ ሆነ” ማለት አንችልም። አስተሳሰባችን፤ ፍላጎታችንና ህልማችንን ከመጠን በላይ ሰፊ ብናደርገው እግዚአብሔር እኛ ከምናሰበውና ከምንመኘው ሁሉ በላይ ነው። እስከ አሁን እግዚአብሔርን እንደፈቃዱ ከልባቸው ጠይቀው ያፈሩ የሉም።

እግዚአብሔር እኔና እናንተን የሚነግረን፤ “በእኔ ተማመኑ፤ ጠይቁኝ፤ ትልቅም ቢሆን መሆን የምትችሉትን ሁሉ ሁኑ፤ በዚያው መጠን እምነታችሁ ትልቅ ይሁን። ከልብ የሆነ ውስጣዊ ጩኸታችሁን ወይም ፀሎታችሁን ወደ እኔ አቅርቡ፤ ያኔ ለጥያቄያችሁ ሁሉ መልስ ታገኛላችሁ” ነው። በአሁኑ ጊዜ እግዚአብሔር በሕይወታችሁ እንዲያደርግላችሁ የምትፈልጉት ነገር ምንድነው? በገንዘብ ማጣት ምክንያት ልትወጡት የማትችሉት የሕይወት ትግል ውስጥ ትሆኑ ይሆን? ወይስ መራራ የሆነ ትዳር አጋጥሟችሁ ነፍሳችሁ ከሰጋችሁ እስክትለይ ድረስ በሀዘን ውስጥ ትሆኑ ይሆን? ወይስ ከጠላታችሁ ከሰይጣን በሚወረወርላችሁ ጦር ምክንያት ረቂቅ የሆነ መንፈሳዊ ትግል ውስጥ እያለፋችሁ ይሆን? ለጥያቄያችሁ ሁሉ መልስ ያለውን ጌታ ብትጠይቁት፤ እንደባለጸጋንቱ መጠን ከጠየቃችሁት በላይ ይሰጣችኋል። እናንተ ልትፈቱት ያልቻላችሁትን የሕይወታችሁን ቋጠሮ ይፈታል። እግዚአብሔር በእኛ መከራና ጭንቀት ደስ የሚለው ጩካኝ ዳኛ ወይም ፈራጅ አምላክ አይደለም። እግዚአብሔር ሁልጊዜ ሊባርከን የሚወድ፤ በፍቅር የተሞላ አምላክ ነው።

ከላይ የተመለከትነው ያቤጽ የጸለየው ሌላ ጸሎት የእግዚአብሔር መገኘት በሕይወቱ እንዲኖር ነው። “እጅህም ከእኔ ጋር ትሁን” አለው። ያቤጽ እግዚአብሔር ድንበሩን ካሰፋለት፤ የበለጠ ኃላፊነት፤ የበለጠ

ተጠያቂነት እንደሚኖርበት ስለ አውቀደ ያለእግዚአብሔር ዕርዳታ ኃላፊ ነቱን መወጣት እንደማይችል ስላመነ፤ እግዚአብሔር በሕይወቱ እንዲገኝ ጠየቀ። እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ከሆነ፤ የማይቻል የሚመስለው ሁሉ እንዲቻል ያደርጋል ብሎ ለመቀበል ትልቅ እምነት ነበረው። እኔና እናንተም “እጅህም ከእኔ ጋር ትሁኑ” ብለን የእግዚአብሔርን መገኘት ከጠየቅን፤ እግዚአብሔር በሰጠን የተስፋ ቃል መሠረት ከእኛ ጋር እንደ ሚሆን አምነን መቀበል ይገባናል። ያለእግዚአብሔር መገኘት አሸናፊዎች መሆን አንችልም። ለመሆኑ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ማን ሊቃወመን ይችላል?

ያቤጽ ሌላ የጸለየው ጸሎት በሕይወቱ ክፉ ነገር እንዳይደርስበት እግዚአብሔር መከታ እንዲሆንለት ነበር። “...እንዲያሳዝነኝም ከክፉት ጠብቀኝ” ብሎ ጸለየ። “እግዚአብሔርም የለመነውን ሰጠው” ሲል፤ ያቤጽ ጸሎቱን እግዚአብሔር ሰምቶ መልስ እንደሰጠው እናያለን። ይህንን ዓይነት ጸሎት ያቤጽ የጸለየው፤ በዚያን ዘመን ሰፊ ድንበር፤ ሰፊ መሬት ያለው ብዙ ዝናና ክብር ነበረው፤ በዚያው መጠንም ብዙ ትግልና ውጊያ ነበረበት። ዛሬም በሕይወታችን ባደግን ቁጥር ብዙ ተቃዋሚዎችና ብዙ ጠላቶች ይኖሩብናል። በመንፈሳዊ ሕይወታችን ወደ ጌታ በተጠጋንና እንድናድግ የማይፈልገው ሰይጣን ከመጠን በላይ ይዋጋናል። ያቤጽ የእግዚአብሔር እጅ ወይም ድጋፍ ከእርሱ ጋር ከሆነ፤ ክፉ ነገር እንደማይደርስበት ያምን ስለ ነበር ነው “እንዲያሳዝነኝም ከክፉት ጠብቀኝ” ብሎ ከልቡ የጸለየው። እግዚአብሔርም እንደ ልመናው የጠየቀውን ሰጠው።

ማናችንም ብንሆን ከሕይወት ፈተና፤ ከልዩ ልዩ የሕይወት ጦርነቶች ነጻ አይደለንም። በገንዘብ ማጣት ምክንያት የሚያጋጥመን ትግል አለ። በመፈሳዊ ሕይወታችን አሸናፊዎች ሆነን ለመቆም እንዳንችል ሊያደርገን ከሚሞክረው ኃይል ጋር የምንዋጋው መንፈሳዊ ውጊያ አለ። በዕለታዊ ሥራችን ላይ ከአለቃችን፤ ከሥራ ባልደረባዎቻችን በኩል የሚገጥመን ጦርነት፤ በትዳር ዓለም ውስጥ የምንቀምሰው መራራ ጽዋ አለ። እንዲሁም በየቀኑ በምናልፍባቸው ልዩ ልዩ ጦርነቶች ሕይወታችንን

ምን ያህል እንደሚያስጨንቁት እናውቃለን። እነዚህን ጦርነቶች እነዚህን ግፊቶችና ትግሎች እግዚአብሔር ያቀደለንን ዓላማ እንዳናይ መንፈሳዊ ዓይኖቻችንን የሚደፍኑ ናቸው። እንደ ዓይኑ ብሌን የሚመለከተን፤ ሁልጊዜ ለእኛ በጎ የሆነውን ብቻ የሚያስበው እግዚአብሔር፤ እርሱ እንድንሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰው መሆን የምንችልበትን መንገድና መመሪያ ባይሰጠን ኖሮ፤ በሕይወታችን ተሸናፊዎች ብቻ ሆነን እንቀር ነበር።

በሰዎች መቀስቀስ፤ ወይም መነቃቃት ጥሩ ነው፤ ይሁን እንጂ፤ እነርሱን መሆን ወይም መምሰል አለብን ማለት አይደለም። እግዚአብሔር እኔና እናንተን የፈጠረን “እራሳችንን” እንድንሆን እንጂ፤ ሌሎችን እንድንሆን አይደለም፤ ራሳችንን መሆን ትተን ሌሎችን ለመሆን ስንሞክር፤ እግዚአብሔርን መስደባችን እንደሆነ እንወቅ። እግዚአብሔርን “ስትፈጥረኝ እከሌን አድርገህ ለምን አልፈጠርከኝም” ማለታችን ነው።

እንዳንደች ከልባቸው “እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገውን በምን አውቃለሁ?” ብለው መጠየቃቸው አይቀርም። በአሁኑ ወቅት በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ያላችሁ ድርሻ ምንድነው? ስታደርጉት ወይም ስትሠሩት ደስ የሚላችሁ ነገር፤ ወይም አገልግሎት ምንድነው? ለእግዚአብሔር ክብር የሚሆን እንድንገር ለመሥራት በልባችን ውስጥ ከፍተኛ ፍላጎት ካለን፤ ያንን ፍላጎት የምናሟላበት እግዚአብሔር ለሁላችንም ልዩ ስጦታና ችሎታ እንደሚሰጠን እንወቅ። ሌላ ማወቅ ያለብን፤ እግዚአብሔር ለእኔና ለእናንተ ልዩ የተፈጥሮ ስጦታ ወይም ችሎታ የሚሰጠን ራሳችንን ልናስደስትበት ሳይሆን ለክብሩ እንድናውለው ነው።

እንዳንደቻችን “እግዚአብሔር ምን እንዳደርግለት ይፈልጋል?” በማለት የማይታየውን፤ ያልደረሰንበትን ስንፈልግ፤ አጠገባችን ያለውን፤ የሚታየውን ሳናደርግ ወይም ሳንፈጽም እንቀራለን። እግዚአብሔር ለሁላችንም የሥራ ኃላፊነት ወስኖ ሰጥቶናል። እግዚአብሔር ለያንዳንዳችን የሰጠውን ስጦታችንን፤ ችሎታችንና እንዲሁም ብርታታችንን የበለጠ

ሰንረዳ፣ በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ወይም ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የበለጠ ማግኘት ማግኘት የምንችልበትን መንገድ ማየት እንችላለን። ለማድረግ የምንፈልገው በልባችን የሚቃጠለው ፍፍላጎት፣ ከእግዚአብሔር ወይም ከሥጋችን ፍላጎት መሆን አለመሆኑን ልባችንን በጥንቃቄ መመርመር ያስፈልገናል። ሌሎችን በትህትና ማገልገል ስንጀመር፣ በምናስፈልግበት ጊዜና ሥፍራ ሁሉ ስንጠየቅ “እሺ!” ብለን ጥሪውን ስንቀበል፣ እግዚአብሔር የሰጠንን ሰጦታና ችሎታ ለክብሩ እንዲሆን በእግባቡ መጠቀም ስንችል፣ እርሱ እንድንሆን የሚፈልገውን መሆናችን ነው።

8

ሌላውን ከመምሰል ጥላቻ ለማወቅ

- “እኔ ክርስቶስን እንደመሰል እናንተም እኔን ምሰሉ” ይላል (1 ቆሮ. 11:1)።

እንዳንደቻችን በክርስትና ሕይወታችን ብዙ ዘመን ያሳለፍን ብንሆንም፣ ከማንኛውም ነገር የበለጠ ክርስቶስን በጥልቀት ለማወቅ እርሱን ለመምሰል ከፍተኛ የሆነ የውስጥ ጥማት አለን። ሰማያዊው ነገር እንድንመኝና እንድንናፍቅ፣ ከእርሱ በስተቀር ማንም ሊያረካው የማይችለውን እውነተኛ ጥማት በውስጣችን የፈጠረ እግዚአብሔር ስለሆነ፣ ከልባችን እናመሰግናለን። ቅዱስ አገሰቲን፤

“እግዚአብሔር እኛን የፈጠረን ለእርሱ ብቻ እንድንሆን ስለሆነ፣ ነፍሳችን እርሱን እስክታገኝ ድረስ ዕረፍት አታገኝም” አለ። ይሄም ትክክል የሆነ አባባል የተናገረው ነው።¹³

የሰውን ውስጣዊ ረሀብ ከእግዚአብሔር በስተቀር ሊያረካው የሚችል ሌላ ምንም ነገር የለም። ዘማሪው፤

¹³ Dale Oldham. Close to God Living, Warner Press, Anderson, Indiana, c1957.

- “አምላክ ሆይ! ዋልያ የምንጭ ውሃ ለማግኘት እንደሚገባን እኔም አንተን ለማየት እናፍቃለሁ፤ ሕያው አምላክ ሆይ! ውሃ የመጠማትን ያህል አንተን እናፍቃለሁ፤ በፊትህ ለመሰገድ ወደ አንተ የምቀርበው መቼ ነው?” (መዝ. 42:1-2) አለ።

ይሄም ለእግዚአብሔር ያለውን ትልቅ ናፍቆት ጥሩ እድርጎ ይገልጻል።

ክርስቶስን ስንቀበል ኃጢአታችን ይቅር የተባለልን፤ እንዲሁም በክርስቶስ ኢየሱስ አምላክን የጻገን ብንሆንም፤ ውስጣችን እግዚአብሔርን በመፈለግ የሚረብው ለምን ይሆን? በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት እርሱ በውስጣችን እያለ ፍጹም የሆነ ሙሉነት የማይሰማን ለምን ይሆን? “ፍቅር ከሆነው እግዚአብሔር የጸጋውን ምንጭ በየቀኑ እየጠጣን፤ የምንረብውና የምንጠማው ለምንድነው?” በማለት መጠየቃችን አይቀርም። ዘማሪው፦ “ሕያው አምላክ ሆይ! ውሃ የመጠማትን ያህል አንተን እናፍቃለሁ...” እንዳለው እኛም ብዙ ጊዜ እርሱን እንደ ምግብ እንረብልን፤ እንደ ውሃ እንጠማለን። ሩቅ አገር ሄዶ ቤተሰቡ የናፈቀው ሰው ቤተሰቡ ካለቡት ሥፍራ ሄዶ በዓይኑ ካላያቸው በስተቀር ናፍቆቱን መወጣት እንደማይችለው ሁሉ፤ እኛም ለእግዚአብሔር ያለንን ናፍቆት ለመወጣት የበለጠ ወደ እርሱ የበለጠ መጠጋት አለብን።

1. ማንን እንመስላለን?

“አባትህን ትመስላለህ... እናትሽን ትመስያለሽ” የሚሉን ብዙ ሰዎች አጋጥመውናል። አፍንጫችን፤ ዓይናችን፤ ቁመታችን ከሁለቱ ወላጆቻችን አንዳቸውን ይመስላል። እነርሱን ለመምሰል እኛ ማድረግ ያለብን ምንም ነገር የለም። ከእነርሱ በመወለዳችን ብቻ እነርሱን እንመስላለን። ወላጅ አባቴ የሞተው በልጅነቴ ስለሆነ አባቴን በደንብ አላውቀውም። ሕጻን ልጅ ሆኜ አባቴ ከሞተ በኋላ አባቴን የሚያውቁት አንዳንድ ሰዎች መንደራችን ውስጥ ያዩኝና “አንተ የወጉ ልጅ ነህ? የደጉ የወጉ ልጅ መሆን አለብህ” ብለው ይጠይቁኝ ነበር። አባቴን ስለመምሰል አባቴን የማያውቁት ሁሉ፤ በቀላሉ የወጉ ልጅነቴን ለይተው ያውቃሉ። ስለ አባቴ

መልካም የሆነውን ነገር ሲናገሩ መስማት ደስ ይለኝ ነበር። ከአባቴ ጋር ኖራ የእርሱን ጠባይ ባላይም፤ ከእርሱ በመወለዴ ብቻ መልኬ ብቻ ሳይሆን በአንዳንድ በኩል ጠባይም እርሱን እየመሰለ መጣ። እኔ ደግሞ የራሴ ልጆች ሲኖሩኝ፤ እኔነቴን በልጆቼ ላይ ማየት ጀመርኩ። በራሴ ሕይወት ውስጥ የማየው ጠባይ ሁሉ የምወደው አይደለም። የማልወደውን ጠባይን በልጆቼ ላይ እንዲኖር አልፈልግም። በሌላ በኩል ደግሞ የምወደውን ጠባይን ወይም “እኔነቴን” ልጆቼ እንዲኖራቸው አልፈልጋለሁ። የሚወደውን ጠባይን ልጆቼ መያዝ ሲያቅታቸው፤ ወይም እኔን ሳይመስሉ ሲቀሩ፤ በጣም ቅር ይለኛል። እኛስ ምን ያህል ሰማያዊ አባታችንን እንመስል ይሆን? ሰዎች እኛን አይተው “ኢየሱስን ትመስላለህ/ትመስያለሽ” ይሉን ይሆን? ሰማያዊው አባታችን ፍጹምና እንክን የሌለበት በመሆኑ፤ በአንዳንድ ነገር ብቻ ሳይሆን በሁሉም ነገር እርሱን እንድንመስል እንመኛለን።

ልጆች ወላጆቻቸውን፤ ተማሪዎች አስተማሪዎቻቸውን ለመምሰል ወይም ለመኮረጅ ይሞክራሉ። እኛ አማኞች የሌላው ሰው ቅጂ ወይም ፎቶ ኮፒ ለመሆን ከመድከም ይልቅ ኢየሱስን ለመምሰል ለምን እንፈልግም? ጳውሎስ፦

- “...እኛ ግን የክርስቶስ ልብ አለን” (1 ቆሮ. 2:16) ሲል፤

ክርስቶስን እንመስላለን ማለቱ ነው። ጳውሎስ ኢየሱስን መምሰሉን እርግጠኛ በመሆኑ፤ እኛ ደግሞ እርሱን እንድንመስል ይመክረናል።

- “እኔ ክርስቶስን እንደምመስል እናንተም እኔን ምስሉ” ይላል (1 ቆሮ. 11:1)።

ክርስቶስን መምሰል ማለት ክርስቶስን መኮረጅ ወይም የእርሱ ግልባጭ መሆን ማለት ነው። በምሕረቱና በይቅርታው፤ በየዋህነቱ፤ በትህትናው፤ በፍቅሩና በትዕግሥቱ ክርስቶስን እንምሰለው። ለመሆኑ እርሱን መምሰላችን በምን ይታወቃል? ሐዋርያው ጳውሎስ፤

- “...ሁላችንም የጌታን ክብር ባልተሸፈነ ፊታችን እናንጸባርቃለን፤ መንፈስ ከሆነው ጌታ የሚገኘው ይህ ክብር፤ በክብር ላይ ክብርን እየጨመረ ልክ ጌታን እንድንመስል ያደርገናል” ይላል (2 ቆሮ. 3:18)።

- እንዲሁም “...እግዚአብሔርን የሚወድዳችሁ ልጆቼ እንደ መሆናችሁ መጠን እርሱን ምሰሉ” ብሎ ይመክረናል (ኤፌ. 5:1)።

ኢየሱስን የምንመስለው፤ ወይም የእርሱ ተከታዮች መሆናችን ተለይተን የምንታወቀው በምንድነው? ኢየሱስን እንዴት መምሰል እንችላለን?

እኔና እናንተ ኢየሱስን የምንመስል ከሆነ ግለሰብ በእኛ ሕይወት ውስጥ ኢየሱስን ያያል። ኢየሱስን እንመስላለን ስንል፤ በርህራሄው፤ በፍቅሩ፤ በይቅርታውና በምንኖረው እውነተኛ ሕይወት ኢየሱስን እንመስለዋለን ማለታችን ነው። ክርስቲያኖች ብለን ራሳችንን የምንጠራ፤ የክርስቶስ የክብሩ ነጸብራቅ በሕይወታችን ይታይ ይሆን? ደካማውንና ኃጢአተኛውን ሰው ኮፒ ከማድረግ ኢየሱስን ለምን ኮፒ እናደርግም? ኢየሱስን መምሰላችንን የሚያመለክቱ ልዩ ልዩ ባሕሪያት አሉ።

በሌሎች ሰዎች ሀብት በመቅናት ፈንታ፤ በሰጠን ነገር ማመስገን፤

ባገኘነው የሥራ ውጤት ከመከራት፤ ያገኘነው ሁሉ ከጌታ እንደ ተቀበልነው በማሰብ ትህትናን ማሳየት፤

ከመዋሸት እውነቱን በፍቅር መናገር፤

ለአሉባልታ፤ አፋችንና ጆራችንን መዘጋት፤

እነዚህና እነዚህን የመሳሰሉ ባሕሪያት ኢየሱስን ወደ መምሰል ያስጠጉናል። የእማኞች ትልቁ ፍላጎታችን ክርስቶስን መምሰል መሆን አለበት። ለመሆኑ ክርስቶስን መምሰል ይቻላል ወይ? መጽሐፍ ቅዱስ “ክርስቶስን ምሰሉ” ካለ፤ እግዚአብሔር ምንጊዜም ልናደርገው የማንችለውን “አድርጉ” ስለማይል፤ ኢየሱስን መምሰል ይቻላል። እርሱን ወደ መምሰል

እናድጋለን እንጂ፤ እርሱ ከደረሰበት ፍጹምነት እንደርሳለን ማለት አይደለም።

2. ኢየሱስን መምሰል ዋጋ ያስከፍላል፤

ኢየሱስን ለመምሰል የሚያስከፍለውን ዋጋ ለመክፈል፤ ሕይወታችንን ዲሲፕሊን ለማድረግ ፈቃደኞች ነን?

- 1 ጴጥ. 2:22 ላይ “እርሱ ምንም ኃጢአት አላደረገም፤ በአቶ ተንኮል አልተገኘበትም”

የተባለለትን ኢየሱስን፤ በንጹህ ሕይወቱ እርሱን መምሰል እንችላለን? ቅድስና በሌለው ነገር ውስጥ ከኖርን፤ ልባችን በከፋት የተሞላ ከሆነ፤ ክርስቶስን እንዴት መምሰል እንችላለን? ኃጢአት ከክርስቶስ ጋር ሕብረት እንዳይኖረን የሚከለክለን ከሆነ፤ ሃይማኖታችን እንደ ፈረሳውያን በግብዝነት የተሞላ ከሆነ፤ ይኸውም ውስጣችንና ውጪያችን አንድ ዓይነት ካልሆነ፤ ከላይ ስንታይ ትሁቶች ከውስጥ ግን የራሳችንን ክብር የምንፈልግ ከሆንን ኢየሱስን ለመምሰል እንዴት ተስፋ እናደርጋለን?

ከእግዚአብሔር ጋር ቅርብ ግንኙነት ለመፍጠር የልብ ንጽሕናን ይጠይቃል። ኢየሱስ፤

- “ንጹሕ ልብ ያላቸው እግዚአብሔርን ስለሚያዩት ደስ ይበላቸው” ይላል (ማቴ. 5:8)።

በመንፈሳዊ ሕይወት ወደ ድል ሊያደርስን የሚችለው መንገድ ፍጹም የሆነ እውነተኛነት ነው። ሰውን መዋሸት ወይም ማታለል እንችላለን። ሁሉን የሚያውቀውን እግዚአብሔርን ግን መዋሸት አንችልም። ሕይወታችን በፊቱ እንደተከፈተ መጽሐፍ ነው። በሕይወታችን ውስጥ እግዚአብሔርን የማያስከብር ነገር፤ ልናሸንፈው ያቃተን፤ በቁጥጥራችን ውስጥ ልናውለው ያልቻልነው ክፍል ካለ፤ ክርስቶስን በሕይወታችን በማሳየት ፈንታ ራሳችንን የምናሳይ ከሆነ፤ ክርስቶስን እንዴት መምሰል እንችላለን?

- አንዲት ትንሽ ልጅ ጥዋት ከዕንቅልፅ ተነስታ አልጋዋ ጫፍ ላይ ተቀምጣ ፊት ለፊት ባለው ግድግዳ ላይ ተንጠልጥሎ የነበረውን መስታወት ስትመለከት ከዚህ በፊት ያሳለተዋለችውን ነገር አየች። መስታወቱ ውስጥ ኢየሱስን ሰዕል በማየቷ ተደንቃ “እናቴ! መስታወቱ ውስጥ ኢየሱስን አየሁት” አለችት። በደንብ ለማየት እንድትችል ከተቀመጠችበት ተነስታ ቆመች። ይሁን እንጂ፣ በሰዕሉና በመስታወቱ መካከል ቆማ የኢየሱስን ሰዕል በመሸፈኗ ኢየሱስን ማየት አልቻለችም ነበር። ነገሩ አስደንቋትና “እማዬ! መስታወቱ ውስጥ ራሴን ማየት ስችል፣ ኢየሱስን አላየውም፤ ራሴን በማላይበት ጊዜ ግን ኢየሱስን መስታወቱ ውስጥ አየዋለሁ” አለችት።

እኛስ ዛሬ ራሳችንን በማስቀደም ክርስቶስ በሕይወታችን እንዳይታይ እየሸፈንነው ይሆን? ሰዎች በእኛ ሕይወት ውስጥ ክርስቶስን ማየት ካልቻሉ ክርስቶስን አለመምሰላችን ግልጽ ነው። ኢየሱስ በሕይወታችን ጎልቶ እንዲታይ እኛ ዝቅጥ እርሱ ከፍ ማለት አለበት።

3. ኢየሱስን መምሰል ለራስ መሞትን ይጠይቃል፤

ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቴና ለሕዝቡ እንዲህ አላቸው፤

- “ኢክተለኝ የሚወድ ቢኖር ራሱን ይካድ፤ በየቀኑም መስቀሉን ተሸክሞ ይከተለኝ፤ ከእኔ ይልቅ ለሕይወቱ የሚላግ ሁሉ ያጠፋታል፤ ስለ እኔ ሕይወቴን አሳልፎ የሚሰጥ ግን ያድናታል” (ሉቃ 9:23-24)።

እኛነታችን ሲሞት፣ በራስ ላይ ያለን ከፍተኛ ትኩረትም ይሞታል። ይህ ሲሆን፣ ከትዕቢት ይልቅ ልባችን በትህትና የተሞላ ይሆናል። ያኔ ከእኛ ይልቅ ኢየሱስ የበለጠ በሕይወታችን ውስጥ ይታያል።

“ለራስ መሞት” የሚለው ሃሳብ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ብዙ ሥፍራ ተጠቅሷል። እውነተኛውን የክርስትና ሕይወት ባሕርን ያሳያል።

ወደ ጌታ ስንመጣ እንደገና መወለዳችን ብቻ ሳይሆን፣ ለራሳችን በየቀኑ መሞታችንንም ያሳያል። ለራሳችን መሞት አንድ ጊዜ የምንሞተው ሞት ብቻ ሳይሆን፣ በየቀኑ የምንሞተው ሞት ነው። ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቴን፤

- “ኢክተለኝ የሚወድ ቢኖር ራሱን ይካድ፤ በየቀኑም መስቀሉን ተሸክሞ ይከተለኝ...”

ሲላቸው፣ እርሱን በመከተል ውስጥ በየቀኑ የሚሞቱትን ሞት መግለጹ ነው። እርሱን ለመከተል የሚፈልግ ሁሉ ራሱን መካድ እንዳለበት በግልጽ ተናግሯል። ማንኛውም አማኝ ራሱን ክዶ መስቀሉን ካልተሸከመ የእርሱ ደቀ መዛሙር መሆን እንደማይችል ገልጿል (ሉቃ 14:27)።

የክርስቲያን ዋና ተግባሩ ጌታውን ማክበሩ ነው። በሕይወቱ ኢየሱስ ከፍ ብሎ እንዲታይ ራሱን ዝቅ ማድረግ አለበት። ኢየሱስ ብቻ እንዲታይ ከፈለገ፣ ራሱን ማስቀደም የለበትም። ራሱን እንዲሁም ኢየሱስን በአንድ ጊዜ ማስቀደም ወይም ማክበር አይቻልም። ስለዚህ ኢየሱስ በሕይወታችን እንዲታይ፣ እኛ መደብዘዝ፣ ኢየሱስ ግን ጎልቶ መታየት፣ እኛ ዝቅጥ ኢየሱስ ከፍ ማለት አለበት። ክርስቶስን መምሰል የምንችለው ለኢየሱስ ስንሞት ብቻ ነው። ሥጋዊ ተፈጥሮ ራሱን እንጂ ክርስቶስን ማስቀደም አይፈልግም። ክርስቶስን ስንቀበል በልባችን ዙፋን ላይ ራሳችንን ሳይሆን፣ ክርስቶስን ማስቀመጣችን ነው። ይሄ ሲሆን ብዙ ነገር ይለዋወጣል። በሕይወታችን መካከለኛውን ሥፍራ የሚይዘው ወይም በልባችን ዙፋን ላይ የሚቀመጠው ክርስቶስ ይሆናል። በእኛ ዕቅድ ፈንታ የእርሱ ዕቅድ ይተካና፤ “የእኔ ፈቃድ ሳይሆን፣ የአንተ ፈቃድ ይሁን” እንለዋለን። የክርስትና ሕይወት ዋና መሠረት ክርስቶስ በሕይወታችን ዋናውን ሥፍራ መያዝ ነው።

ሥጋዊው ተፈጥሯችን ሁልጊዜ የራሱን መንገድ ብቻ ይከተላል። በራስ ዕቅድ፣ በራስ ፍላጎት ላይ ትኩረት ያደርጋል። በህብዘት በዕውቀቱ፣ በሥልጣኑ፣ ታዋቂነት የሌለውን፣ ዝቅ ብሎ የሚታየውን ሰው ዓለም አያደንቀውም፤ እያከብረውም። በእግዚአብሔር ዓይን ሲታይ ግን፣ እግዚአብሔር ያከበረውና ያተለቀው ሰው ሊሆን እንደሚችል እናውቃለን።

ጠቃሚ የሆነ አገልግሎት ለመስጠት ለራሳችን ሞተን ክርስቶስን ከፍ ማድረግ አለብን። የራሳችንን ምቹት የራሳችንን ፍላጎት ወይም ጥቅም የምንፈልግ ከሆነ የክርስቶስ ፍቅር ምን እንደሆነ ገና በትክክል አልገባንም ማለት ነው። በራስ ላይ ያተኮረ ሕይወት መኖር በመንፈሳዊ ሕይወታችን ውጤት-አልባ ያደርገናል።

ለራሳችን ሞተን ክርስቶስን ከፍ ስናደርግ እውነተኛ የሆነ ሰላም ይኖረናል። ክርስቶስን ዝቅጥ ራሳችንን ከፍ ስናደርግ ሥር የሰደደ ሰላም አይኖረንም። ሁሉ ነገር በቀላሉ ያበሳጨናል። ትዕግስተቢስ ያደርገናል። በጥቃቅኑ ፈተና ሁሉ በቀላሉ ሽንፈት ውስጥ እንገባለን፤ እርካታ ቢስ እንሆናለን። እኛ ዝቅ ብለን ክርስቶስን ከፍ ስናደርግ ግን ሕይወታችን ተለውጦ ልባችን በሰላምና በጸጥታ የተሞላ ይሆናል። ክርስቶስን በምን እንምሰለው?

①

ክርስቶስን በፍቅሩ እንምሰለው

ክርስቶስን ከምንመስልበት ባሕሪያት መካከል አንደኛው ፍቅር ነው። በፍቅር ብቻ ዓለምን የገዛ አንድ ሰው አለ። እርሱም ክርስቶስ ነው። ዓለምን ለመግዛት የሞከሩ ታላላቅ ሰዎች በዘመናት ተነስተው እንደነበረ ታሪክ ይመሰክራል። ብዙዎቹ ኃይል፣ ሥልጣን፣ ዝናና አምባገነንነት እንደ ውሃ የተጠመተ በዓለም ያለውን ሀብት አግብስብሰው ለመያዝ የሞከሩ ናቸው። ዓለምን በእጃቸው ለመጨበጥ፣ በእግራቸው ሥር ለመርገጥ፣ ትናንሽ እግዚአብሔሮች (አምላኮች) ለመሆን ከፍተኛ ጥረት ያደረጉ ናቸው። ሺ፣ አስር ሺ፣ መቶ ሺ፣ ከዚያም በላይ ወታደሮች ያሰለፉ ናቸው። ጦር መዝዘዋል፤ ጥይት፣ መድፍና መትረየስ ተኩሰዋል፤ በንብ ወርውረዋል። ሺ፣ መቶ ሺ፣ ሚሊዮን ገድለዋል። ሕጻን፣ ወጣት፣ ሽማግሌ፣ ነፍስ ጡር፣ ሳይመርጡ ብዙዎችን ገድለዋል። ከእነዚህ አምባገነኖች መካከል ሂትለር፣ ናዖሊዮን፣ ሞሶሎኒ፣ ኔሮ፣ ሌሎችንም ይገኙበታል። እነዚህ ሁሉ ታሪካቸውን በሰው ደም እያጠቀሱ የጻፉ

ናቸው። ይሁን እንጂ፣ ዓለምን በመግዛት ፈንታ ተዋርደው የሞቱ ናቸው።

ከ2 ሺ ዓመት በፊት በፓላስታይን አንድ ልዩ ሰው ተነስቶ ነበር። ይህ ሰው የጦር መሣሪያ የያዙ ወታደሮች አላሰለፈም። ጥይት አልተኮሰም፤ በምብ አላፈነጸም፤ የጦር ዓይኖቹን አላበረረም። ሌላው ቀርቶ ማንንም በጥፊ አልመታም፤ የማንንም ንብረት አልነጠቀም። የለበሰውን ልብስ ከላዩ ገፍፈው ሲወስዱበት እንኳን ምንም አላለም። ይህን ሰው ኢየሱስ ነው። ኢሳያስ ሲገልጽ፦

- “መልክና ውበት የለውም፤ ባየው ጊዜ እንወደው ዘንድ ደም ግባት የለውም፤ የተናቀ፣ ከሰውም ዘንድ የተጠላ የሆነ ሰው፣ ደጃንም የሚያውቅ ነው፤ ሰውም ፊቱን እንደሚሠውርበት የተናቀ ነው፤ እኛም አላነበርነውም” ይለዋል (ኢሳ. 53፥2-3)።

ይሄ ኢየሱስ ሥጋ ለብሶ በመካከላችን የተወለደ ይሁን እንጂ፣ ዓለምን የገዛ ኃይል አምላክ ነው። ዓለምንም የገዛው በጦር ኃይል ወግቶ ሳይሆን በፍቅር ነው። የዚህን ሰው ፍቅር ዮሐንስ ሲገልጽ፦

- “እርሱ ስለ እኛ ነፍሱን አላልፎ ሰጥቷልና፤ በዚህ ፍቅርን አውቀናል፤ እኛም ስለ ወንድሞቻችን ነፍሳችንን አላልፈን እንድንሰጥ ይገባናልና” አለ (1 ዮሐ. 3፥16)።

ይሄ ኢየሱስ በፍቅሩ የራሱ ደቀ መዛሙርት ያደረጋቸው፣ እርስ በርሳቸው እንዲዋደዱ ያዛል፤

- “እኔ እንደ ወደድኋችሁ እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ ትእዛዜ ይህች ናት” ይላል (ዮሐ. 15፥12)።
- ይህንን ትዕዛዝ ተግባራዊ በማድረጋቸው ምክንያት ክርስቲያኖች እርስ በርሳቸው በነበራቸው ፍቅር ዓለምን ያስደንቁ እንደነበር ታሪክ ይመሰክራል።

በዘመኑ ያለነው ክርስቲያኖች ከሌሎች ተለይተን የምንታወቅበት እንደ ቀድሞ ክርስቲያኖች ባለን የእርስ በርስ ፍቅር ይሆን? ኢየሱስ “የእኔ

ደቀ መዝሙር መሆናችሁን በፍቅራችሁ ያውቋችኋል።” ያለው በእኛ ዘመን ይታይ ይሆን? ይሄ “ፍቅር” የሆነው ኢየሱስ ፍቅር እንድንሆን ይፈልጋል። “እኔ እንደ ወደድኋችሁ እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ ትእዛዜ ይህች ናት” አለ እንጂ “ከቻላችሁ ከፈቀዳችሁ ከወደዳችሁ ከተሰማችሁ” በማለት ምርጫ አልሰጠንም። የሰጠን ትእዛዝ የማያዛንፍ ነው። “እኔ እንደወደድኋችሁ...” ሲለን ምን ማለቱ ነው? እርሱ የወደደን እንዴት ነው? ራሱን እስከ መስጠት ድረስ እንደ ወደደን ሐዋርያው ዮሐንስ ይገልጻል፡

- “እርሱ ስለ እኛ ነፍሱን አሳልፎ ሰጥቶናልና፤ በዚህ ፍቅርን አውቀናል፤ እኛም ስለወንድሞቻችን ነፍሳችንን አሳልፈን እንድንሰጥ ይገባናል” አለ (1 ዮሐ. 3፥16)።

ኢየሱስ በእኛ ያሳየው ፍቅር እስከ ምን ድረስ እንደሆነ ሲገልጽ፤

- “ነፍሱን ስለ ወዳጆቹ ከመስጠት ይልቅ ከዚህ የሚበልጥ ፍቅር ለማንም የለውም” አለ (ዮሐ. 15፥13)።

1-ሀ የማፍቀር ኃይልን የሚሰጠን እግዚአብሔር ነው፤

የእናንተን አላውቅም፣ በበኩሌ መኖር ሲከብደኝና ሲሰለቸኝ፤ በመከራ ስታሽ፣ ስሜቴ ሲጎዳ፣ ከምንጊዜውም የበለጠ የሚወደኝን እፈልጋለሁ እንጂ ሌላውን የምወድበት ጉልበት አይኖረኝም። ይሁን እንጂ፤ በዚህ ጊዜ ነው ለሚያስፈልገው ሰው ፍቅራችንን ለመስጠት እርምጃ መውሰድ ያለብን። የማይወደደውን ለመውደድ የራሳችንን ፈቃድ ይጠይቃል። መፍቀድ ብቻ ሳይሆን ፍቅራችንንም በሥራ ለመግለጽ እርምጃ መውሰድ ያስፈልገናል። ፍቅራችን ለማይገባው ሰው ለመስጠት ውስጣችንን “እምቢ!” ሲለን፤ ምንም ሳናስቀር እንድንሰጥ የሚያስችለን በውስጣችን ያለው የክርስቶስ ፍቅር ነው። የጎዱን፣ ያጠቁን፣ የገፋን፣ ስማችንን በጭቃ የለወሱትን፣ መውደድ በሰው ኃይል ስለማይቻል፤ እነርሱን የምንወድበትን ሰፊ ልብ የሚሰጠን መንፈስ ቅዱስ በልባችን ውስጥ ሲፈስ ብቻ

ነው። ተወዳጅ የሆኑትን እየመረጡ መውደድ ቀላል ነው። የማይወዱንን፤ ጨካኝ የሆኑብንን፤ በጥላቻ የተሞሉትን፤ ምስጋና ቢሰጥን ለመውደድ በጣም ያስቸግራል። እንደ እነዚህ ዓይነቶቹን ለመውደድ ኃይልንና ፈቃድን የሚሰጠን ጌታ ነው። ኢየሱስ በተራራው ሰበከቱ፤

- “ግልንጀራህን ውደድ ጠላትህንም ጥላ እንደ ተባለ ሰምታችኋል። እኔ ግን እላችኋለሁ፤ በሰማያት ላለ አባታችሁ ልጆች ትሆኑ ዘንድ ጠላቶቻችሁን ውደዱ” አለ (የማቴ. 5፥43-45)።

“እግዚአብሔር ሆይ! እከሌን መውደድ አልችልም” ስንል፤ እግዚአብሔርን የምንለው፤ “ያንን ሰው እንደወደ የሚያደርገኝ ለአንተ በቂ ፍቅር የለኝም” ማለታችን እንደሆነ የተረዳው አንመስልም። እግዚአብሔር የማይወደደውን እንድንወድ የሚያስችለንን ጸጋ የሚሰጠን እርሱ ነው። እርሱ የፍቅር አምላክ ስለሆነ፤ ፍቅር የሚጀምረው በእግዚአብሔር ፍቅር በመዋላት ነው። ይህ የእግዚአብሔር ፍቅር በሰው ሕይወት ውስጥ ሲፈስ፤ የሰው ሕይወት ይለወጣል፤ የክርስትና ባሕሪያችን ይቀረጻል። ልባችንን ለመንፈስ ቅዱስ ሳንከፍት፤ የመንፈስ ፍሬ የሆነው ፍቅር በሕይወታችን እንዲፈስ በከንቱ እንደከማለን። ልባችንን ለመንፈስ ቅዱስ ስንከፍት መንፈስ ቅዱስ ሥራውን በውስጣችን መሥራት ይጀምራል።

- “በተሰጠንም በመንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ስለ ፈሰሰ ተስፋ እያሳፍርም” (ሮሜ 5፥5)።

እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት የሚያፈሰው ፍቅር ልዩ ነው። ያለ እግዚአብሔር ፍቅር ማንም ራሱን ለሌላው ሲል መስዋዕት አያደርግም።

1-ለ አገልግሎት የፍቅራችን መግለጫ ነው፤

ፍቅር የሌለበት አገልግሎት ይሰለቻል። መነቃቃትም የለበትም። ልጄን የምትወድ እናት ቀኑን ሙሉ ስትሠራ ውላ ሌሊት ደግሞ “ራብኝ፣ ቀረቆረኝ፣ አልተመቸኝም፣ መታቀፍ እፈልጋለሁ” በማለት ሲያለቅስ

ሳይሰለፉት ዕንቅልፏን መስዋዕት አድርጋ ልጄን ታገለግላለች። እንዲህ ዓይነቱን አስቸጋሪ ልጅ የሚገዛ ሚሊየኒር፣ ወይም ሀብታም ሰው ቢመጣና “ይህን አስቸጋሪውን ልጅሽን፣ የሚያደክምሽን ልጅ በአንድ ሚሊዮን ብር ሽጭልኝ” ቢላት፣ ልጄን ደረቷ ላይ እቅፍ አድርጋ “ልጄ አይሸጥም” ትላለች እንጂ፣ “ውሲድኛ ገላግለኝ” ብላ ልጄን ለሌላ ሰው አትሰጥም።

ኢየሱስ ጴጥሮስን “የዮና ልጅ ስምአን ሆይ! ከእነዚህ ይልቅ ትወደኛለህን?” ቢል ጠየቀው። “ታከብረኛለህ? እኔን ለማገልገል ድፍረት አለህ? ከዚህ በፊት እንዳደረግኸው አትከዳኝም?” ብሎ አልጠየቀውም። ከወደድክኝ፤

“ግልገሎቼን መግብ” (ዮሐ. 21:16)

“ጠቦቶቼን ጠብቅ” (21:16)፤

“በጎቼን አሰማራ (21:17) አለው።

እረኛው በጎቹን ለመውደድ፣ ከአደጋው ለመጠበቅ፣ ከጠላት ለመከላከል፣ እንዳይርባቸው ወደ ለመለመ መስክ የሚወስዳቸው፣ የበጎ ቹን ባለቤት የሚወድ ከሆነ ነው። እኔና እናንተ የምናገለግለው ራሱን እስከ መስጠት ድረስ የወደደንን ጌታ ነው። እርሱን ከማገልገል የበለጠ ፍቅራችንን የምንገልጥበት ሌላ መንገድ የለንም። ፍቅር የሆነውን ኢየሱስን መምሰል ያለብን ለዚህ ነው። ጳውሎስ የአገልግሎቱ ትኩረት ምን ላይ እንደሆነ ሲገልጽ፤

- “ከርሱቶስ ኢየሱስ ጌታ እንደሆነ እንጂ ራሳችንን አንሰብክምና፤ ስለ ኢየሱስም ራሳችንን ለእናንተ ባሪያዎች እናደርጋለን” ይላል (2 ቆሮ. 4:5)።

የምናገለግለው ለገንዘብ ከሆነ፣ በቂ ገንዘብ ካላገኘንበት “በቂ ገንዘብ አልተከፈለኝም” በማለት አገልግሎታችንን እንደሚገባው እንሰጥም፤ ወይም በአገልግሎታችን አንቀጥልም። የምናገለግለው ለስምና ለመታወቅ ከሆነ፣ ሰዎች ልፋታችንን ካላዩልን፣ ካለወቁልን ወይም ካላመሰ ገቡን ተስፋ ቆርጠን ቶሎ ከአገልግሎት እንወጣለን። በመከራም ሆነ

በችግር ውስጥ ጸንተን እንድናገለግል ኃይልን የሚሰጠን፣ “የማገለግለው ነፍሴ እስኪወጣ ድረስ የምወደውን ኢየሱስን ነው” ማለት ስንችል ነው።

ሐዋርያው ዮሐንስ፤

- “ልጆቼ ሆይ! ፍቅራችን እውነተኛና በሥራ የሚገለጥ ይሁን እንጂ፣ በቃል ወይም በንግግር ብቻ አይሁን” አለ (1 ዮሐ. 3:18)።

አንዲት የ4 ዓመት ልጅ አሻንጉሊቷን እቅፍ አድርጋ እየሳመች አጠገቧ የክብረቸውን እናቷን “እማይ! አሻንጉሊቴን ውድድ ... ውድድ አደርጋታለሁ። ምንም ያህል ብወዳትና ብስማትም እርሷ ግን መልሳ አትወደኝም፣ አትሰመኝም” አለችት።

አንዳንድ ክርስቲያኖች ልክ ሕይወት እንደሌላት አሻንጉሊት ናቸው። ፍቅር የሆነው እግዚአብሔር ምንም ያህል ብወዳቸውም እርሱንም ሆነ የእርሱን ልጆች መልሰው መወደድ አይሆንላቸውም።

በ120-200 ዓመተ ምሕረት አንድ አማኝ ያልሆነ ሉሲያን እየተባለ የሚጠራ ግሪካዊ ጸሀፊ የክርስቲያኖችን ብርቱ ፍቅር ከተመለከተ በኋላ፤

- “የክርስትና ሃይማኖት ተከታዮች እርስ በርስ ያላቸው ፍቅር፣ በችግር ጊዜ አንዱ ለሌላው የሚሰጠውን ዕርዳታ ማየት እጅግ በጣም ያስደንቃል። አንዱ ለሌላው የማይሰጠው ምንም ነገር የለም። ሕግ አውጪያቸው የሆነው ኢየሱስ የተባለው ሰው፣ “ወንድ ማማቸች ናችሁ...” ብሎ አንዴ አዕምሯቸው ውስጥ እንዲቀረጽ አድርጓል” አለ።

ይህንን የተረዳው ከቀድሞ መንፈሳዊ አባቶች ከሆኑት መካከል ተርቱልያን የተባለው ሰው ደግሞ፤

- “ደካማ ለሆኑት የምናደርገው እንክብካቤ፣ ፍቅራችንና ርህራሄያችንን በሥራ ስንገልጽ፣ በሚጠሉን ሰዎች ዘንድ እንኳን ያ መታወቂያችን ይሆናል። በጣም በመደነቅ እርስ በርሳቸው እንዴት

እንደሚዋደዱ ተመልከቱ! አንዱ ለሌላው ለመሞት እንኳን ዝግጁ እንደሆኑ እየ ይላሉ” አለ።

በዘመኑ ያለነውን ክርስቲያኖችን ዓለማውያን እኛን ለይተው የሚ ያውቁን በፍቅራችን ይሆን? ወይስ በቡድን ተከፋፍለን ስንጋጭ ነው? ፍቅር የሌለበት አገልግሎት ዋጋ የለውም። የቆሮንቶስ ቤ/ክ ታላቅ መንፈ ሳዊ እንቅስቃሴ ከሚታይበት አንዱ ነበር። ጳውሎስ አገልግሎታችሁ ፍቅር ስለሌለበት ዋጋ የላችሁም አላቸው። ዛሬም በዘመናችን ያለነው ክርስቲያኖች የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ምዕመናንን እንመሰላለን። እንደ መልአክ እናመልካለን፤ እንደ ዓለማውያን እንኖራለን። ያለፍቅር እግዚ አብሔርን ለማገልገል እንፈልጋለን። እርሱ የፍቅር እምላክ ስለሆነ፤ ፍቅር የሚጀምረው በእግዚአብሔር ፍቅር ስንሞላ ነው። ይህ የእግዚአብሔር ፍቅር በሰው ሕይወት ሲፈሰጥ የሰውን ሕይወት ይለውጣል፤ ባሕሪያችንን ይቀይራል።

“...እርስ በርሳችሁ ፍቅር ቢኖራችሁ፤ ደቀ መዛሙርቱ እንደ ሆናችሁ ሰዎች ሁሉ በዚህ ያውቃሉ” ይላል (ዮሐ. 13:35)።

ሕይወታችን የእግዚአብሔርን ፍቅር የሚያንጸባርቅ ከሆነ፤ ክርስቶስን መምሰላችንን ሰዎች ሁሉ ያውቃሉ። ይሄ ፍቅር ምን ዓይነት ነው? ይሄ ፍቅር በውጥረት ጊዜ በእግዚአብሔር ሰላም ላይ የሚያርፍ ነው። ጠላቶቻችንን በመበቀል ፈንታ ይቅርታን መስጠትና ደግነትን ማሳየትን ያጠቃልላል። ጳውሎስ በ1ኛ ቆሮንቶስ 13 ላይ ፍቅርን ጥሩ አድርጎ ይገልጻል፡

“ፍቅር ይታገሃል፤

ቸርነትንም ያደርጋል፤

ፍቅር አይቀናም፤

ፍቅር አይመካም፤

አይታባይም፤

የማይገባውን አያደርግም፤

የራሱንም አይፈልግም፤

አይበላጭም፤

በደልን አይቆጥርም።

ከአውነት ጋር ደስ ይለዋል እንጂ፤

ስለ ዓመፃ ደስ አይለውም፤

ሁሉን ይታገላል፤

ሁሉን ያምናል፤

ሁሉን ተስፋ ያደርጋል፤

በሁሉ ይጸናል (1 ቆሮ. 13:4-7)።

ሰዎች ከላይ የተዘረዘረውን ዓይነት ፍቅር በሕይወታችን ሲያዩ፤ ከራሱ ከእግዚአብሔር ውስጥ ካልሆነ በስተቀር በተፈጥሮው ኃጢአተኛ ከሆነው ሰው ሕይወት ውስጥ ይህን ዓይነት ፍቅር ሊመነጭ እንደማይችል ያውቃሉ። ክርስቶስ እንደ ወደደን ሌላውን መውደድ ስንችል፤ እርሱን መምሰላችን የማያጠራጥር እውነት ነው። በፍቅራችን ኢየሱስን መምሰላ ችን እንጠቀማለን እንጂ አንጎዳም።

“ክርስቶስን ምሰሉ” የሚል ትምህርት ብዙ እንሰማለን። ከፒል ፒት ላይ ይሰበክልናል። ዘማሪዎች ደስ በሚል ድምጻቸው፤ ባማረ ሙዚቃ እየታጀቡ፤ ውስጣችንን በሚነካ ቋንቋ “ኢየሱስን ምሰሉ” ይሉናል። የሁላችንም ፍላጎት ክርስቶስን በቅርብ ማወቅ፤ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ኢየሱስን መምሰል ነው። “ለመሆኑ ኢየሱስን መምሰል፤ እግዚአብሔርን በሙላት ማወቅ ይቻላል ወይ?” ብለን መጠየቃችን አይቀርም። እግዚአብ ሔር ለጽድቅ እንድንራብና እንድንጠማ አድርጎ ስለ ፈጠረን፤ በሙላት እስከናውቀው ድረስ ነፍሳችን ዕረፍት አይኖራትም። ኢየሱስ በጸሎቱ የእግዚአብሔር ፈቃድና ዓላማ ምን እንዲሆን ሲገልጽ፤

• “የዘላለም ሕይወትም ብቻህን እውነተኛ አምላክ የሆነከውን አንተንና የላክኸውን ኢየሱስ ክርስቶስን ማወቅ ነው” አለ (ዮሐ. 17:3)።

እግዚአብሔርን ለማወቅ የምንጠማው እኛ ብቻ አይደለንም። ፊልጶስ ኢየሱስን “እግዚአብሔር አብን አሳየን” ብሎ ሲጠይቀው “...እኔን ያየ አብን አይቷል...” ሲል መልሶለታል። እኛም ኢየሱስን ካወቅነው እግዚአብሔር አብንም እናውቀዋለን። ኢየሱስን ስናውቅ ኢየሱስን እየመሰልን እንመጣለን። በሕይወታቸው ኖረውበት “እርሱን መምሰል” ምን እንደሆነ ሊያስተማሩን የሚችሉ ብዙዎች አሉ። የብዙዎቻችን ችግር አስተማሪ ማጣት ሳይሆን የተማርነውን ተግባራዊ ማድረግ ነው።

②

ክርስቶስን በትህትናው እንምሰለው

ተረት የሚመስል በውስጡ ግን ጥሩ ትምህርት የያዘ አንድ ታሪክ አለ።

ራሱን ክዶ በቅድስና የሚኖረውን ሰው ሕይወት አንድ የሰማይ መልአክ ተመልክቶ በጣም ስለተደሰተ ለዚህ ሰው እግዚአብሔር የሚፈልገውን ነገር እንዲሰጠው ጠይቆለት ስለነበረ፣ ሰውየውን “የነካኸው በሽተኛ ሁሉ እንዲፈወስ የሚያስችል የመፈወስ ስጦታ እንዲሰጥህ ትፈልጋለህ ወይ?” ብሎ ጠየቀው። ሰውየውም ሲመልስለት “አልፈልግም ይህን ዓይነቱን ታላቅ ሥራ እግዚአብሔር ራሱ እንዲሠራው እመርጣለሁ” አለው። ይህን የማትፈልግ ከሆነ “ወንጌልን የሰበከህለት ማንኛውም ኃጢአተኛ ወደ ጌታ እንዲመጣ የማድረግ ልዩ ኃይል እንዲሰጥህ ትፈልጋለህ?” ብሎ ጠየቀው። ሰውየውም “ኃጢአተኛውን መለወጥ ያለበት መንፈስ ቅዱስ ነው” ብሎ ስጦታውን “እምቢ!” አለ። “በትዕግሥተኛነትህ ምሳሌ ሆነህ ብዙዎቹን ወደ ጌታ እንዲ

መጡ የማድረግ ኃይል ቢሰጥህ?” ብሎ ጠየቀው። ሰውየውም “ይሄም አይሆንም! ሰዎች ወደ እኔ የሚሳቡ ከሆነ ከእግዚአብሔር ይርቃሉ” በማለት እምቢ አለው። በመጨረሻ መልአኩ “እንግዲያውስ እግዚአብሔር ምን እንዲሰጥህ ትፈልጋለህ?” ብሎ ሲጠይቀው “እኔ ሳላውቀው ትልቅ ነገር የምሠራበትን ጸጋ እንዲሰጠኝ እፈልጋለሁ” አለው።

ይሄ ምንም ዓይነት ማስመሰል የሌለበት ከልብ የወጣ ትህትና የእግዚአብሔርን ፈቃድና ክብሩን መጠማትን የሚያሳይ ነው። ራስን ወደ ኋላ አድርጎ እግዚአብሔርን ማስቀደም በእርሱ ፈቃዱ ውስጥ መኖር ሰው ለእግዚአብሔር ያለውን እውነተኛ መጠማት ያሳያል። እግዚአብሔርን መራብና መጠማት ተራ የሃይማኖት ሥርዓት መፈጸም ማለት አይደለም። የራስን ፍላጎት ችላ ብሎ የእግዚአብሔርን ፈቃድ መከተል ማለት ነው። ጩኸት ሁከት ግርግር በበዛበት ዓለም እየኖርን ልባችንን በሚሰቡ ልዩ ልዩ ነገሮች ተከበን እየኖርን እግዚአብሔርን ማየትና መፈለግ ብዙ ጊዜ ከባድ ነው።

በትህትና የተሞላ ሰው እግዚአብሔርን የሚያከብር ልብ ያለው ሰው ነው። ስለ ሌላው ሰው በጎነት ማሰብ ርህራሄነት ከራስ ይልቅ ሌላውን ማስቀደም የትህት ሰው ባሕሪ ነው። ለትህትና ትልቅ ቦታ የሚሰጡ ሰዎች ራሳቸውን የማይረባ አድርገው የሚያቀርቡ ከሆኑትም በላይ ራሳቸውን ከፍ አድርገው የሚያሳዩ ናቸው ማለት አይደለም። ትህትና ተለይቶ የሚታወቅበት

1ኛ፣ ትህት ሰው የተሰበረ ልብ ያለው ነው። በሰው ዓይን ሲታይ የማይረባ ይመስላል። እግዚአብሔር ግን ያንን ሰው ያከብረዋል። ገጽህ ህሊና ያለው ስለሆነ ከመስመር ሲወጣ ህሊናው ይቆረቆረዋል። የተበላሸ ውንም በአስቸኳይ ያስተካክለዋል። ትህት ሰው የለሰለሰ ልብ ያለው ነው። ትህት ሰው ለእግዚአብሔር የተሰጠ ደስ ብሎት የሚታዘዝ ችሮ ሳይሆን በቀላሉ ሊስተካከል የሚችል ነው።

2ኛ፣ ሲሳሳት ሲወድቅ ይቅርታ መጠየቅ፣ “ተሳታፊ” ማለት አይከብደውም። ስለሆነም ድክመቱን ሽንፈቱን አይደብቅም። መሸነፍ መውደቅ ትህትናን የሚያስተምር ትምህርት ቤት ነው።

3ኛ፣ ትሁት ሰው ሲነቀፍ ክስ ሲደርስበትና አሉባልታ ሲወራበት አይፈራም። ዓለም በላይ ላይ እንደተገለበጠበት ሆኖ አይሰማውም። “ተንቀፍኩት ተተቸሁ” ብሎ አይደነግጥም።

በያንዳንዳችን ልብ ውስጥ በትህትናና በኩራት መካከል በየቀኑ የማያቋርጥ ከፍተኛ ጦርነት እየተካሄደ ነው። ፊታችንን ወደ ክርስቶስና ወደ መስቀሉ ሳናቀና ለብቻችን ተዋግተን የምናሸንፈው ዓይነት ጦርነት አይደለም። ትልቁ ጠላታችን የሆነውን “ኩራት” ለማዳከም፣ እንዲሁም ወዳጆችን ልናደርገው የሚገባንን “ትህትናን” በውስጣችን ኮትኩትን ለማሳደግ ከፍተኛ ትጋት ማሳየት አለብን። እግዚአብሔር ትህትናን ሲወድት ኩራትን ይጠላል።

2-ሀ በተግባር የተገለጠ የክርስቶስ ትሕትና፤

ትህትናን ተግባራዊ በማድረግ ያስተማረን ክርስቶስ ነው። በፈረስ ፈንታ በእህያ ውርንጭላ ላይ ተቀምጦ ወደ ኢየሩሳሌም በክብር ሲገባ ትህትናውን እንጂ፣ አምባ ገንንቱን አናይም። ከለምጸሞች ጋር፣ ከቀራጮች ጋር፣ ሕብረተ ሰቡ ከናቃቸውና ካልተቀበላቸው ጋር አዘውትሮ መዋሉ፣ ምን ያህል ራሱን ዝቅ የሚያደርግ ትሁት አምላክ መሆኑን ያሳየናል። የመጨረሻውን የመከራ ጽዋ በጠጣበት ወቅት ሲገረፍ፣ ሲተፋ በት፣ በጥፊ ሲመታ፣ ልብሱ ሲገፈፍ፣ ሲያፈቁበት፣ መስቀል ሲያሸክሙት፣ የበቀል እርምጃ አለመውሰዱ፣ የመጣበትን ዓላማ በትህትና ተዋልቶ ለመፈጸም የመጣ መሆኑን እናያለን።

ኢየሱስ ከማዕድ ተነስቶ የመታጠቢያ ሳህን እምጥቶ ጎንበስ ብሎ የደቀ መዛሙርቱን እግር ሲያጥብ፣ በታጠቀውም ፎጣ እግራቸውን ሲያብስ በዚያ ተገኝተን ቢሆን ኖሮ ምን ይሰማን ነበር? ክርስቲያን መሆን

ሌላ ነገር ሳይሆን፣ “ክርስቶስን መምሰል” ማለት ነው። ክርስቶስን የምንመስልበት አንደኛው መንገድ፣ በትህትና የተሞላ አገልግሎት መስጠት ነው። ዓለምን የፈጠረ፣ የንጉሦች ንጉሥ፣ የጌቶች ጌታ፣ በቢሊዮን የሚቆጠሩ መልአክት “ቅዱስ! ቅዱስ!” እያሉ የሚያመሰግኑት ጌታ ጎንበስ ብሎ የሰውን ቆሻሻ እግር እንዴት ያጥባል? ይህ ነገር ለአዕምሯችን ይተልቅብናል። መተለቅ ብቻ ሳይሆን፣ በውስጣችን ያለውን ትዕቢት ግልጽ እድርጎ ያሳየናል። ኢየሱስ የሃይማኖት ሥርዓት ለመፈጸም ያደረገው ነገር ሳይሆን፣ ትህትና ምን እንደሆነ በተግባር ለማስተማር ነው። ኢየሱስ በዚህ ትዕይንት ውስጥ ሦስት መሠረታዊ ትምህርት ያስተላልፋልናል፤

1ኛ. የደቀ መዛሙርቱን እግር በማጠብ፣ አገልግሎት እጅግ ያማረና የከበረ መሆኑን ይገልጻል።

ክርስቶስ የደቀ መዛሙርቱን እግር ጎንበስ ብሎ ሲያጥብ፣ አገልግሎት ትልቅ ክብር እንዳለው ማሳየቱ ነው። እግር ማጠብ ዝቅተኛ ሥራ ቢሆንም፣ ለኢየሱስ ግን ክብር እንጂ፣ ውርደት ሆኖ አልታየውም። የደቀ መዛሙርቱን እግር ተራ በተራ ሲያጥብ፣ ያየው ከላይ የቆሸሸውን እግራቸውን ብቻ ሳይሆን፣ ባዶነታቸውን፣ የጎደላቸውን፣ ድካማቸውን፣ ፍርሃታቸውንና፣ ተስፋ መቁረጣቸውንም ጭምር ነበር። እኔና እናንተስ እንደ ኢየሱስ የሌሎች ጉድለት፣ እጦት፣ ጭንቀትና ፍርሃት ይታያን ይሆን? ወይስ በራሳችን የተሞላን በመሆናችን ምንም የሌላቸውን የምናይበት፣ ስለ እጦታቸው የምናስብበት አቅሙም ሆነ ጊዜ የለንም?

እግር አጣቢው፣ ፎጣ ታጣቂው ክርስቶስ፣ በራሱ ላይ ያላተኮረ ነበር። አዲሱ የለበሰውን የራሱን እግር ያልተመለከተ፣ ሌሎችን ለማጠብ ዝቅ ብሎ የተንበረከከ፣ እራሱን ፍጹም ባዶ ያደረገ ነበር። “በዚህ ዓይነት ራሱን ዝቅ ያደረገውን ኢየሱስን እንመሰላለን” የምንል ከሆነ፣ የክብር ቦታ ከመፈለግ ይልቅ፣ በሰው ግምት ፍጹም ዝቅተኛ የሚመስለውን አገልግሎት ለመስጠት ወደ ጳላ አንልም። የራሳችንን ችላ ብለን፣ የሌሎችን ችግር ለማቃለል፣ የሌሎችን ሸክም ለመሸከም፣ ልባችን የተከፈተ ይሆን? ይህን ዓይነት ልብ ካለን፣ በአገልግሎታችን ውስጥ ምንም ዓይነት

መከራም ሆነ ውርደት ቢደርስብን፤ ልባችንን አስፍተን ለመቀበል ከባድ አይሆንብንም። ኢየሱስ የደቀ መዛሙርቱን እግር በማጣብ፤ አገልግሎት ምን ያህል ትልቅ ከብር ያለው መሆኑን ይገልጻል። ይህንንም ራሱን ሙሉ በሙሉ በመስጠት በተግባር አሳይቶናል።

በሰው ዓይን ዝቅተኛ ነው ተብሎ የሚታሰበውን አገልግሎት ለመፈጸም ራሱን ዝቅ አድርጎ፤ የደቀ መዛሙርቱን ጉድለት ለመሙላት፤ ጊዜውን፤ ጉልበቱንና ችሎታውን መስጠቱ ያስደንቀናል። ኢየሱስ ያንን ዝቅተኛ አገልግሎት የሚሰጥ፤ የቆሸሸ እግር የሚያጥብ ሠራተኛ መቅጠር፤ ከደቀ መዛሙርቱ መካከል አንዱን፤ ወይም መላእክትን ጠርቶ ሊያዝ ይችላል ነበር። እኛ ብንሆን “የየራሳችሁን እግር እጠቡ” ወይም “ገንዘብ ከፍላችሁ አሳጥቡ” በማለት ሳንቲም ሰጥተን እናሰናበታቸው ነበር። እርሱ ግን ጎንበስ ብሎ ራሱ የደቀ መዛሙርቱን እግር አጠበ። ለኢየሱስ አገልግሎት፤ እግር ማጣብም ቢሆን እንኳን ከብር እንጂ ውርደት እንዳልሆነ በተግባር ላይ አውሎ አሳየን። ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ያደረገው፤ የእርሱን ጊዜ፤ ጉልበትና ክብሩን የማይጠይቀውን ነገር አልነበረም። ነገር ግን ሁለንተናውን የሚጠይቅ ድርጊት ነው የፈጸመው። ብዙ ነገር የማይጠይቀውን ትርፍ የሆነውን መስጠት ቀላል ነው። ኢየሱስ በተግባር ሊያስተላልፍልን የሞክረው መልዕክት ሁለንተናችንን ለአገልግሎታችን ሙሉ በሙሉ እንድንሰጥ ነው። ዝቅ ብሎ የደቀ መዛሙርቱን እግር ያጠበው ክርስቶስ የሌሎችን ፍላጎት ማስቀደም፤ ለአገልግሎት ራሳችንን ሙሉ በሙሉ መስጠት እርሱንና እግዚአብሔር አብን እንድንመስል እንደሆነ ገለጸልን።

2ኛ፤ የደቀ መዛሙርቱን እግር በማጣብ፤ አገልግሎት ዝቅ ማለትን (ትህትና) እንደሚጠይቅ ያሳየናል።

እግር በማጣብ ሂደት ውስጥ ሁለት ክፍሎችን እናያለን። አንደኛው፤ ፎጣ በወገኑ ታጥቆ ለአገልግሎት (እግር ለማጣብ) ጎንበስ ብሎ እግር ያጠበውን ኢየሱስን እናያለን። ሁለተኛው ክፍል፤ “ከእኛ መካከል ትልቁ ማን ነው?” በማለት እርስ በርሳቸው ይከራከሩ የነበሩትን፤ “ጌታ!” ብለው በሚጠሩት ሰው እግሮቻቸውን ሲያሳጥቡ የነበሩትን ደቀ

መዛሙርት እናያለን። ጌታ ኢየሱስ ዙፋኑንና ታላቅ ክብሩን ጥሎ ወደ ምድር የወረደ፤ በታላቅ ክብር ወደነበረበት የሚመለስ የንጉሦች ንጉሥ፤ የጌቶች ጌታ ነው። ራሱን ዝቅ ያደረገው ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱ “ከእኛ መካከል ትልቁ ማን ነው?” እያሉ ለተከራከሩት ደቀ መዛሙርቱ ምሳሌ በመሆን ትልቅ ትምህርት አስተማራቸው።

የክርስቲያን እምነት መሥራች የሆነው ኢየሱስ፤ ራሱን የማተላቅ መንፈስ ጥቃራ ነበር። ስለ ራሱ ሲናገር፤ “እኔ የዋህ፤ በልቤም ትሁት ነኝ” ይላል (ማቴ. 11:29)። በትህትናው ክርስቶስን የሚወዳደረው የለም። አምላክ ሆኖ፤ የሰማይ ዙፋኑን ትቶ ሥጋ ለብሶ፤ ዝቅ ብሎ ከሰው ጋር ኖረ። የንጉሦች ንጉሥ፤ የጌቶች ጌታ ቢሆንም ራሱን የሚያስጠልልበት ቤት እንኳን በምድር አልነበረውም።

3ኛ፤ የደቀ መዛሙርቱን እግር በማጣብ፤ አገልግሎት የፍቅር መግለጫ መሆኑን ያሳየናል።

ደቀ መዛሙርቱን ስለ ወደዳቸው ጎንበስ ብሎ እግራቸውን ማጣብ አልከበደውም። በእኛና በክርስቶስ መካከል በመቆም መንፈሳዊ ሕይወታችንን የሚያዳክመው፤ የክርስቶስ ውበት በሕይወታችን እንዳይታይ የሚያደርገው ሁልጊዜ “የእኔነት” መንፈስ ነው። ኢየሱስ ራሱን ባይ እንዳደረገው፤ እኛም የእርሱን አርአያ እንድንከተል “ትምህርት በምሳሌ” ይሰጠናል። ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱን ብዙ ነገር አስተምሯቸው፤ ብዙ ነገር ገብቷቸው ነበር። ያልገባቸው አንድ ነገር ቢኖር ግን፤ ራሱን ዝቅ ማድረግ፤ ትህትና ለመንፈሳዊ ሕይወታቸውና ለአገልግሎታቸው ያለውን አስፈላጊነት ነው። ይህን እውነት ስላልተረዱ ነው “ከእኛ መካከል ትልቁ ማን ነው?” ብለው ይጨቃጩ የነበሩት። የክብር ሥፍራ በመፈለግ “ባመንግሥትህ ግራና ቀኝህ ሆነን እንቀመጥ” በማለት አንዳንዶቹ እናታቸውን አማላጅ እስከመላክ ድርሰዋል።

የመተላቅ፤ ጎልቶ የመታየት ጥማት የተጠናወታቸውን ደቀ መዛሙርቱን ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ትምህርት ለመስጠት፤ የደቀ መዛሙርቱን ቆሻሻ እግሮቻቸውን ለማጣብ፤ በፎጣ ለማድረቅ ተነሳ።

የክርስቲያን እምነት መሥራች የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱን የማተላቅ መንፈስ ፍጹም ተቃራኒ ነበር። ስለ ራሱ ሲናገር “እኔ የዋህ በልቤም ትሁት ነኝ” ያለውን በተግባር ሲገልጽ እናያለን። ተንበርክኮም እግራቸውን ካጠበ በኋላ፤

- “እናንተ መምህርና ጌታ ትሉኛላችሁ፤ እኔ መምህርና ጌታ ስለሆንሁ ያላችሁት ትክክል ነው። እንግዲህ ጌታችሁና መምህራችሁ ስሆን እግራችሁን ካጠብሁ፤ እናንተም እርስ በርሳችሁ እግራችሁን መተግጠብ ይገባችኋል። እኔ ለእናንተ እንዳደረግሁት እናንተም እንድታደርጉ ምሳሌ ሰጥቻችኋለሁ” (የዮሐ. 13:13-15)።

ከወንጌል ውስጥ አንክ መዋጥ ያቃተን በተግባር ላይ ማዋል ያስቸገረን በልባችን ሥፍራ ያልሰጠው መልዕክት ቢኖር፤ ክርስቶስ “ከእናንተ ማንም ፊተኛ ሊሆን የሚወድ ባሪያ ይሁን” ሲል ያስተማረው ትምህርት ነው። ይህን ትምህርት በተግባር ማሳየት ያቃተን ትልቁ ምክንያታችን እግዚአብሔር በሕይወታችን ማየት የሚወደው ምን እንደሆነ ካለ ማወቃችን የተነሳ ነው። ነብዩ ሚኪያስ የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን እንደሆነ ሲገልጽ፤

- “...እግዚአብሔርም ከአንተ ዘንድ የሚሻው ምንድነው? ፍርድን ታደርግ ዘንድ፤ ምሕረትህንም ትወድድ ዘንድ፤ ከአምላክህም ጋር በትሕትና ትሂድ ዘንድ አይደለምን?” ይላል (ሚኪያስ 6:8)።

ይህንን ትልቅ ትምህርት በተግባር ለማሳየት ኢየሱስ “...ያደቀ መዛሙርቱን እግር ሊያጥብፍ በታጠቀበት ፎጣ ሊያብስ ጀመረ...” ይላል። ይህ ትምህርት ከምንጊዜውም የበለጠ በእኛ ዘመን እጅግ በጣም የሚያስፈልግበት ዘመን ነው። ይህ እውነት በአሁኑ ጊዜ በትክክል ቢገባንና ብንናርበት፤ ቤተ ክርስቲያን ከሐረካትና ከመከፋፈል ነጻ ትሆን ነበር።

2-ሰ በትህትናው የታወቀው የሐንሰ መጥምቁ፤

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በትህትናቸው ምክንያት አድናቆትን ካገኙት ሰዎች መካከል አንደኛው የሐንሰ መጥምቁ ነው። ኢየሱስ ስለ ታላቅነቱ ሲመሰክር፤

- “በምድር ላይ ከተወለዱ ሰዎች ሁሉ ከየሐንሰ የሚበልጥ ከቶ ማንም የለም፤ በእግዚአብሔር መንግሥት ግን ከሁሉ ያነሰ ይባላል።” አለ (ሉቃ. 7:28)።

አይሁዳውያን ባለሥልጣናት፤ የኢየሩሳሌም ካህናትና ሌዋውያን ወደ የሐንሰ መጥምቁ መልዕክተኛ ልከው “አንተ ማን ነህ?” ብለው ጠየቁት። “መሲህ ነህ?...ኤልያስ ነህ? ከነብያት መካከል አንዱ ነህ?” ብለው ለጠየቁት ጥያቄ መልስ ሲሰጥ፤

- “መሲህ አይደለሁም፤ ኤልያስም አይደለሁም፤ ከነብያት መካከልም እንደ አንዱ አይደለሁም...እኔ በበረሃ የሚጮኸ ድምጽ ነኝ” አላቸው።

ድምጽ መልክና ቅርጽ የለውም፤ ድምጽ ለዓይን ደምቆና አምሮ አይታይም። ድምጽ አይጨበጨብለትም፤ ድምጽ መዳልያ አይደረግለትም። መጥምቁ የሐንሰ ስለ ራሱ ይህን ሲል፤ “የማልታይ፤ ከፍተኛ ቦታ ሊሰጠኝ የማልገባ ሰው ነኝ” ማለቱ ነበር።

የሐንሰ መጥምቁ ራሱን ዝቅ፤ ኢየሱስን ግን ከፍ አድርጎ ሲናገር፤ “የእግሩን ጫማ ማሰር የማልችለውን እኔን አትመልከቱ። ነገር ግን ከእኔ የሚበልጠውን፤ በእሳት የሚያጠምቀውን ታላቁን መሲህ ብቻ ተመልከቱ፤ እኔን አታድንቁኝ፤ እርሱን ብቻ አድንቁት” ማለቱ ነበር። የሐንሰ መጥምቁ በራስ ላይ ያተኮረ ሕይወት የነበረው ሰው አልነበረም። ከራሱ ፍጹም የተላቀቀ ሰው ነበር። “የእኔ ነው” የሚለው ሀብትም ሆነ ንብረት አልነበረውም። ኑሮው በምድረ በዳ፤ ልብሱ ከግመል ጠጉር የተሠራ፤ ምግቡ አንበጣና የበረሃ ማር ነበር። ለተጠራበት አገልግሎት ራሱን

የሰጠ ከእግዚአብሔር የተቀበለውን መልዕክት በቀጥታና ማንንም ሳይፈራ ፊት ለፊት የሚናገር መልዕክተኛ ነበር።

የሐንስ መጥምቁ እውነተኛ ማንነቱን የተረዳ ሰው ነበር። ብዙዎቻችን ትልቁ ችግራችን ትክክለኛው ማንነታችንን አለማወቃችን ነው። በጸጋው ብቻ የዳንን ኃጢአተኞች መሆናችንን እንዘነጋለን። ራሳችንን በትክክል ማየት አንችልም። ብናይም የምናየው አጉልቶ በሚያሳይ መነጽር ስለሆነ የሚታየን ቁመታችን ረጃጅም ሆኖ ከሁሉም የበለጥን የቤተ ክርስቲያን ምስሰዎች የሆንን ቤተ ክርስቲያን ያለእኛ መቆም የማትችል መስሎ ይታያል። የመንፈሳዊ ሕይወት ትልቁ ሽንፈት ወይም ክስረት ትልቁ ምክንያት በራስ መሞላት ነው። የተሰቀለ የግል ሕይወት ከሌለን ትንሳኤ ያገኘ መንፈሳዊ ሕይወት ሊኖረን አይችልም። ምክንያት ፈልጎ ራሱን የሚያሞጋግስ ያደረገውን ጀብዱ የሚያወራ ሰው ራስን በማተላቅ መንፈስ የተሞላ ሕይወት እንዳለው እንረዳለን።

ራስን ከፍ በማድረግ መንፈስ የተሞላ ሰው በእግዚአብሔር መንፈስ የተሞላ መሆን አይችልም። ራስን የማተላቅ መንፈስ ከውስጣችን ተሟጦ ካልፈሰሰ በእግዚአብሔር መንፈስ ልንሞላ አንችልም። ዝቅ የማለት ሚስጥሩ በትክክል የገባው የሐንስ መጥምቁ ራሱን ዝቅጥ ጌታውን ከፍ ሲያደርግ፤

- “...እኔ የሚማውን ማሰራያ ለመፍታት እንኳ የበቃሁ አይደለሁም” (ዮሐ. 1:27) ይላል።
- “እርሱ ከፍ ከፍ እንዲል እኔም ዝቅ ዝቅ እንድል ያስፈልጋል” ይላል (ዮሐ. 3:30)።

የሐንስ መጥምቁ ታዋቂ የሆነው በራሱ ኃይልና ዝና ሳይሆን እውነተኛውን መሲህ ከራሱ የበለጠ ከፍ አድርጎ ለዓለም በማሳየቱ ነው። ፍላጎቱ ጌታን ማክበር የሆነ አማኝ ክብርን ለሚገባው ጌታ ይሰጣል። “ይህን ሠርቷል” ተብሎ እንዲታወጅለት አይፈልግም። ወይም “ይህን ሠርቻለሁ” ብሎ ገድሎን በማውራት አይታበይም። ምስጋና ሲቀርብለት ምስጋናውን ወደሚመለከተው ጌታ ያስተላልፋል። “ማን እንደ እኛ”

የሚሉ፤ ትልቅነታቸውን የሚያውጁና የሚያሳውጁ ያላደረጉትን “አደረግን” ያልሰሙትን “ሰማን” የሚሉ መልካም የሕይወት ሽታ ያላቸው አይደሉም።

ፊሊፒንስ አገር ውስጥ ከአንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ውስጥ ወንዶች ተማሪዎች የተቸገሩበት አንድ ነገር ነበር። ያም ሽንት ቤታቸው በጣም የሚሸት መሆኑ ነው። ገዢ ጊዜ ሪፖርት ቢያደርጉም ችግሩን ማስተካከል ስላልቻሉ ተማሪዎች በት/ቤቱ አስተዳዳሪዎች ላይ ከፍተኛ ቅሬታ ነበራቸው። አንድ ቀን ከተማሪዎቹ መካከል አንዱ በቀጥታ ወደ ፕሬዚደንቱ ቢሮ ሄዶ የተቸገረበትን አቤቱታ ገለጸ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ አቤቱታው ተቀባይነት አግኝቶ ችግሩ ተወግዶ አየ። በዚህ ውስጥ ተማሪውን ያስደነቀው አንድ ነገር ነበር። በባሊ ውሃ እንዲሁም መጥረጊያ ይዞ ሽንት ቤቱን አጽድቶ ሲመለስ ያየው ሰው የት/ቤቱ የጽዳት ሠራተኛ ሳይሆን የት/ቤቱ ፕሬዚደንት ነበር። ያም አቤቱታውን ያቀረበው ተማሪ በመደነቅ፤ “የጽዳት ሠራተኛውን ጠርቶ ያዛል ብዬ አሰብኩ እንጂ እርሱ ራሱ ሽንት ቤቱ ያጽዳል ብዬ አልጠበቅሁም።” “በዚህ ትምህርት ቤት በሕይወቴ ፈጽሞ የማልረሳውን ጠቃሚ ትምህርት አገኛሁ። አገልጋይ መሆን አሽከር መሆን እንደሆነ ተማርኩ። ሳስበው የሚቆረቆረኝ ፕሬዚደንቱ ጋ ሄጄ ቅሬታዬን ከማሰማት ይልቅ ችግሩን እኔው ራሴ ለማቃለል ለምን አልሞከርኩም” አለ።

ዛሬ ምስጋና የጠማን የሥልጣን ረሀብ የተጠናወተን የምንፈልገውን ነገር ለማግኘት በመንገዳችን የቆሙ የሚመስሉንን ረጋግጠን የምናልፍ የእኛን ሕይወት ሲያይ ምን ይሰማው ይሆን? ራሱን ዝቅ ማድረግን በሕይወቴ የተለማመደ አማኝ የራሱን ትንሽነት እንጂ ትልቅነቱ አይታየውም። አለማወቁን እንጂ በራሱ ጥበብና ዕውቀት እንዲሁም ችሎታ አይደገፍም። ጳውሎስ፤

- “ብቃታችን ከእግዚአብሔር ነው እንጂ፣ በገዛ እጃችን እንደሚሆን አንዳችን እንኳ ልናስብ ራሳችን የበቃን አይደለንም” (2 ቆሮ. 3፡5) ይላል።

ትህትና የጎደለው ወይም ራስን ዝቅ ማድረግ የሌለበት አገልግሎት የእግዚአብሔርን ልብ ፈጽሞ አይነካም። በሚያስደንቅ ጥበብና ኃይል ተሞልተን የእግዚአብሔርን ቃል በሚሊዮን ለሚቆጠር ሕዝብ በሚያስደንቅ ኃይል ብንሰብክ ውብ በሆነው ድምጻችን እንደ መልአክት እየዘመርን ብዙዎችን ወደ ጌታ ዙፋን ማቅረብ ብንችል፤ ጉልበታችን መጅ እስኪያወጣ ድረስ ተንበርክክን ብንጸልይ፤ ልዩ ልዩ መንፈሳዊ አገልግሎት ውስጥ ገብተን ቀንና ሌሊት ጎንበስ ቀና እያልን ብንለፋ፤ የለበሰውን አውልቀን እስከ መስጠት ድረስ ሊጋሩን ብንሆን፤ ትሁት መንፈስ የተዋረደና የተሰበረ ልብ ከሌለን፤ ድርጊታችን የራሳችንን ቅድስናን እንጂ፤ የጌታን ክብር ስለማያሳይ ፍጹም ዋጋ የለንም።

ራስን ከፍ ማድረግ እርስ በርስ ያጋጫል እንጂ ሽልማት አያሰጥም። ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከሚፈጠሩት ችግሮች መካከል አንደኛው በመዋረድ ፈንታ ለመክበር ዝቅ በማለት ፈንታ ከፍ፤ እግር በማጠብ ፈንታ እግር ለማሳጠብ በምናደርገው ትግል ምክንያት ነው። “እኔ ካልሰበክሁ፤ እኔ ካልዘመርኩ፤ እኔ ካልመራሁ፤ እኔ ሽማግሌ ካልሆንኩ” በማለት እርስ በርሳችን ስለምንካክት ነው ግጭት የሚበዛብን። ዛሬ ቤተ ክርስቲያናችን በማባዛት ሳይሆን በማካፈል ነው የምታድገው። ራስን ማተላቅ በእኛም ሆነ በሌላው ሰው ሕይወት ላይ አደጋ ያደርሳል።

ከትልቅነት ደረጃ የሚያደርሰን ሌላውን መቅደም የሚያስችለን ከመሰለን አንገቱን ረግጠን ብንሻገር ግድ የለንም። አንድ ማወቅ ያለብን ነገር፤ ቢኖር፤ ሌሎችን ገፍተረን፤ ጠልፈንና ጥለን በምንሰጠው አገልግሎት እግዚአብሔር ምን ጊዜም ቢሆን የማይከብር መሆኑ ነው። ጌታን “ይኸውልህ ጌታ ሆይ! እኔ ጎበዙ ያንተ ልጅ ይቀድሙኛል ብዬ ያሰብኳቸውን ጠልፌ ጥዬ ይህን ዓይነቱን ታላቅ ሥራ ሠራሁልህ” ብንለው፤ “ጎሽ የእኔ ልጅ!” ብሎ መዳልያ እንደማይሸልመን እንወቅ። እግዚአብሔር እንዲያየን እንዲጠቀምብን ትልቅ መሆን አያስፈልገንም። እንደ ትልቅ

ነቱ ትልቅ ነገር ብቻ ቢፈልግ ኖሮ ማንም እርሱን ሊያረክ የሚችል ሰው አይኖርም ነበር።

2-ሐ በትንትናቸው ታሪክ ያደነቃቸው፤

የእግዚአብሔርን ልብ የነኩ፤ ታሪካቸው መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጻፈላቸው ታላላቅ ሥራ የሠሩ ብቻ አይደሉም። ቁጥራቸው ብዙ እይሁን እንጂ በዘመናት በትንትናቸው ታሪክ ያደነቃቸው አገልጋዮች መጥተው አልፈዋል። በመንፈሳዊ ዓለም ውስጥ “ማን እንደ እኔ አለ” የሚሉ ትልቅነታቸውን የሚያውጁና የሚያሳውጁ፤ ያላደረጉትን አደረግን፤ ያልሰሙትን ሰማን የሚሉ፤ መልካም ሽታ ያላቸው አይደሉም። ጥሩ ዜማ የሚወጣቸው፤ በድምጻቸው የሚያስደስቱን እንደ ንግሥት ሰጎን ዓይነቶች ትላልቅ ውጭ ሳይሆኑ ትናንሽ ወጮች እንደሆኑ እናውቃለን? ጥሩ መንፈሳዊ ሽታ የሚወጣቸው ምክንያት ፈልገው ስለ ራሳቸው የሚያወሩና የሚያስወሩ፤ ለመቅደም የሚታገሉ፤ ሲያቅታቸው የሚጠልፉ ሳይሆኑ፤ የሆኑትን ሆነው በትንትና ጌታቸውን ያገለገሉ ናቸው።

(1) አዳም ክፋርክዝ

አዳም ክፋርክዝ የጆን ዌስሊ ባልደረባ 20 ቋንቋ የመናገር ችሎታ የነበረው፤ ጌታ በዘመኑ በጣም የተጠቀመበት ሰው ነበር። 8 ሺልዩም የያዘውን የመጽሐፍ ቅዱስ ኮሚፕሌፍ በ27 ዓመት ውስጥ ጽፎ የጨረሰ ብሩህ አዕምሮ የነበረው ታላቅ ሰው ነበር።

ጆን ዌስሊ ከሞተ በኋላ የሚቶዲስት አብያተ ክርስቲያናት ጠቅላላ ጉባኤን በሊቀ መንበርነት እንዲመራ በ1805 ዓ.ም. ሲመረጥ፤ “ጆን ዌስሊን የመሰለ ታላቅ የእግዚአብሔር ሰው በተቀመጠበት ወንበር መቀመጥ የማይገባኝ ነኝ” በማለት “እምቢ!” አለ። ተሸክመው በግድ ወንበሩ ላይ አስቀመጡት።

አገልግሎት “ራስን ዝቅ የማድረግ” ሕይወት መሆኑን የተረዳ አገልጋይ፤ “እኔ ብቁ ነኝ፤ እኔ ከሌላው ሁሉ የተሻልኩ ነኝ” ብሎ እንደ ማያሰብ ከአዳም ክፋርክዝ ሕይወት እንማራለን። ዛሬ እንኳን ተሸክመው የሥልጣን ወንበር ላይ በግድ ሊያስቀምጡን ቀርቶ፤ በሥልጣን ወንበር

ላይ የተቀመጠውን ሰው ገፍተን በመጣል ወንበሩ ላይ ለመቀመጥ የምንታገል ነን።

(2) ጆን ኒውተን

ከብዙ ዓመት በፊት ጆን ኒውተን የተባለ አንድ የታወቀ እንግሊዛዊ እግሊአብሔር የሰጣቸውን ነጻነት እየገፈፈ በእግሊአብሔር አምሳል የተፈጠሩትን ሰዎች እንደ ከብት በሰንሰለት እያሰረ የሚሸጥ የሚለውጥ ክፉ ሰው ነበር። ይሁን እንጂ ሰው የማይመርጠው ጌታ ይህንንም ክፉ ሰው አንድ ቀን አገኘውና አስደናቂ የሆነ እውነተኛ የሕይወት ለውጥ ሰጠው። እንዲሁም ታላቅ ሰባኪና የታወቀ የኪነ ጥበብ ምሁር መሆን ቢቃ። በጣም የታወቀውን “አሜሪካን ግራስ” (አስደናቂው ጸጋ) የሚለውን መዝሙር ያወጣ ሰው ነው።

ዘመኑን ጨርሶ ለመሄድ በሞት አልጋ ላይ በነበረበት ወቅት የቤተ ክርስቲያን አገልጋይ የነበረ አንድ ወጣት ሊጠይቀው መጥቶ “አንተን የመሰለ ታላቅ መንፈሳዊ መሪ ጠቃሚ አገልጋይ ማጣት ለቤተ ክርስቲያን ትልቅ ጉዳት ነው” አለው። ጆን ኒውተንም “እርግጥ ነው እኔ ከአንተ ቀድሜ መሄዴ ነው። አንተም እኔ ከምሄድበት ሥፍራ መምጣትህ አይቀርም። ስትመጣም ባለን መቀራረብ የተነሳ የት እንዳለሁ እንደምትፈልገኝ እርግጠኛ ነኝ። የምታገኘኝም ከሐዋርያው ዳውሎስ ጋር ተቀምጦ ሳይሆን ከክርስቶስ ጋር ተሰቅሎ ከነበረው ወንበዴ እግር ሥር ተቀምጦ ነው” አለው። ጆን ኒውተን ይህን ማለት የቻለው ራሱን ያየው እንደ ታላቅ አገልጋይ ሳይሆን ከወንበዴዎች ሁሉ ያነሰ በክርስቶስ ጸጋ ብቻ የዳነ መሆኑን በመረዳቱ ነው።

(3) ሌፍቢ ማየር

ይህ ታላቅ ጸሐፊ ራሱን ዝቅ ስለማድረግ ሲጽፍ የእግሊአብሔር ልዩ ልዩ ስጦታዎች ሼልፍ ላይ አንዱ በአንዱ ላይ ተደራርቦ የተቀመጠ ወደ ላይ ባደገ መጠን በቀላሉ የምንደ

ርሰባቸው ይመስለኝ ነበር። ነገር ግን የእግሊአብሔር ስጦታዎች ወደ ላይ በመቆለል የተቀመጡ ሳይሆን ዝቅ ብለው የተደረደሩ ሰለሆን ዝቅ ባልን ቁጥር እነዚህን ስጦታዎች የበለጠ ማግኘት እንደምንችል ተረዳሁ” አለ።

ትሁት ሰዎች ስለ ራሳቸውን እያደነቁ ትልቅነታቸውን ያወጁ አይደሉም።

ያዕቆብ “...ያልሸኝ እግሊአብሔር ሆይ! ለባራያህ ከሠራሽው ከምሕረትና ከእውነትህም ሁሉ ትንሽ እንኳ የሣይገባኝ ነኝ፤ በትሬን ብቻ ይገራ ይህን የርዳኛሽን ተሻግራ ነበርና፤ አሁን ግን የሁለት ክፍል ሠራዊት ሆንሁ” (ዘፍ. 32:10) አለ።

ዳዊት “ጌታ እግሊአብሔር ሆይ! እስከዚህ ያደረሰሽኝ እኔ ማን ነኝ? ቤቴስ ምንድር ነው?” (2 ሳሙ. 7:18)።

ሠለሞን “አቤቱ አምላኬ ሆይ! እኔን ባራያህን በአባቴ በዳዊት ፋንታ እንግሠሽኛል፤ እኔም መውጫንና መግቢያን የማላውቅ ታናሽ ብላቴና ነኝ። ባርያህም ያለው አንተ በመረጥሽው ሕዝብህ ስለ ብዛቴም ይቆጠርና ይመጠን ዘንድ በማይቻል ታላቅ ሕዝብ መካከል ነው” (1 ነገ. 3:7-8)።

③

በርኅራሄውና በደግነቱ እንምሰለው

ያለነው ጭካኔ በበዛበት ርኅራሄ በጠፋበት ዓለም ውስጥ ነው። አንዱ ሌላውን ለመቅደም አንዱ ከሌላው ለመበለጥ የራሱን ፍላጎት ከሌላው ፍላጎት ለማስቀደም በሚሯሯጥበት ዓለም ውስጥ ነው። ሰው ሁሉ ስለ ራሱ ስሜት፣ ስለ ራሱ ፍላጎት፣ ስለ ራሱ ምች ብቻ የሚያስብበት ዓለም ውስጥ ነው። የምንኖረው ሁሉም ሰው “እኔ! የእኔ! ለእኔ” በሚልበት ዘመን ውስጥ ነው። ዓለማችን በጭካኔ የተሞላችን ርኅራሄ ፈጽሞ የጠፋበት ዓለም ናት። ስለሆነም ሰው ለራሱ እስከተሞቸው ድረስ የሌላው

መራብ፤ መጠማት፤ ማጣት፤ ከሥራ መፈናቀል፤ በበሽታ መማቀቅ ጨርሶ የማይቆረቁረው ሕዝብ የሞላበት ዓለም ሆኗል። በዘመናችን ርገራጌ የሚለው ስሜት ከሰው ልብ ውስጥ ፍጹም ተፍቆ የወጣ ይመስላል። ዛሬ እኔና እናንተን እግዚአብሔር ያስቀመጠን ጨለማ በሆነው ዓለም ውስጥ ብርሃን እንድንሆን፤ በማይጣፍጠው ዓለም ውስጥ ጨው ሆነን ዓለምን እንድናጣፍጥ ነው። የክርስቶስን እውነተኛ ፍቅር ለማንጸባረቅ ሲታገል በሰማዕትነት የሞተው ጂም ኤልየት፤

• “ጌታ ሆይ! ይህን ሥራ ፈት የሆነውን ሕይወቴን እንደ ሻማ ለኩሰው። ለአንተ ልንደድልህ (ላብራልህ) ሕይወቴ ያንተ ነውና ተገልገልበት። ርጅም ዕድሜ አልመኝም። ነገር ግን እንደ አንተ ዓይነት ሙሉ ሕይወት ልነርልህ” አለ።

የእኔና የእናንተ ሕይወት በተራራ ጫፍ ላይ እንዳለ መብራት አምሮና ደምቆ በጨለማው ዓለም ውስጥ ብርሃን በመሆን ፈንታ፤ በመካከላችን በሚታየው ጥል፤ ክርክር፤ ቅንዓት፤ ቁጣ፤ አድመኝነት ምክንያት መበላሸቱ ያሳዝናል። ዛሬ ከቤተ ክርስቲያን ውጪ ያሉት ሰዎች ክርስቲያን መሆናችንን ለይተው የሚያውቁበት ምልክታችን ምን ይሆን? በእኛ ሕይወት ውስጥ የሚያዩት እርስ በርሳችን ያለንን መደጋገፍ፤ መረዳዳትን ነው? ወይስ በጥላቻ፤ በመራራነት ተሞልተን እርስ በርሳችን መከፋፈላችን፤ ወገን ለይተን መቧቀላችንን ነው?

ኢየሱስ በመስቀል ላይ በዋለበት ወቅት ካስተላለፈው መልዕክት ውስጥ እንደኛው “ርገራጌን” ነው። በሰማይና በምድር መካከል ተንጠልጥሎ፤ እጆቹና እግሮቹ በሚሰማር ተጠርቅቀው፤ ጎኑ በጦር ተወግቶ፤ በጭንቀትና በሰቃይ ላይ እያለ፤ ዓይኖቹን ከራሱ መከራ ላይ እንስቶ ትቷቸው በሚሄዳቸው ሰዎች ላይ አሳርፎ ነበር። ከመስቀል ላይ ሆኖ ወደ ታች ሲመለከት፤ በሀዘን ልቧ የተሞደሸውን እናቱን አይቶ ይወደው የነበረውን ዮሐንስን “...እነሆ እናትህ” አለው። እንዲሁም ዮሐንስን አይቶ እናቱን “...እንቺ ሴት! እነሆ ልጅሽ” አላት።

ኢየሱስ ይህን በተናገረበት ወቅት እያንዳንዱ የራሱ የሆነ ሀዘን፤ ፍርሃት፤ ጭንቀት እንደነበረው ያውቃል። ኢየሱስ ሊያስተላልፈው የፈለገው መልዕክት፤ እያንዳንዱ የራሱን ጭንቀትና ፍርሃት ትቶ ስለሌላው እንዲያስብ ለማድረግ ነበር። የክርስቶስ ተከታዮች በዚህ ወቅት አመለካከታቸው በአንድ አቅጣጫ ብቻ ነበር። ዓይኖቻቸው ያረፈው በመስቀሉ ላይ በተንጠለጠለው ክርስቶስ ላይ ብቻ ነበር። ኢየሱስ ለማስተማር የፈለገው፤ አምልኮታቸው የተሟላ እንዲሆን፤ ወደ ላይ ብቻ ሳይሆን ወደ ጎንም መመልከት እንዳለባቸው ነው። ዛሬ ብዙ ክርስቲያኖች ከአምላካቸው ጋር ድንቅ የሆነ ግንኙነት አላቸው። ሲያመልኩ፤ ሲጸልዩ፤ ሲያገለግሉ፤ አሥራታቸውን ሲከፍሉ ሌላ ነው። አጠገባቸው ካለው ወንድማቸው (እህታቸው) ጋር ያላቸው ግንኙነት ግን ፈጽሞ የሻከረ ነው። ስለ ወንድማቸውና ስለ እናታቸው ግድ የላቸውም።

3-ሀ ኢየሱስ “ወንድምህ የት ነው?” ብሎ ይጠይቀናል፤

እግዚአብሔር በቅናት ልቡ ነድዶ፤ ፊቱ ጠቁሮ የገዛ ወንድሙን የገደለውን ቃየልን “...ወንድምህ አቤል ወዴት ነው?” ብሎ ጠየቀው። ቃየልም ሲመልስ፤ “አላውቅም፤ የወንድሜ ጠባቂ ነኝ?” አለው (ዘፍ. 4፡ 9)። የቃየል መልስ እውነትን የያዘ ስላልነበረ እግዚአብሔርን የሚያስደስት አልነበረም። ቃየል ያልተረዳው ነገር ቢኖር እግዚአብሔርን መዋሸት እንደማይቻል ነበር። ቃየል ወንድሙ አቤል የነበረበትን ሁኔታና ሥፍራ በትክክል ያውቃል። በድንጋይ አንጎሉ ተፈጥፍጦ መሬት ላይ ተዘርሮ እንደ ወደቀ፤ ደሙ በመሬት ላይ እንደ ውሃ እንደፈሰሰ፤ ነፍሱ ከሥጋው ተለይታ እንደ ሄደች ያውቃል። ሌላው ቀርቶ ለምን እንደ ገደለው እንኳን ያውቃል። ቃየል ቢዋሸም፤ “የት እንዳለ አላውቅም! የወንድሜ ጠባቂ ነኝ ወይ?” በማለት ራሱን ከኃላፊነት ነጻ ሊያደርግ ቢሞክርም፤ እግዚአብሔር ቃየል ያደረገውን ስላወቀ፤ “...ምን አደረግህ? የወንድምህ የደሙ ድምፅ ከምድር ወደ እኔ ይጮኻል...” አለው። እግዚአብሔር ቃየልን ከኃላፊነት ነጻ አላደረገውም።

ዛሬም ይህን ዓይነቱን ጥያቄ እኔና እናንተንም ይጠይቃል። “ወንድምህ የት አለ?” በዓይን በሚታይ መሣሪያ ወጣተን ማንንም ስላልገደልን፤ የቃየል ደም ወደ እግዚአብሔር እንደ ጮኽ አይጮህም ብለን እናስብ ይሆናል። በጥላቻ፤ በቅናት፤ በምቀኝነት ምክንያት ብቻ ተነሳስተን የገደልነው ወንድማችን፤ እንዳይሞት እንዳይሽር አድርገን በስሙ የተጫወትን፤ የሌለውን ስም ሰጥተን መልካም ስሙን የገደልነው፤ እኔና እናንተ ከህሊናችን መደንዘዝ ምክንያት ባንሰማውም ዛሬ ደሙ ወደ እግዚአብሔር እየጮኽ ነው። በሀሜት፤ በአሉባልታ ጥይት የገደልነው፤ አካባቢው፤ ሕብረተሰቡ እንዳይቀበለው፤ ፊቱን እንዲያዞርበት ያደረግነው ወንድማችን ዛሬ ደሙ በእግዚአብሔር ፊት እየጮኽ ነው። በምላስ ጥይት እኛው ተኩስን የገደልነው በመሆኑ ይኑር አይኑር፤ ይቁም፤ ይውደቅ፤ አገልግሎቱ ይደግ፤ ይነስ ፈጽሞ ግድ የለንም።

3-ሐ ርኅራኄ ከልባችን ለምን ይጠፋል?

ህሊናችን ደንዝዞ አይሰማን እንጂ፤ እግዚአብሔር “ወንድምህ የት ነው?” እያለ መጠየቁን ያቋረጠበት ጊዜ የለም። አንድ ቀን ከተኛንበት መንፈሳዊ እንቅልፍ ሰንነቃ፤ ያኔ በግልጽ ይሰማናል። ሌላው ሲወጋ፤ ሌላው ሲቆስል፤ ሌላው ሲደማ ግድ የሌለው ሰው፤ የማይቆረቁረውና የማይሰማው አማኝ፤ አማኝነቱ ያጠራጥራል። በእግዚአብሔር ፊትም የሚያቀርበው አምልኮት ዋጋ የለውም። እኛ ባናደማው፤ እጃችንን ባንዘረጋበትም፤ ሌሎች ወንበዴዎች ደብድበውት፤ ክርስቲያን ወንድሞቹ አቁስለውት መንገዱ ላይ ተጥሎ እያየን ዝም ብለን ስናልፍ ኢየሱስ በመስቀል ላይ ተንጠልጥሎ “ይችውልህ እናትህ፤ ይሽውልሽ ልጅሽ” በማለት ለዮሐንስና ለእናቱ ማሳሰቢያ እንደሰጠ፤ እኛንም ዛሬ “ይሽውልህ ወንድምህ! እችውልህ እህትህ!” በማለት ሊያሳስቡንና አደራ ሊለን ይፈልጋል።

ኢየሱስ ክርህራሄው የተነሳ፤ የራሱን መከራ ፈጽሞ ረሳ። እኔና እናንተም ርኅራኄን ለብሰን አልተወለድንም። በተፈጥሯችን ግን ርኅሩኅ እንድንሆን የሚያስችል ኃይል ሁላችንም አለን። በእግዚአብሔር አምላል

ስለተፈጠርን፤ ባህሪው በውስጣችን አለ። ርኅራኄ በባሕሪያችን ውስጥ ሲኖር፤ በጭንቀት፤ በችግርና በመከራ ውስጥ የሚያልፉትን ወንድሞቻችንና እህቶቻችንን በምላስ ብቻ ሳይሆን ተጨባጭ በሆነ መንገድ ለመርዳት እጆቻችንን እናነሳለን። በእግዚአብሔር መንፈስ ስንሞላ፤ መንፈስ ቅዱስ ደንዳናና ግድየለሽ የነበረውን ልባችንን ሲያቀልጥና ሲያለሰልስ እናያለን። ልባችንም ሲለሰልስ፤ ስለ ወንድሞቻችን በጎ የሆነውን እንድናስብ፤ እንድንጨነቅ፤ ለበጎ ሥራ እጆቻችንን እንድናነሳ ያደርገናል። በእግዚአብሔር መንፈስ ልባችን ሲለሰልስ፤ ርህራሄ ልናሳየው፤ ፍቅራችንን ልንሰጠው የምንችለው፤ በኑሮው የተጨነቀ፤ ውስጡ የቆሰለና የደማ ማን ነው?” በማለት ርኅራሄ የምናሳየውን ሰው እንፈልጋለን።

3-ሐ ርኅራሄ ባናሳይ በጌታ ዘንድ ያስጠይቀናል፤

ጴጥሮስና ዮሐንስ መልካም በምትባል መቅደስ በራፍ ላይ ቆሞ የሚለምነውን ሽባ ተመልክተው፤ ልባቸው በርኅራኄ ተሞልቶ የዕርዳታ እጃቸውን ዘረጉለት። ጴጥሮስ፤

- “ወርቅና ብር የለኝም፤ ያለኝን ግን እሰጥሃለሁ...” አለው (ዮሐ. 3:6)።

ጴጥሮስ ይህን ያደረገው “ተአምር የመሥራት ስጦታ አለው” ብለው ሰዎች እንዲያደንቁት አስቦ ሳይሆን ልቡ በርህራሄ ተሞልቶ ለዚያ ምስኪን ሰው በጎ ለማድረግ ብቻ ነው። ዛሬ እኔና እናንተ ሽባን የማዘለል፤ ዕውርን የማብራት እምነት ሳይኖረን ይችላል። መንገድ ላይ ሲደናቀፍ የምናየውን ዓይነ ዕውር መምራት፤ አንካባውን መደገፍ ግን እንችላለን። ወርቅና ብር ባይኖረንም፤ ከወርቅና ከብር የበለጠ ነገር አለን። ያለንን እንጂ፤ የሌለንን እንድንሰጥ አይጠበቅብንም። ትንሽም ቢሆን እጃችንን ለበጎ ነገር ስንዘረጋ የሌሎችን ሕይወት በቀላሉ መንካት እንችላለን። በዚህም ኢየሱስን እንመስለዋለን።

አንድ ጊዜ በምርኩዝ የሚሄድ አንድ አካለ ሰንኩል የሆነ ወጣት ፍራፍሬ የሞላበት ቅርጫት ይዞ ባቡር እንዲያመልጠው እየተጣደፈ ይሄዳል። መግቢያው ላይ እንደ እርሱ የተቻከለ ሌላ መንገደኛ ሲሮጥ የዚያን ምስኪን ወጣት ቅርጫት መትቶ ፍራፍሬውን በተነበት። ይቅርታ በመጠየቅና በመርዳት ፈንታ ይባስ ብሎ “መንገዴ ላይ ቆመህ ለምን ታደናቅፈኛለህ?” በማለት ሰድቦት ሄደ። በዚህ ሁኔታ ልቡ በአዘነበት ወቅት የዚያን ምስኪን ወጣት ሰው ሁኔታ የተመለከት አንድ ሌላ ሰው በርኅራሄ ተሞልቶ የተበታተነውን ፍራፍሬ ከመሬት ላይ ለቃቅሞ አንስቶ ቅርጫቱ ላይ ካደረገለት በኋላ ከኪሱ አንድ ብር አውጥቶ ቅርጫቱ ላይ ካስቀመጠለት በኋላ “አይዞህ አትዘን” ብሎት ሮጠ። ያም ወጣት በዚያ ሰው ርኅራሄና ቸርነትና ደግነት ልቡ ተነክቶ “አንተ ሰውዬ! ኢየሱስ ነህ እንዴ?” አለው። ያም ሰው ሲመልስለት “ኢየሱስ አይደለሁም... ከተከታዮቹ አንዱ ነኝ” አለው።

እግዚአብሔር ሰዎችን በሚያይበት ዓይን እኛም ሌሎችን ማየት ስንጀምር ከፍተኛ ዋጋ እንሰጣቸዋለን። ድሆች የልተማሩት ሕብረ ተሰቡ ያልተቀበላቸው ቢሆኑም ክርስቶስ የሞተላቸው እግዚአብሔር አብም ልጁን የሰዋላቸው መሆኑን አንዘንጋ። በርኅራሄ ማጣት ምክንያት ማድረግ የሚገባንን ነገር ዕድሉ ሲያጋጥመን ባናደርግ በጌታ ፊት ስንቀርብ ያስጠይቀናል። ኢየሱስ፤

- “...ተርቤ አብልታችሁኛልና ተጠምቼ አጠጥታችሁኛልና እንግዳ ሆኜ ተቀብላችሁኛልና ታርጌ አልብላችሁኛልና ታምሜ ጠይቃችሁኛልና ታሰፊ ወደ እኔ መጥታችኋልና” ብሎ ይለናል (ማቴ. 25:35-36)።

በአሁኑ ጊዜ እኛ ክርስቲያኖች ችላ ያልነው ትልቅ ነገር ለተቸገሩት ቸርነት ማድረግን ነው። “የዳንነው በጸጋ እንጂ በበጎ ሥራ አይደለም” በማለት አብረውን ላሉትም ሆነ ከእኛ ውጪ ላሉትም ቸርነትን

አናደርግም። የብዙዎቻችን ዓይን ቸርነት ልናደርግላቸው የሚገባንን ሰዎች ማየት ተስኖታል። በየሳምንቱ አብረውን ያመልካሉ። የውስጥ ጭንቀታቸውን ብሶታቸውን ግን ስለማናይና ስለማንሰማ በብቸኝነት ይሰቃያሉ። መጽናናት ለሚገባቸው መጽናናት ለተራሱ ምግብ ለተራቆቱ ልብስ ታመው መጠየቅ የሚገባቸውን መጠየቅ የታሰሩትን መጎብኘት ችላ ብለናል።

ደንዳና ልብ ያለው ሰው ፎተኩፒ ወይም ግልባጭ ከመሆን ልቡ በርህራሄ የተሞላውን ኢየሱስን ለመምሰል ለምን እንሞክርም? የክርስቶስ ርህራሄ ተገልጦ የታየው ለተወሰኑት ሰዎች ብቻ ሳይሆን ለሰው ሁሉ ነው። የማንገባ ብንሆንም ክርስቶስ ለሁላችንም ቸርነቱን አሳይቶናል።

- “...እርሱ ለማያመለካት ለከፋዎችም ቸር ነውና። አባታችሁ ርኅራሄ እንደ ሆነ ርኅራሄችሁ” ይለናል (ሉቃ. 6:35)።

ቸርነትን የምናሳያቸው ለሚወዱን ለሚሰማሙን ብድር ለሚመልሱን ብቻ ሳይሆን ለጠላቶቻችንም ጭምር መሆን አለበት። ኢየሱስ፤

- “...ነገር ግን ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ መልካም አድርጉ፤ ምንም ተስፋ ሳታደርጉም አበድሩ፤ ዋጋችሁም ታላቅ ይሆናል” (ሉቃ. 6:36) ይላል።

“ወፎች ዓይነ ሥውር ሲሆኑ መብረር ሲያቅታቸው ሲታመሙ ማን ይመግባቸዋል? እናት ወፍ ልጇን ለመመገብ ምግብ ፍሊጋ እንደ ሄደች አደጋ ደርሶባት ብትሞት ሕጻኗን ማን ያሳድግላታል?” ብላችሁ አስባችሁ አታውቁም? ብትታመም ሌሎች ወፎች ምግብ በማመላለስ ይመግቧታል። ብትሞት ሕጻኖቿን ሌሎች ወፎች ያሳድጉላታል። ይህንን እውነት ስንረዳ እኛ ሰዎች በተለይም “ክርስቶስን እንመስላለን” የምንል ክርስቲያኖች ይህን ዓይነት ርኅራሄ በውስጣችን የማይታየው ለምን ይሆን? ድካም ያለበትን ሰው ለመምሰል ከምንሞክር ድካም የሌለበትን ፍጹም ርኅራሄና ቸር የሆነውን ኢየሱስን ለመምሰል ለምን እንሞክርም? ጳውሎስ

“እኔ ክርስቶስን እንደምመስል እናንተም እኔን ምስሉ...” አለ። እኛስ
“ክርስቶስን እመስላለሁ” ለማለት ድፍረት ይኖረን ይሆን?

ያልሆኑትን መስሎ ከእግዚአብሔር መደበቅ አያዋጣም

አንዳንድ ሰው የተፈጥሮ ቁመናውን ለማስተካከል ያለውን ውበት ለመጨመር ያልተደሰተበት አንዳንድ ነገር ቢኖር ያንን ለመለወጥ ብዙ ገንዘብ ቢያስወጣውም እንኳን ከአቅሙ በላይ የሆነ ዋጋ ከፍሎ በውጪ ያዋው ቁመናው ወይም መልኩ ላይ አንዳንድ ለውጦችን ለማምጣት ከፍተኛ ጥረት ያደርጋል። ያን ያልወደደውን ነገር ሙሉ በሙሉ መለወጥ ባይችልም አንዳንድ ለውጥ ለማምጣት የተቻለውን ሁሉ ያደርጋል። በቃላት አይግለጸው እንጂ ይህን ዓይነት ከፍተኛ ጥረት የሚያደርግበት ዋናው ምክንያት ከሚያዩት ሰዎች ዓይን እውነተኛውን እርሱነቱን ለመደበቅ እንደሆነ ግልጽ ነው።

1. ሰው ራሱን ለመለወጥ የሚሞክረው ለምን ይሆን?

ሰው ራሱን ለመለወጥ የሚሞክረው ሰዎች እውነተኛውን እርሱነቱን ቢያውቁት “ምናልባት አይወዱኝም ወይም አይቀበሉኝም ይሆናል” ብሎ በማሰብ ሊሆን ይችላል። በዚህ ዓይነት ስንቶቻችን እንሆን መልካችንን ብቻ ሳይሆን ከውስጥ የሚሰማንን እውነተኛውን ስሜቶቻችንን የተሰበረውን መንፈሳችንን ሩቅ ከሆኑ ሰዎች ብቻ ሳይሆን ቅርባ

ችን ናቸው ከምንላቸው ሰዎችም ለመደበቅ የምንሞክረው? ይህን የምናደርገው ሰዎች የሚያዩት “እኛ የምናሳያቸውን ነገር ብቻ ነው” ብለን በማሰብ ነው። ለዚህ ነው የእንዳንድ ሰዎች ሕይወት የድብብቆሽ ሕይወት መስሎ የሚታየው።

ሰው ራሱን በመሆን ፈንታ ሌላውን ሰው መምሰል የሚፈልገው ወይም የሌላ ሰው ክርስቲያኒት መሆን የሚሞክረው ራሱን ከመጥላቱ የተነሳ እንዳልሆነ እናምናለን። መጽሐፍ ቅዱስ “ራስህን ውደድ እንጂ ራስህን ጥላ” የሚል የለም። ራስህን ውደድ እንደሚል የተረዳነው “ባልን ጀራህን እንደ ራስህ አድርገህ ውደድ” የሚለውን ትዕዛዝ በመመልከት ነው። ራሱን የማይወድ ሰው ባልንጀራውን እንዴት መውደድ እንዳለበት አያውቅም። በመሠረቱ በየትኛውም ዓለም ራሱን የማይወድ ሰው ይኖራል ብለን መገመት ያስቸግረናል። ያማረ መልክና ቁመና ባይኖረን እንኳን በእግዚአብሔር አምሳል የተፈጠርን ስለሆነ ራሳችንን ጠልተን ሌላውን ሰው ለመሆን መሞከር የለብንም። በሌላ በኩል ደግሞ “ራስ ወዳድ ነት” በመንፈሳዊ ሕይወታችን ተገቢውን ዕድገት እንዳናሳይ ዕንቅፋት እንዳይሆንብን አስፈላጊውን ጥንቃቄ ማድረግ አለብን። ለመንፈሳዊ ዕድገታችን ዕንቅፋት የሚሆንብን በልባችን ዙፋን ላይ መንፈስ ቅዱስ ሊቀመጥበት ሲገባ እኛ ራሳችንን ያስቀመጥን እንደሆነ ወይም “በራስ የተሞላ ሕይወት” የምንኖር ከሆነ ነው። በራሳችን ከተሞላን በመንፈስ ቅዱስ መሞላት አንችልም።

እኛነታችንን እንድንጠነቀቅለት ከእግዚአብሔር በአደራ የተሰጠን ከሆነ ታዲያ ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ግንኙነት የሚያበላሽብን እንዴት ነው? “እኛነታችን” ትክክለኛውን (ተገቢውን) ሥፍራ ካልያዘ ወይም ቅደም ተከተሉን ካልጠበቀ ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ግንኙነት ያበላሽብናል። ይሄ “እኔ” የሚለው መንፈስ ትክክለኛ ቦታውን መያዝ አለበት። በዩኒቨርሲቲ መካከል ያለ ልዩ ዙፋን የተዘረጋለት ሊመስለው አይገባም። ሰው ራሱን የእግዚአብሔር አኳያ አድርጎ ለማቅረብ ሲሞክር ውጤቱ ውርደትና ተሰነክሎ መውደቅ ነው። እማኝ አሸናፊ የክርስቲና ሕይወት የሚኖረው የራሱን ሕይወት በገዛ እጁ በመምራት ፋንታ

ሙሉ በሙሉ ለጌታ አሳልፎ መስጠት ወይም መጣል የቻለ እንደሆነ ነው። ሰው ራሱን የሚውድ ከሆነ ታዲያ ራሱን በመሆን ፈንታ ሌላውን ለመሆን ሙከራ የሚያደርገው ለምንድነው? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። በመጠኑም ቢሆን ለዚህ ጥያቄ ገንዘብ ምዕራፍ ውስጥ መልስ የሚሆኑን አንዳንድ አሳቦችን ለመጥቀስ እንሞክራለን።

2. ሰው ከእግዚአብሔር የመደበቅ ዝንባሌ አለው

ብዙዎቻችን ራሳችንን በጣም ስለምንወድ ከነቀፋና ከትችት ራሳችንን ለመጠበቅ ስንል የተቻለንን ያህል እውነተኛውን እኛነታችንን ለመደበቅ ከፍተኛ ጥረት እናደርጋለን። እውነተኛውን እኛነታችንን ለማንም ገልጠን ማሳየት ስለማንፈልግ ያልሆነውን መስለን ለመታየት እንሞክራለን። የሚያሳዝነው ያልሆነውን መስለን በመኖር ራሳችንን የምንደብቀው ከሌሎች ሰዎች ብቻ ሳይሆን ማንነታችንን ከሚያውቀውና ሁሉን ማየት ከሚችለው እግዚአብሔር እንዲሁም መደበቅ ከማንችለው ከራሳችን መሆኑ ነው። ምሁራን

- ከውሽት ሁሉ አሳፋሪው ሌላውን መዋሸት ሳይሆን ራሳችንን መዋሸት ፤
- እንዲሁም ከሞኝነት ሁሉ ብልጫ ያለው ሞኝነት ሁሉን ከሚያውቀው እግዚአብሔር ራሳችንን ለመደበቅ የምናደርገው ሙከራ ነው ይላሉ።

በእግዚአብሔርም ሆነ በሰው ፊት ራሳቸውን ሆነው በመኖር ፈንታ ያልሆኑትን መስለው ለመታየት የሚሞክሩ ጥቂቶች አይደሉም። ሌላው ያልተረዱት እውነት ቢኖር የማስመሰል ሕይወት እየኖሩ እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት የማይችሉ መሆናቸው ነው። ሌላው የሚያሳዝነው ነገር ብዙዎች ራሳቸውን ከእግዚአብሔር እየደበቁ የውሸት ሕይወት መኖራቸው የማይታወቃቸው መሆኑ ነው። “ቤተ ክርስቲያን እሄዳለሁ ለሥራቴ እሰጣለሁ ቃሉን እሰማለሁ አመልክባለሁ! እንዴት ከእግዚ

አብሔር ትደበቃለህ ትሉኛላችሁ?" በማለት በቁጣ ራሳቸውን የሚገልጹ አሉ። እርግጥ ነው የሃይማኖት ሥርዓት መጠበቃቸውን ስናይ፤ "እግዚአብሔርን እየዋሹ የሚኖሩ ናቸው" ብለን ማሰብም ሆነ መገመት አስቸጋሪ ይሆንብናል። በተለይ በመንፈሳዊ አገልግሎት ላይ ተሰማርተው የሚደክሙትን አንዳንድ አማኞችን ስናይ፤ የራሳቸው የሆነ ድብቅ ሕይወት አላቸው ብሎ መጠራጠር የበደለኛነት ስሜት እንዲሰማን ያደርገናል። ውጫዊ ሕይወታቸውን ስናይ ትጉህ አንልጋዮች እንጂ በአገልግሎት ስም ኑሯቸውን የሚያመቻቹ ናቸው ብለን ማሰብ ይከብደናል።

ሰው ከእግዚአብሔር መደበቅ የማይችል መሆኑን ቢያውቅም፤ ከመጀመሪያው ሰው ጀምሮ ከእግዚአብሔር ለመደበቅ የሞከሩ ብዙዎች ናቸው። የመጀመሪያው ሰው፤ አዳም ከእግዚአብሔር ለመደበቅ በሞከረ ጊዜ እግዚአብሔርን፤

▪ “ባለትክልቱ ቦታ ውስጥ የአንተን ድምፅ ሰማሁ፤ እራቁቴንም ስለሆንሁ አንተን በመፍራት ተደበቅሁ” አለው (ዘፍ. 3:10)።

በተለያዩ ዘመን፤ በተለያዩ ሁኔታ ከእግዚአብሔር ለመደበቅ የሞከሩ ሰዎች ታሪካቸው መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተዘርዝሯል። አብዛኞቹ እንደ አዳምና እንደ ዮናስ በሥጋ ሳይሆን በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ለመደበቅ የሞከሩ ናቸው። እነርሱም የእግዚአብሔርን ሕግ ችላ ብለው፤ ራሳቸውን በተለያዩ ሃገሮች ውስጥ ለመደበቅ የሞከሩ ናቸው።

- ከላይ እንደገለጸንው የመጀመሪያዎቹ ሰዎች፤ አዳምና ሄዋን ከእግዚአብሔር ለመደበቅ ያደረጉትን፤ የወሰዱትን እርምጃ እናስታውሳለን።
- ዮናስ ከእግዚአብሔር ተደብቆ ለማምለጥ በመርከብ ተሳፍሮ ወደ ተርሴስ ለመሄድ መከራ አድርጎ እንደነበረ እናውቃለን። ወደ ተርሴስ ቢሄድ እዚያ እግዚአብሔር የማያገኘው መስሎ ተሰምቶት ነበር።

➤ ኢየሱስን በየቀኑ በሄደበት ሥፍራ ሁሉ ይከተለው የነበረው ጴጥሮስ ኢየሱስን፤ ጳጳሱ ጊቤ ውስጥ “አላውቀውም” ብሎ ለመደበቅ መከራ እንዳደረገ እናስታውሳለን።

➤ ሙሴም እግዚአብሔር ለከፍተኛ አገልግሎት ሲጠራው፤ የተለያዩ ምክንያት ሰጥቶ እግዚአብሔር ከጠራው አገልግሎት ለመሸሽ መከራ እንዳደረገ እናውቃለን።

ሙሴ የእስራኤልን ሕዝብ ከባርነት ነጻ ያወጣ ታላቅ መሪ ነው። ይሁን እንጂ፤ ጥሪውን የተቀበለው በደስታ አልነበረም። እግዚአብሔር ለእርሱ ካወጣለት ዕቅድ ራሱን ገለል ለማድረግ ሞክሯል። እግዚአብሔር “ሕዝቤን ከግብጽ እየመራህ አውጣ” ሲለው ሙሴ፤ “ሳምን እኔ?... ፈርዖን እሺ! ብሎ ሕዝቡን ባይለቅስ?... እስራኤላውያን እግዚአብሔር አልተገለጠልህም... አልላከኸም በማለት ባያምኑኝና ቃሌን ባይሰሙ ምን እላቸውለሁ?” (ዘፍ. 4:1) በማለት ላለመታዘዝ የተለያዩ ምክንያት ስጥቷል። እግዚአብሔር ሙሴ ሳሳቸው ጥያቄዎች ሁሉ አጥጋቢ መልስ ከሰጠው በኋላም፤ ጥሪውን አክብሮ፤ “እሺ!” ብሎ በመቀበል ፈንታ፤

▪ “እባክህ ጌታ ሆይ! እኔን ተወኝና ሌላ ሰው ላክ” አለው (ዘፍ. 4:13)።

በዚህ ዓይነት ከእግዚአብሔር ሸሽቶ፤ የሚሰጡን እባት በጎች ወደ መጠበቅ ሥራው የሚመልሰው፤ በእርሱ ምትክ እግዚአብሔር ሌላ ሰው የእስራኤልን ሕዝብ ከባርነት ነጻ እንዲያወጣ የሚልክ መስሎት ነበር። ይሁን እንጂ፤ እግዚአብሔር ለሥራው ተሰማሚ የሚሆነውን ስለሚያውቅ፤ ሙሴ እንዳሰበው አልሆነለትም።

3. ሰው ከእግዚአብሔር ለመደበቅ ለምን ይሞክራል?

ሰው ከእግዚአብሔር መደበቅ እንደማይችል ቢያውቅም ከእርሱ ለመደበቅ ለምን መከራ ያደርጋል? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ሰው ራሱን ከእግዚአብሔርም ሆነ ከሰው ለምን እንደሚደብቅ ከብዙዎቹ መካከል ጥቂቶቹን ለመጥቀስ እንሞክራለን።

• (ሀ) ሰው በእግዚአብሔር መስታወት ብቃት የሌለውን ሕይወቱን ልክ እንዳለ ማየት ስለሚፈራ ነው። “በኑሮዬ በአስተሳሰቤ በዕለታዊ ኑሮዬ እግዚአብሔር ከሚፈልገው መጽሐፍ ቅዱስ ከሚናገረው የቅድስና ደረጃ መድረስ አልችልም” ከሚል ፍርሃት የተነሳ እንዲሁም ድካሙ እንዳይታይበት ከእግዚአብሔር ሽሽቶ መኖርን ወይም መደበቅን ይመርጣል።

• (ለ) “እግዚአብሔር ማድረግ የማልፈልገውን ነገር እንዳደርግ ይጠራኝ ይሆናል” ብሎ ስለሚፈራ ነው። እግዚአብሔርን የሚታዘዝ ከሆነ ሰው ሁሉ የራሱ የሆነ ዕቅድ ስላለው እግዚአብሔር በእርሱ ሕይወት ውስጥ ጣልቃ ገብቶ “ዕቅዴን ያስለውጠኝ ይሆናል” ብሎ በመፍራት ከእግዚአብሔር ለመደበቅ ይሞክራል። የክርስትና ሕይወት ደስታና ድል ያለበት ሕይወት ሲሆን የሚገኘውም እግዚአብሔርን በመታዘዝ ነው። የእግዚአብሔር ዕቅድ በሕይወታችን እንዲፈጸም ካዘዝን “እሺ!” ብለን መቀበል ስላለብን “ምናልባት እኛ የምንፈልገውን ነገር አናገኝም ይሆናል” ብለን በመፍራት ትዕዛዝ እንዳይሰጠን ከእግዚአብሔር ለመደበቅ መከራ እናደርጋለን።

• (ሐ) የሌሎች አስተያየት በእኛ ላይ ተጽዕኖ ስለሚያደርስብን ነው። አንዳንድ ሰዎች ሌሎች ስለ እነርሱ የሚሰጡት አስተያየት በጣም ያሳስባቸዋል። ሰዎች በእነርሱ ላይ የሚሰጡት አስተያየት ብቻ ሳይሆን “ይህዱን ወይም ዝቅ አድርገው ይመለከቱን ይሆናል” ብለው ይፈራሉ። “እምነቴን

ሌሎች ባይቀበሉትስ? መቀለጃ ቢያደርጉኝስ? ከሕብረተሰቡ መውጣቴ ብቸኛ መሆኔ አይደለምን?” ብለው በመፍራት የበለጠ ወደ እግዚአብሔር በመጠጋት ፋንታ ከእግዚአብሔር ሲደበቁና ሲሸሹ ይታያሉ።

እግዚአብሔር የእውነት አምላክ ስለሆነ ከእኛ የሚፈልገው ነገር ቢኖር ለራሳችን ለሌሎችና እንዲሁም ለራሱ እግዚአብሔር እውነተኛነት እንድንሆን ነው። በራሳችን እምነት የሌለን ፍርሃት ቅናትና ብቸኝነት ያጠቃን ብንሆን እንኳን እግዚአብሔር በጣም የሚወደን ሰማያዊው አባታችን በመሆኑ እኛን የሚያየን ብዙ ዋጋ እንደሚያወጣ ዕንቁጥ እንደ ዐይኑ ብሌን በልጁ በክርስቶስ ደም የዋጀን በመሆናችን በእግዚአብሔር ፊት ራሳችንን የተሻለ አድርገን ለማቅረብ ያልሆንነውን መሰለን ለመታየት ምንም ዓይነት ጥረት ማድረግ አያስፈልገንም። እግዚአብሔር መልካም አድርጎ ስለፈጠረን ልክ እንዳለው ራሳችንን ሆነን በእግዚአብሔር ፊት መቅረብ እንጂ በእውነተኛው ማንነታችን ልናፍርበት አይገባም። እነዚያን ልንደብቃቸው የምንሞክራቸውን ሰሜቶቻችንን እንዲሁም እውነተኛውን እኛንነታችንን ገላልጠን ለጌታ ለማሳየት መፍራት የለብንም።

4. ሰው ራሱን መደበቅ አይጠቅመውም፤

ከእግዚአብሔር ምንም ነገር ሊሰወር እንደማይችል እያወቀ ሰው ራሱን ከእግዚአብሔር ለመደበቅ ከፍተኛ ጥረት ማድረግ ያስደንቀናል። እውነተኛውን ሕይወቱን ከሰዎች ሲደብቅ ሁለት ዓይነት ሕይወት መኖሩ እንደሆነ ግን የተረዳው አይመስለንም። በውስጡ የተደበቀው ነገር ባይገለጥ በቆየ ቁጥር ቀስ በቀስ ከጠለቀ መንፈሳዊ ችግር ውስጥ መግባቱ የማይቀር ነው። በመጨረሻ ከአቅሙ በላይ የሆነ እርሱ ብቻውን ሊያቃልለው የማይችለው ሽክም ይሆንበታል። በተደበቀ ኃጢአት ምክንያት ውስጣዊው ሕይወቱ ከውጫዊው ሕይወቱ ጋር እንደ ዓይነት አለመሆኑን እየተረዳ ሲመጣ በማስመስልና በግብዝነት ሕይወት ውስጥ እየኖረ

መሆኑን ይገነዘባል። ውስጡና ውጪው አንድ ዓይነት መሆን ሲያቅተው፣ በሕይወቱ ሥር የሰደደ ድክምና መስመሩን የለቀቀ ወይም ትክክል ያልሆነ ነገር በውስጡ እንዳለ ይታወቅዋል። ሕሊናው የደንዘዘ ካልሆነ በስተቀር፣ ሰላም ማጣትና ጭንቀት ውስጥ በቀላሉ ይገባል። ሌላው ሊያሳስበው የሚገባ ነገር ቢኖር፣ በውስጡ የደበቀው ነገር እንዳይታይበት ከእግዚአብሔር ርቆ ወይም ሽሽቶ ለመኖር መከራ የሚያደርግ መሆኑ ነው። በዚህ ዓይነት መንፈሳዊ ሕይወት በማደግ ፈንታ እየቀረጨጨ ይመጣል።

ከውጪ አንድ ዓይነት፣ ከውስጥ ሌላ ዓይነት ሕይወት መኖር፣ ወይም መስሎ መታየት ቀላል ይመስል እንጂ በጣም ከባድ፣ ትልቅ ጉልበትን የሚጠይቅ ነው። ሌላ ነገር ላይ ልናውለው የምንችለውን ጉልበት ይሻ ማብሰል። ውስጣችንና ውጪያችን አንድ ዓይነት ሲሆን፣ እውነተኛ ሕይወት እየኖርን መሆናችንን ያመለክታል። ለራሳችን እውነተኛነት ካልሆንን፣ ሀቀኛ ሕይወት መኖር አንችልም። ሀቀኛ ሕይወት አለመኖር ከእውነተኛ ሕይወት መሸሽ ነው። ሁለት ዓይነት ሕይወት መኖራችን ለሰው ግልጽ ሆኖ አይታይ እንጂ፣ ለእግዚአብሔር ግን የተሰወረ አይደለም። ቃሉም ይህንን እውነት ያረጋግጣልናል።

• “ከእኔ ፊት ተሰውሮ ማምለጥ የሚችል ማንም የለም፤ እኔ በሰማይም በምድርም በሁሉ ሰፍራ እንደምገኝ አታውቁምን?” ይላል (ኤር. 23:24)።

መጽሐፍ ቅዱስ ከተደበቅንበት ጨለማ ወጥተን በብርሃን እንድንመላለስ ይጠራናል። ድብቅ የሆነው ሕይወታችን ለተወሰነ ጊዜ አይታይ እንጂ፣ ጊዜውን ጠብቆ አንድ ቀን መገለጡ እንደማይቀር ኢየሱስ ተናግሯል።

• “እንግዲህ ሰዎችን አትፍሩ፤ ምክንያቱም የተሸፈነ መገለጡ አይቀርም፤ የተሰወረም መታወቁ አይቀርም” (ማቴ. 10:26)።

ራሳችንን ሰንደብቅ፣ “እኔ የማልረባ ነኝ፤ እውነተኛው ማንነቴን ብታውቁ አትወዱኝም፤ መልካም የሆነ ነገር የለኝም” ማለታችን መሆኑን የተረዳነው አንመስልም። የምንደብቀው ነገር ካለን፣ የሚያሳፍር ሥራ መሥራ

ታችን፣ ወይም ትክክል ያልሆነ ነገር በሕይወታችን እንዳለብን ያመለክታል። ድብቅ ሕይወት ሲኖረን፣ ከሰው ጋር እውነተኛ የሆነ መቀራረብ እንዳይኖረን ዕንቅፋት ይሆንብናል። በእውነት ላይ ስንቆም፣ ራሳችንን በእውነትና በትክክል መግለጽ ያስችለናል። ውስጣችንና ውጪያችን አንድ ዓይነት ሲሆን፣ እግዚአብሔር የሚሰጠንን ፍቅር፣ ጸጋና ይቅርታ መቀበል ያስችለናል።

5. ሰው ከፈጠረው ከእግዚአብሔር መደበቅ አይችልም

እኔና እናንተ እግዚአብሔር በእጆቹ የሠራን የእጆቹ ሥራዎች ስለሆንን፣ እርሱ ማንነታችንን ስለሚያውቅ፣ ከእርሱ መደበቅ እንደማንችል ማወቅ አለብን። ከእግዚአብሔር መደበቅ የማንችል መሆናችንን ተገንዝቦን በእርሱ ፊት ያልሆነውን መስለን ለመታየት መሞከር ሞኝነት ነው። ራሳችንን ሳንለውጥ፣ ልክ እንዳለነው ሆንን እግዚአብሔርን በቀረብነው መጠን፣ እውነተኛውን እኛነታችንን የበለጠ እያወቅን እንመጣለን። እግዚአብሔር በእኛ ደስ እንዲሰኝ ፍላጎታችን ከሆነ፣ ውጪያችንና ውስጣችን ሁልጊዜ አንድ ዓይነት መሆን አለበት። ያልሆነውን መስለን ለመታየት ውስጣችንን ችላ ብለን ውጪያችንን አሳምረን በእግዚአብሔር ፊት ለመቅረብ ብንሞክር አይጠቅመንም። ያልሆነውን መስለን መታየትን እየተውን በመጣን ቁጥር፣ በእግዚአብሔርም ሆነ በሰው ፊት እውነተኛው እኛነታችን እየታየ ይመጣል። ያልሆነውን እንዳንሆን፣ መጀመርያ እውነተኛውን እኛነታችንን ማወቅ አለብን።

አንዱ በመንገድ ላይ የሚሄደውን ሰው ትከሻውን ነካ አደረገና “ተስፋዬ እንደምነህ? ምነው ጠፋህ? ከተያየን በጣም ብዙ ጊዜ ሆንን። በጣም ተለወጥክብኝ። እኔ ሳውቅህ አጭርና ወፍራም ነበርክ። አሁን ግን መቅጠንህ ብቻ ሳይሆን፣ በቁመትህም ረጅም ሆንክብኝ” አለው። ሰውየውም መሳሳቱን አውቆ፣ “የእኔ ወንድም፣ የእኔ ስም ተስፋዬ አይደለም፤ ተሳስተሃል” አለው። መሳሳቱን ተገንዝቦ “ይቅርታ! እኔ የማውቀውን ተስፋዬን

መስለሽኝ ነው” በማለት ፈንታ “ስምህንም ለውጥክ እንዴ?” ብሎ ጠየቀው።

ይህ ሰው ያልሆነውን “ክህ” ብሎ የተከራከረው መሳሳቱን አምና መቀበል ስላቃተው ይሆን? ወይስ በእርግጥ ያ ሰው እርሱ ያሰበው ሰው ይሆናል ብሎ ስላመነ ይሆን? ሰውየው “ተሳሰተሃል! እኔ ተስፋዬ አይደለሁም” ሲለው መቀበል ያቃተው “አንተ ራስህን ከምታውቀው የበለጠ እኔ አውቅሃለሁ” ማለቱ ይመስላል። ያም ሆነ ይህን ከላይ ያየነውን ዓይነት ሁኔታ በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ በእኛም ላይ ሊደርስብን ይችላል። ሰዎች ያልሆነውን ዓይነት አድርገው ሊሰሉን ይሞክራሉ። እኛ ራሳችንን ከምናውቀው የበለጠ ሌላ ሰው ሊያውቀን ስለማይችል፤ አንዳንድ ሰዎች ልዩ ስም በመስጠት ያልሆነውን “ክህ” በማለት ስማችንንና ዝናችንን ለማጉደፍ ቢሞክሩ፤ ችላ ብለን እንለፍ እንጂ፤ ነገሩ ይህን ያህል ሊያሳስብንና ሊያስጨንቀን አይገባም። አንዳንድ ሰዎች በመርሳትም ሆነ በመሳሳት የእኛን እውነተኛ ማንነት ባያውቁ፤ ሊያሳስብን አይገባም። ሊያሳስብን የሚገባ ነገር ቢኖር ግን እኛ ራሳችንን ማወቅ ያቃተን እንደሆነ ብቻ ነው።

አንድ ቀን አንድ መንገደኛ መንገድ ጠፍቶት ጫካ ውስጥ ሲንከራተት አንድ ሌላ ሰው አገኘውና “ማን ክህ አንተ? ወዴት እየሄድክ ነው?” ብሎ ጠየቀው። በወቅቱ ሰውየው ለተጠየቀው ጥያቄ መልስ መስጠት አቅቶት ግራ ተጋብቶ ነበር። “እኔ ማን ነኝ?” በማለት ደጋግሞ ራሱን መጠየቅ ጀመረ። ማንነትን ማወቅ አስፈላጊነቱን ስላመነበት፤ ከዚያን ቀን ጀምሮ ማንነቱን እንዳይረሳ፤ ሁልጊዜ ከቀኑ መጀመሪያ ላይ “እንተ ማክህ?” የሚለውን ጥያቄ እንዲጠይቀው አንድ ሠራተኛ ቀጠረ።

ከላይ የሰማነው ታሪክ ተረት ይምሰል እንጂ፤ ትልቅ ትምህርት ይዟል። ማንነታቸውን በትክክል ማወቅ ያቃታቸው ሰዎች ብዙዎች አሉ። ማንነታቸውን ስንል መለያ ስማቸውን ማለታችን አይደለም። ሰዎች ቢረሱን፤ ወይም የእኛን እውነተኛ ማንነት ባያውቁ፤ ይህን ያህል ሊያስደንቀን አይገባም። እኛ ራሳችንን ማወቅ ያቃተን እንደሆነ ግን በጣም

ሊያሳስብን ይገባል። “እኔ ማን ነኝ?” የሚለው ጥያቄ ለመፈላሰፍ ስንል ብቻ የምንጠይቀው ጥያቄ፤ ወይም ተለይተን የምንታወቅበትን ስም ለመግለጽ አይደለም። ከስማችን መታወቂያ ይልቅ በሕይወት ውስጥ እውነተኛውን ማንነታችንን ለይተን ማወቅ የበለጠ ይጠቅመናል። ስለዚህ ነው ስለማንነታችን ትክክለኛ ዕውቀት ሊኖረን የሚገባው።

አንድ ቀን ሠራተኛው ወደ ሥራው አርፍዶ ሲገባ አለቃው አየውና፤ “ሳምን አረፈድክ?” ብሎ ጠየቀው። “ትላንት ማታ ኃይለኛ መብረቅ ስለ ነበረ ሚስቴ በጣም ፈርታ ግድግዳው ላይ ተሰቅሎ የነበረውን የፊት መስታወት ፊቱን አዙራው ስለ ነበረ፤ ሁልጊዜ እንደማደርገው ጥዋት በመስታወት ውስጥ ፊቱን ለማየት ስሞክር፤ ፊቱን መስታወት ውስጥ ባለማየቴ ምናልባት ሥራ ሂጄ ይሆናል ብዬ ነበር” አለው።

ይህም ታሪክ ቀልድና የሚያስቅ ይምሰል እንጂ፤ ጥሩ ትምህርት የያዘ ነው። እኔና እናንተ ምን ያህል ራሳችንን እናውቅ ይሆን? መስሎ መኖር በበላብነት በአሁኑ ዘመንና ዓለም ውስጥ፤ ራስን በደንብ ማወቅና ራስን ሆኖ መኖር ትልቅ ጉልበትን የሚጠይቅበት ዘመን ነው። ራሳችንን ተቀብለን ለመኖር፤ በቅድሚያ እውነተኛውን ማንነታችንን ማወቅ ይገባናል። የራሳችንን ትክክለኛ ማንነት ማወቅ ሲያቅተን፤ ከራሳችን ጋር ብቻ ሳይሆን፤ ከሌሎች ሰዎች ጋርም ያለንን እቋም ወይም ግንኙነት ያበላሽብናል። ለራሳችንና ለእግዚአብሔር እውነተኛች እየሆንን ስንመጣ፤ ራሳችንን ለመሸፈን ያደረግነውን የፊት መሸፈኛ (ማስክ) አውልቀን ለመጣል አቅም ይኖረናል። የክርስትና እምነታችንን ለማሳደግ ወይም ለማጠናከር የመጀመሪያው እርምጃ፤ ራሳችንን መሆን ነው። ራሳችንን ለመሆንም፤ በእግዚአብሔር ፊት እውነተኞች ሆንን መቅረብን መለማመድ አለብን። እውነተኛውን እኛነታችንን ስለማወቅ ምዕራፍ 4 ላይ በሰፊው የጠቀስን ስለሆነ፤ ይህንን ሀሳብ እዚሁ ላይ ቋጭተን እናልፋለን።

6. ከጌታ ጋር ጥሩ ግንኙነት ያላቸው ራሳቸውን አይደብቁም፤

ታላላቅ መንፈሳዊ አባቶች ከእግዚአብሔር ጋር በነበራቸው ግንኙነት ወይም መንፈሳዊ አቋም መጽሐፍ ቅዱስ በተለያዩ ስም ሲገልጻቸው እናያለን።

አብርሃምን፤ “የእግዚአብሔር ውዳጅ”፤

ሙሴን “የእግዚአብሔር ባርያ”፤

ዳዊትን “እንደ እግዚአብሔር ልብ ያለው”፤

ዳንኤልን “በእግዚአብሔር የተወደደ”፤

ሄናክን “ከእግዚአብሔር ጋር የተራመደ” በመባል ይታወቃሉ።

ሰው ከሚመስለውና ከሚሰማው ጋር ሕብረት መፍጠርን በልቡ ይናፍቃል። ከሚወደው ጋር ተራርቆ መኖር በሕይወቱ ረከቶ ወይም ደስ ብሎት መኖር አያስችለውም። ሕብረት ሳይፈጥር ለብቻው መኖር የምድረ በዳ ሕይወት ይሆንበታል። ምክንያቱም እግዚአብሔር ሰውን ሲፈጥረው ለብቻው እንዲኖር ሳይሆን ከሰውና እንዲሁም ከእግዚአብሔር ጋር በሕብረት እንዲኖር በመሆኑ ነው። እግዚአብሔር ከደነገገው ሥርዓት ውጪ መኖር ደስታን ያጠፋል። ከሰው ጋር ሕብረት ሳይኖረን መኖር ሕይወታችንን ትርጉም የለሽ የበረሃ ሕይወት የሚያደርግብንም ምክንያቱ ይኸው ነው። ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት ሳይኖረን መኖር ደግሞ የበለጠ አሳሳቢ እንደሚሆን ተገንዝቦን ይሆን? ሄናክ አካሄዱ ያማረሉትና እግዚአብሔር የወሰደው ከእግዚአብሔር ጋር ተቀራርቦ በመኖሩና አብሮ በመጓዙ ነው።

የእግዚአብሔር መንገድ ሁልጊዜ መልካምና አስተማማኝ ነው። ሄናክ ከእግዚአብሔር ጋር መራመድን በመምረጡ ያማረ ሕይወት እንደኖረ እያጠራጥርም። ከእግዚአብሔር ጋር መራመድ በእግዚአብሔር ጎዳና መሄድ ቀላልና ሁልጊዜ ምቹት ያለበት ነው ማለት አይደለም።

መንገዱ በጣም ጠባብና እንዲሁም አስቸጋሪ እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ይሁን እንጂ፤ አንዳንዶች ሊያስፋትና ጉዞው ቀላል እንደሆነ አድርገው ሊያቀርቡት ይሞክራሉ። መንገዱ ጠባብ ቢሆንም ሄናክ ከእግዚአብሔር ጋር መሄዱን መረጠ። መንገዱ አስቸጋሪና ጠባብ በመሆኑ ብዙዎች በዚህ መንገድ መሄዱን አይመርጡም። ይሁን እንጂ፤ ታግሰን በዚህ መንገድ ከተጓዘን መጨረሻ ላይ አናፍርበትም። ከእግዚአብሔር ጋር ጥሩ ግንኙነት ከሌለን ራሳችንን ከእርሱ ደብቀን ያልሆንነውን መስለን ለመታየት እንሞክራለን።

7. ከእግዚአብሔር ጋር መራመድ መጨረሻው ያማረ ነው፤

ከሰው ጋር አብሮ መራመድ (ሕብረት መፍጠር) ሁልጊዜ አስተማማኝ እንዲሁም እንደጠበቀነው ሳይሆን ይችላል። በሕይወታችን ከብዙ ሰዎች ጋር ወዳጆች፤ ጓደኞች ሆነን አብረን ተገዝናል። በወቅቱ እንድ ዓይነት ምርጫ እንድ ዓይነት ልብ እንድ ዓይነት ፍላጎት ዝብረን። ለጥቂት ጊዜ አብረናቸው ተገዝናል። ተቀራርቦን አብረን በልተናል፤ አብረን ጠጥተናል፤ ከፋውንም ደጉንም አብረን ተካፍለናል። ሚስጥራችንን ተገላልጻል። የልባችንን ተጨዋውተናል። በመካከላችን ምንም ዓይነት ቀዳዳ (ክፍተት) አልነበረም። በወቅቱ የነበረንን መቀራረብ አይተን ከሞት በስተቀር የሚለየን ነገር ይኖራል ብለን አላሰብንም ነበር። ይሁን እንጂ፤ አንድነታችንን አብረን መጓዣችን አልዘለቀም። በተለያዩ ምክንያት አንድነታችን ፈርሷል። እነዚያ በአንድ ወቅት ቅርባችን የነበሩ ሰዎች፤ አንዳንዶቹን ከሕይወታችን ስላስወጣናቸው ፍጹም ረስተናቸዋል።

አንዳንዶቹ ግን በጣም የጎዱን በመሆናቸው በቀላሉ መርሳት አቅጥናል። ታዲያ በዚህ ዓይነት አስተማማኝ የሆነ አብሮን እስከ መጨረሻው ይጓዛል፤ አብሮን የሄዳል ብለን ሙሉ በሙሉ ልባችንን የምንጥልበት ሰው በተለይ በአሁኑ ጊዜ ይኖራል ብለን አናስብም። ሰው ይህን አስቸጋሪ የሆነውን ረጅም የሕይወት ጉዞ ብቻውን እንዳይጓዝ በማሰብ እግዚአብሔር

ሐር ጋብቻን መሠረተ። የእግዚአብሔር ፍላጎት ለጥቂት ጊዜ ብቻ ሳይሆን እስከ ሕይወታቸው መጨረሻ ድረስ አብረው እንዲጓዙ ነው። ተፋቅረው ተዋደው ተነፋፍቀው በአንድ ጣራ ሥር ለተወሰነ ጊዜ አብረው ከኖሩ በኋላ ጊዜ አልፎ ጊዜ ሲተካ ሁኔታዎች ተለዋውጠው ትዳራቸው ሲፈርስ አንድነታቸው ሲደፈርስ አይተናል።

- የተቀደሰ ጋብቻ መሥርተው ልጆች ወልደው እግዚአብሔር ባለሙያቸው አገልግሎት ተሰልፈው የሚያገለግሉ አንድ ክርስቲያን ባልና ሚስት አሜሪካ ውስጥ ነበሩ። ባልየው የቤተ ክርስቲያን መጋቢ ሆኖ ያገለግላል። ሚስቱም ቤቷን በማስተዳደር ልጆቿን በመያዝ ለባሏ በመጠንቀቅ ሁለቱም የተሰማቸውን የአገልግሎት ድርሻቸውን ይፈጽሙ ነበር። ለጊዜው ሁሉም ሰላም ነበር። ነገር ግን አንድ ቀን ባሏ ፅንቅልፍ ውስጥ በተኛ በት ወቅት የባሏን ጠመንጃ አውጥታ ግንባሩን ብላ ገደለችው። ይህ ታሪክ ያስደነቀው በአካባቢው ያሉትን ሰዎች ብቻ ሳይሆን መላውን የአሜሪካ ሕዝብ ነው።

በሠርጋቸው ዕለት በእግዚአብሔርና በእግዚአብሔር ሕዝብ ፊት ቆመው ቃል ኪዳን ሲለዋወጡ የተቀረውን ዘመናቸውን ፍቅር ጠግበው አብረው ለመኖር እንጂ አንደኛው ሌላውን በሽጉጥ መትቶ ይገድላል ብለው አላሰቡም። አብሮ ለመጓዝ ከሚስት ወይም ከባል የቀረበ የለም። ይሁን እንጂ እነርሱም ቢሆኑ እስከ መጨረሻው አብረው ይጓዛሉ አብሮው ይዘልቃሉ ብሎ ለመገመት ጊዜው አስተማማኝ አይደለም። ከአብራካቸው የወጡ ለፍተው ጥረው ራሳቸውን መስዋዕት አድርገው ያሳደጓቸው ልጆቻቸውም አብረዋቸው አይዘልቁም። እናት “ልጄ አድን አንድ ቀን ይጠረኛል” እንጂ ጡቷን የምታጠባው ልጅ “አንድ ቀን ገዳዬ” ይሆናል ብላ እንደማታስብ የታወቀ ነው። ይሁን እንጂ የወላጆቻቸው ገዳዬ የሆኑ ብዙ ልጆች አሉ። ስለዚህ እስከ መጨረሻው ድረስ አብሮ ይጓዛል ብለን ተስፋ የምናደርገው ሙሉ በሙሉ ልባችንን የምንጥልበት ሥጋ የለበሰ ሰው ይኖራል ብለን መገመት ያስቸግረናል። የሚያዋጣን አስተማማኝ የሚሆንልን ሄኖክ እንዳደረገው ከእግዚአብሔር ጋር አብሮ

መራመዱ ነው። እኛ ካልከፍነውና ካልተወኘው የማይከዳን የማይተወን እግዚአብሔር ብቻ ነው። ይህንን እውነት የተረዳው ሄኖክ ከእግዚአብሔር ጋር ተራመደ። ተቀራርቦ ከእርሱ ጋር ኖረ። እግዚአብሔርም ሰለወ ደደው ሞትን ሳይቀምስ ወደ ራሱ ወሰደው።

አንድ ጊዜ ሁለት ወጣቶች ተጫውተው ጥቂት ጊዜ ካላሰሩ በኋላ ለመጋባት ወሰኑ። የሠርጉ ቀን ተወሰነ። ግብዣው ተዘጋጀ። የተጠሩት ሰዎች ተገኙ። ሙሽሪት ልብሷን ለብሳ ቤተ ክርስቲያን በሰዓቱ ተገኘች። የሠርጉ ኬክ ባማረ ሁኔታ ሥፍራውን ያዘ። የሠርጉ ሰዓት 20 ደቂቃ ሲቀረው ሙሽሪቷ ከሙሽራው የተጻፈ ትንሽ ማስታወሻ ወረቀት ደረሳት። ገልጣ ስታነበው ሙሽራው እንደማይመጣ ጋብቻውን እንደሰረዘ የሚገልጽ መርዶ የያዘ ነበር።

ለዚያች ወጣት ሁሉ ነገር ቀጥ አለባት። ያ አምሮ የተቀመጠው ኬክ ከቦታው ሳይነሳ ሻጉ። በጠቅላላው ሕይወት ለዚያች ወጣት ሴት ቀጥ ብሎ ቆመ። በሕይወቷ የደረሰባት አንድ ተስፋ አስቆራጭ ሁኔታ ሕይወቷን ፈጽሞ መራራ አደረገው። በተስፋ መቁረጥ ምክንያት ሕይወቷን ወርውራ ጣለችው። ታዲያ በዚህ ዓይነት አስተማማኝ የሆነ አብሮን እስከ መጨረሻው ይጓዛል፤ አብሮን ይሄዳል ብለን ሙሉ በሙሉ ልባችንን የምንጥልበት ሰው በተለይ በአሁኑ ጊዜ ይኖራል ብለን እናስብ ይሆን? ኢየሱስ በተፈጥሮው የማይለወጥ በመሆኑ ይከዳናል፤ ብቻችንን ይተወናል ብለን አንፈራም። እስከ መጨረሻው ድረስ አብሮን ይዘልቃል።

በሕይወታችን ከብዙ ሰዎች ጋር ወዳጆች፣ ጓደኞች ሆነን እስከ ተወሰነ ጊዜ ድረስ አብረን ተገዝናል። በወቅቱ አንድ ዓይነት ምርጫ፣ አንድ ዓይነት ልብ፣ አንድ ዓይነት ፍላጎት ነበረን። ለጥቂት ጊዜ አብረናቸው ተገዝናል። ተቀራርቦን አብረን በልተናል፤ አብረን ጠጥተናል፤ ከፋውንም ደጉንም አብረን ተካፍለናል። ምስጢራችንን ተገልጸናል። የልባችንን ተጫውተናል። በመካከላችን ምንም ዓይነት ቀዳዳ (ክፍተት) አልነበረም። በወቅቱ የነበረንን መቀራረብ አይተን ከሞት በስተቀር የሚለየን ነገር ይኖራል ብለን አላሰብንም ነበር። ይሁን እንጂ አንድነታችን

አብረን መጓዛችን አልዘለቀም። በተለያዩ ምክንያት አንድነታችን ፈርሷል። እነዚያ በአንድ ወቅት ቅርባችን የነበሩትን ሰዎች አንዳንዶቹን ከሕይወታችን ስላስወጣናቸው ፍጹም ረስተናቸዋል። አንዳንዶቹ ግን በጣም የጎዱን በመሆናቸው፣ የምናስታውሳቸው በመልካም ባይሆንም፣ በቀላሉ ልንረሳቸው አቅቶናል።

8. እግዚአብሔርን ሳናውቀው አብረነው መራመድ አንችልም፤

➔ “ሄኖክ አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር አደረገ፤ እግዚአብሔር ስለወሰደውም አልተገኘም” (ዘፍ. 5:24)።

➔ “...አብረሃም የእግዚአብሔር ወዳጅ ተባለ” (ያዕ. 2:23)።

“ሄኖክ ከእግዚአብሔር ጋር ተራመደ” ይላል። ከእግዚአብሔር ጋር መራመድ ማለት ከእርሱ ጋር ሕብረት መፍጠር፣ ተቀራርቦ መኖር ማለት ነው። ከእግዚአብሔር ጋር ለመራመድ፣ እርሱ በሚሄድበት እቅጣጫ መሄድ አለበት። በደንብ ከማናውቀው ሰው ጋር ረጅም ጉዞ መጓዝ አንፈልግም። ልክ እንደዚሁ ከእግዚአብሔርም ጋር ለመራመድ እርሱን በደንብ ማወቅ አለብን። በየቀኑ አብረነው ስንራመድ የበለጠ እያወቅነው እንመጣለን። “ሁለቱ በአንድ አሳብ ካልተሰማሙ አብረው መሄድ ይችላሉን?” በማለት መጽሐፍ ቅዱስ ይጠይቃል። ከእግዚአብሔር ጋር አብሮ ለመራመድ እግዚአብሔርን ማወቅ እንዳለብን ገልጽናል። ማወቅ ስንል የአዕምሮ ዕውቀት፣ እግዚአብሔርን በታሪኩ ማወቅ ማለታችን አይደለም። የልብ ዕውቀት እንዲኖረን ያስፈልጋል።

ለምሳሌ “መለሰ ወጉን አውቀዋለሁ” የሚሉ አሉ። መጽሐፈን ያነበቡ፣ ስብከቱን ያዳመጡ ብዙዎች ያውቁኛል። ይሁን እንጂ፣ በደንብ ስለማያውቁኝ ስለ እኔ የተሳሳተ አመለካከት ሊኖራቸው ይችላል። በሩቅ የሚያውቁኝ፣ ቀረብ ብለው የበለጠ ሲያውቁኝ፣ “...ድሮ እንዲህ ትመስለኝ ነበር... የማይደረሰብህ፣ ሰውን የማታስቀርብ ኮስታራ ትመስለኝ ነበር... ጠጋ ብለን ስናውቅህ ግን በጣም የተለየህ ነህ” ያሉኝ ብዙ ሰዎች

አጋጥመውኛል። እግዚአብሔርንም በቅርብ የማያውቁት ስለ እግዚአብሔር የተሳሳተ አስተያየት የሚሰጡ አሉ።

ኢዮብ እንኳን እግዚአብሔርን በደንብ እንዳላወቀው ይናገራል።

■ “እኔ እስካሁን ስለ አንተ የማውቀው ሰዎች የነገሩኝን በመስማት ብቻ ነበር፤ አሁን ግን በዐይኖቼ እየሁሁ። ስለዚህ የተናገርሁት ነገር ሁሉ እኔን ራሴን አሳፍሮኛል፤ ከዚህም የተነሳ በዐመድኛ በትቢያ ላይ ተቀምጦ ንስህ እገባለሁ” አለ (ኢዮብ 42:5-6)።

እውነተኛ ዕውቀት የልብ መመሳሰልን ይጠይቃል። አንድን ሰው በጥልቀት ማወቅ በመንፈስ ያንን ሰው መምሰል ነው። “አዳም ሄዋንን አወቃት” ሲል፣ የሥጋ ግንኙነት ብቻ አይደለም። ሌላ ሰው ከሚያውቃት የበለጠ አወቃት ማለት ነው። እግዚአብሔርን በደንብ ስናውቀው፣ ከአሳቡ ጋር እንስማማለን፣ ከእርሱ ጋር ጊዜ ማሰለፍ ደስ ይለናል ማለት ነው። ከምናውቃቸው፣ ከምንወዳቸው ጓደኞቻችን ጋር ጊዜ ማሳለፍ አይሰለፍንም። የሚወደንን እንወዳለን፣ የሚጠላንን እንጠላለን። ደስታውን ብቻ ሳይሆን መከራውንም እንካፈላለን። ለዚህ ነው ጳውሎስ “በመከራው ልመ ስለው እመኛለሁ” ያለው። ከእግዚአብሔር ጋር ስንራመድ፣

8-ሀ እርሱን ወደ መምሰል እንደርሳለን፤

ሄኖክ “ከእግዚአብሔር ጋር ተራመደ” ማለት የእርሱን አቋም፣ የእርሱን መመሪያ፣ የእርሱን አቅጣጫ ተከተለ ማለት ነው። ከእርሱ ጋር አብረን ስንራመድ እርሱን እየመሰልን እንመጣለን። እርሱን እየመሰልን ስንመጣም፣ ከጌታ ጋር የሚኖረን አንድነት (ሕብረት) ጥልቀት ያለው ይሆናል። ደስታችንም ፍጹም እየሆነና እያደገ ይመጣል። ከእርሱ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት እንዲኖረንና እርሱን እንድንመስለው እግዚአብሔር ይፈልጋል። በሐዋርያው ጳውሎስ በኩል፣

■ “በጌታችንና በአዳኞችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና እርሱንም በማወቅ ዕድገ” (2 ጴጥ. 3:8) ብሎ ይመክረናል።

የእግዚአብሔር መንገድ በግልጽ የታወቀ ነው። ሄኖክ ለእግዚአብሔር መገለጥ ራሱን ሰጠ። እግዚአብሔር የገለጸለትን ተቀብሎ መኖር ነበረበት። ሐዋርያው ዮሐንስ፤

- “እግዚአብሔር እኖራለሁ የሚል ሰው ከርስቶስ እንደኖረው መኖር አለበት” (1 ዮሐ.2:6) ሲል፤ እርሱን ይመስለዋል ማለት ነው።

ሰው ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖረው ሕብረት የሚያድግ እንጂ አንድ ቦታ የሚቆም አይደለም። መጀመሪያ የቃሉን ወተት ይፈልጋል። እያደገ ሲመጣ ግን ሥጋ የሆነውን የእግዚአብሔርን ቃል ለመብላት ይኖፍቃል። ይሄም ምግብ ቀስ በቀስ እርሱን ወደ መምሰል ያመጣዋል። ከእርሱ ጋር ከተራመድን እርሱን እየመሰልን እናድጋለን። እርሱን መስሎ ማደግ የሚያስደስት ነው። ሳውሎስ፤

- “...ሁላችንም የጌታን ክብር ባልተሸፈነ ፈታችን እናንጸባርቃለን፤ መንፈስ ከሆነው ጌታ የሚገኘው ይህ ክብር በክብር ላይ ክብርን እየጨመረ፤ ልክ ጌታን እንድንመስል ያደርገናል” ይላል (2 ቆሮ. 3:18)።

8-1 የጌታን እርምጃ ጠብቀን እንራመዳለን፤

ለሄኖክ ከእግዚአብሔር ጋር መራመድ እርሱ በሚወስነው እርምጃ መጠን መራመድ ነበረበት። ከሰው ጋር አብረን ለመራመድ ብንመርጥ ከዚያ ሰው እርምጃ ጋር እኩል መራመድ አለብን። የእግዚአብሔር እርምጃ ሁልጊዜ አንድ ዓይነት አይደለም። አንዳንድ ጊዜ የሚፈጥንበት ቀስ ብሎ የሚራመድበት፤ የሚሮጥበት ጊዜ ጎል። ከእርሱ ጋር ለመራመድ ከፈለግን እርምጃውን ጠብቀን መራመድ አለብን። ከእግዚአብሔር ጋር ለመራመድ ከፈለግን፤ ከእርሱ ቀድመን መሄድ፤ ወይም ወደ ጓላ መቅረት የለብንም። ሁልጊዜ እርምጃውን እየተከተልን መራመድ አለብን። ከእግዚአብሔር ጋር እንራመዳለን ብለን አንዳንዴ እግዚአብሔርን መግፋት፤ ማስቸኮል እንሞክራለን። በሌላ ጊዜ እርምጃውን ጠብቀን በመራመድ ፈንታ ወደ ጓላ ልንጎትተው እንሞክራለን።

8-ሐ እድገት ማሳየት እንችላለን፤

ሄኖክ ከእግዚአብሔር ጋር ሲራመድ፤ ግልጽ የሆነ የዕድገት ምልክት አሳይቷል። ሳንንቀሳቀስ መራመድ አንችልም። ከእግዚአብሔር ጋር ለመራመድ የመጀመሪያውን እርምጃ መውሰድ አለብን። ይህም ማለት ገና ከመጀመሪያው ከእርሱ ጋር ለመራመድ እምነት እንዲኖረን ያስፈልጋል። ወላጆች ሕጻናት ልጆቻቸው መራመድ ሲጀምሩ፤ በሚወሰዱት የመጀመሪያው እርምጃቸው ደስ ይላቸዋል። የመጀመሪያውን እርምጃ ከወሰድን፤ የሚቀጥሉት እርምጃዎች ይኖራሉ ብለን እናምናለን። የመጀመሪያው እርምጃ የመጨረሻው አይደለም። ወላጆች ልጃቸው በሚወስዱት የመጀመሪያ እርምጃ ደስ እንደሚላቸው ሁሉ፤ እኛ ከርስቲያኖችም በምንወስደው የእምነት እርምጃ መላእክት ደስ ይላቸዋል። ከእግዚአብሔር ጋር አብረን ስንጓዝ እርምጃችን ይቀጥላል እንጂ፤ አንድ ቦታ ቀጥብሎ አይቆምም። የመጀመሪያው እርምጃ የመጨረሻው አይደለም። የሚያሳዝነው ለደህንነታቸው የመጀመሪያውን እርምጃ ከወሰዱ በኋላ እዛው ላይ የሚቆሙ አሉ። እንደነዚህ ዓይነቶቹን ነው ሐዋርያው ሳውሎስ “አሁንም ሕጻን ስለሆናችሁ ወተት ጋትጓችሁ” ያለው። ከእግዚአብሔር ጋር መራመድ ዕድገት አለበት። የማያድግ፤ የቀረጨጨ ሕይወት ካለን እርምጃችን ከእግዚአብሔር ጋር ነው ማለት አንችልም።

8-መ ከእግዚአብሔር ጋር ተቀራርቦን እንራመዳለን፤

ከአንድ ሰው ጋር አብረን ስንጓዝ፤ ቅርብ ለቅርብ ሆንን እንጓዛለን። ከዚያ ሰው ጋር ሀሳብ እንለዋወጣለን። ሄኖክ ከእግዚአብሔር ጋር ሲራመድ በልቡ ውስጥ ያለውን አሳብ ለእግዚአብሔር ይገልጽ ነበር። እግዚአብሔርም ከእርሱ ጋር አብሮት ለሚረመደው ሰው ሃሳቡን ይገልጽ ለታል። በዚያ ሰውም ሆነ በሌላ ሰው ሕይወት ሊያደርግ ያሰበውን ይገልጽ ለታል። ለዚያ ሰው ያለውን ፍቅር፤ በሕይወቱ ምን ለመሥራት እንዳሰበ እግዚአብሔር ይገልጽልታል። አንድ ነገር ለመሥራት ሲያስብ አጠገቡ ያለውን ሰው ዓላማውን ገልጾ ይልከዋል። ከእግዚአብሔር ጋር በቅርብ የሚራመድ ሰው የእግዚአብሔርን ባሕርና አሰራር ያውቃል። ከእርሱ ጋር

መራመድ ማለት ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ወዳጅነት መፍጠር ማለት ነው። ከእግዚአብሔር ጋር ስንራመድ ተስፋ የምናደርገውን ህል ማችንን (ራዕያችንን) ለእግዚአብሔር እናካፍላለን። ከእርሱ ጋር አብረን ስንራመድ ብሶታችንን ችግራችንንና ተስፋ መቁረጣችንን እናካፍላለን።

8-ሠ መጨረሻችን ይግረ ይሆናል፤

ሄኖክ ከእግዚአብሔር ጋር በመራመዱ መድረሻ ነበረው። መድረሻውም፤ እግዚአብሔር የወሰደው መሆኑ ነው።

- “ሔኖክ ሞት እንዳይደርስበት ወደ ላይ የተወሰደው በእምነት ነው፤ እግዚአብሔር ስለ ወሰደውም አልተገኘም፤ ምክንያቱም ከመወሰዱ በፊት እግዚአብሔርን ደስ እንዳሰኘ ተመስክሮለታል” ይላል (ዕብ. 11:5)።

ከእግዚአብሔር ጋር ከተራመድን አጉል ሥፍራ እንወድቃለን ብለን እንፈራም። ከመጨረሻው መድረሻችን እንደምንደርስ እርግጠኞች ነን። ይከዳናል፤ ብቻችንን ይተወናል ብለን መፍራትና ማሰብ የሌለብን ነገር ቢኖር እግዚአብሔርን ብቻ ነው። እስከ መጨረሻው ድረስ አብሮን ይዘልቃል። ይከዳናል፤ ይተወናል ብለን እንፈራም። እግዚአብሔር የሌለበት ጉዞ መጨረሻው የማያምር ነው። ከእርሱ ጋር ከተጓዝን መጨረሻው ክብር፤ ሕብረታችንም ዘላለማዊ ነው። ሄኖክ ከጌታ ጋር በመራመዱ “...እግዚአብሔር ሰለወሰደው አልተገኘም” ይላል። ጌታ ሄኖክን ውስን ከሆነው ምድር አውጥቶ፤ ከእርሱ ጋር እንዲኖር ክብር ወደ ተሞላበት ዘላለማዊ ቤቱ ወሰደው።

9. እግዚአብሔር ግብዝነትን ይጠላል፤

ፈሪሳውያን የበለጠ የሚታወቁት በግብዝነታቸው ነው። ኢየሱስም ፈሪሳውያንን ለመውቀስ “እናንተ ግብዞች... ፈሪሳውያን... ወዮላችሁ” ይላቸው ነበር (የማቴ. 23:13)።

- “ግብዝነት” ምን ማለት ነው? ግብዝነት የሚለው ቃል በግሪክ ቋንቋ “ሁፖክሪሲስ” (hoopo-ok'ree-sis) ሲሆን ቃሉንም የሚጠቀሙበት በትያትር መድረክ ላይ ያለውን ተዋንያን ለመግለጽ ነው። ተዋንያን ራሱን ሳይሆን ሌላ ሰው መስሎ ሲቆም፤ “ሂፖክሪይትስ” ይሉታል።

በትክክለኛ ኑሮም ላይ አንድ ሰው ከሆነው የበለጠ ወይም የተሻለ መስሎ ሲቀርብ “ሂፖክሪይትስ” ይሉታል። በአዲስ ኪዳን የሚያመለክተው “ሃይማኖተኛ መስሎ ማታለል?” ነው። ክርስቶስ በንግግሩ ውስጥ 18 ጊዜ “ግብዞች” (hypocrite)፤ “ግብዝነት” (hypocrisy) የሚለውን ቃል 2 ጊዜ ተጠቅሞበታል። ደቀ መዛሙርቱን “ከፈሪሳውያን እርሾ ተጠንቀቁ” እንዳላቸው እናውቃለን (ዮሴቃ. 12:1)። ፈሪሳውያንን፤

- “በውጪ ለሰው ጻድቃን መስለው እንደሚታዩ፤ በውስጣቸው ግን ግብዝነትና ክፋት የሞላባቸው” መሆናቸውን ይነግራቸው ነበር (የማቴ 23:28)።

ፈሪሳውያን ችግራቸው “ማስመስል” ብቻ ሳይሆን፤ ተንኮልም እንደነበረ ባቸው ያውቅ ነበር (የማር. 12:15)። ኢየሱስ ያልሆኑትን መስሎ መታየትን በጣም ስለሚጠላ ደቀ መዛሙርቱን፤

“አስቀድግችሁ ከፈሪሳውያን እርሾ ተጠብቁ፤ እርሱም ግብዝነት ነው” (ሉቃ. 12:1) አላቸው።

ይሄ ኢየሱስ የሰጣቸው ብርቱ ማስጠንቀቂያ እንደሆነ እናውቃለን። ፈሪሳውያንን የተቃወመበት አንደኛውና ትልቁ ምክንያት የማስመስል ባህሪ ስላየባቸው ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ፤

- “በውጪ ለሰው እንደ ጻድቃን ትታያላችሁ፤ በውስጣችሁ ግን ግብዝነትና ዓመፀኝነት ሞልቶላችኋል”

በማለት በኃይለኛ ቃል እየደጋገመ እንደተናገራቸው እናነባለን። ኢየሱስ “ከፈሪሳውያን እርሾ ተጠብቁ” በማለት ደቀ መዛሙርቱን ያስጠነቀቀው “የፈሪሳውያን እርሾ” ለመንፈሳዊ ሕይወታቸው ምን ያህል አደገኛ እንደ

ሆነ ሰላወቀ ነው። እርሾ የሚለው ቃል ሁለት ዓይነት ትርጉም አለው። ይኸውም፤

1ኛው፤ ዳቦ ወይም እንጀራ ለመጋገር ሊጡ እንዲሆኑ ለማድረግ ሊጡ ውስጥ የሚጨመር የቦካ ሊጥ ወይም “እርሾ” ነው።

ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን “ከፈረሳውያን እርሾ ተጠብቁ” ሲላቸው፤ በዚያን ወቅት እንጀራ መያዝ ረቡተው ስለ ነበረ፤ ስለ “ቦካ ሊጥ” የተናገራቸው መስሏቸው ነበር። እንጀራ ካልያዙ የግድ ገበያ ሄደው መግዛት ነበረባቸው። በአይሁድ ወግና ደንብ ደግሞ አይሁዳዊ የሆነ ሰው አረማውያን የጋገሩትን እንጀራ እንደማይበላ ስለሚያውቅ ነው። ኢየሱስ “ከፈረሳውያን እርሾ ተጠብቁ” ሲላቸው “አረማውያን የጋገሩትን እንጀራ ገዝታችሁ በመብላት ራሳችሁን እንዳታረክሱ” ያላቸው መስሏቸው ነበር።

2ኛው፤ የእርሾ ትርጉም፤ “የክፉ ነገር ተጽዕኖ” (evil influence) ማለት ነው።

ለአይሁዳውያን “እርሾ” ሁልጊዜ የመጥፎ ነገር ምሳሌ ነው። ኢየሱስ ያስጠነቀቃቸው እነርሱ እንዳሰቡት ሊጥ ውስጥ ስለሚጨመረው “እርሾ” ሳይሆን አደገኛ ስለሆነው፤ የሰውን ሕይወት ወይም እምነት ሊያበላሽ ስለሚችለው ነው። ደቀ መዛሙርቱን “ተጠብቁ” ሲል፤ የማያሳስበው ነገር አሳስቦት ሳይሆን፤ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው “የፈረሳውያን እርሾ” ብዙ ነገር ሊያበላሽባቸው እንደሚችል ሰላወቀ ነው። ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን “ከፈረሳውያን እርሾ ተጠብቁ” ያለበት ምክንያት፤

⊙ ውጫዊውን በማሳመር ውስጣዊ ሕይወታቸውን ችላ እንዳይሉ፤

⊙ ከባድ ቀንበር በራሳቸውም ሆነ በሌሎቹ ላይ እንዳይጭኑ፤

⊙ እግዚአብሔርን በማክበር ፈንታ ለራሳቸው ክብር ፈላጊ ሆኖ እንዳይሆኑ፤

⊙ ትልቁን ነገር ችላ ብለው ጥቃቅን በሆነው ነገር ላይ ትኩረት እንዳይሰጡ ለማሳሰብ ነው።

በክርስቶስ ዘመን የነበሩት ፈረሳውያንና ሰዱቃውያን፤ እንዲሁም ጻፎች ውስጣዊ የሆነውን ነገር ችላ ብለው የውጪውን ለማሳመር በመሞከሩ ራቸው ነው ኢየሱስ ፈረሳውያንን፤

▪ “... በውጪ ለሰው ጻድቃን መስላችሁ ትታያላችሁ፤ በውስጣችሁ ግን ግብዝነትና ክፉት ሞልቶባችኋል” በማለት በኃይለኛ ቃል ተናገራቸው (የማቴ. 23፤28)።

ፈረሳውያን ትኩረታቸው ውጪያዊ በሆነ ነገር ላይ ስለ ነበረ፤ ስለ ውስጣዊው ባሕሪያቸው ይህን ያህል ግድ አልነበራቸውም። በዚህ ምክንያት ነው ኢየሱስ፤

▪ “እናንተ ግብዞች ጻፎችና ፈረሳውያን በውስጡ ቅሚያና ስለት ሞልቶ ሳለ የጽዋውንና የወጭቱን ውጭ ስለምታጠሩ፤ ምላሹን! አንተ ዕውር ፈረሳዊ ውጭ ደግሞ ጥሩ እንዲሆን አስቀድመህ የጽዋውንና የወጭቱን ውስጡን አጥራ” (የማቴ. 23፤25-26) በማለት የነቀፋቸው።

ኢየሱስ የሚደግፈው እውነተኛ የሆነውን ለውጥ ነው። ይኸውም፤ ከውስጥ ወደ ውጪ የሚሆነውን እንጂ፤ ከውጪ ወደ ውስጥ የሚሆነውን ለውጥ አይደለም። ውስጣዊ የሆነ እውነተኛ ለውጥ ሲኖረን፤ ውጪያችንም ይለወጣል። ውጪያችንን ለማሳመር ግን ምንም ያህል ጥረት ብናደርግ፤ ውስጣችንን መለወጥ አንችልም። የሚያስደንቀው ነገር ደግሞ ውጪው ምንም ያህል ያማረ ቢሆን፤ ውስጣችን ካልተለወጠ፤ ከውስጥ ያለው እውነተኛው እኛነታችን የውጪውን የሚያበላሽው መሆኑ ነው። ፈረሳውያንን ኢየሱስ እውነተኛውን አቋማቸውን ሲገልጽ፤

▪ “በውጪ ለሰው እንደ ጻድቃን ትታያላችሁ፤ በውስጣችሁ ግን ግብዝነትና ዓመፀኝነት ሞልቶባችኋል” (የማቴ. 23፤28) አላቸው።

▪ በሰዎች ዘንድ መልካምና ትልቅ መስሎ ለመታየት መሞከር የሰው ሁሉ ተፈጥሯዊ ባህሪ ነው። እንዲህ ዓይነቱ ባሕሪ በዓለ

ማውያን ዘንድ፤ በተለይም በፓለቲካ ዓለም ውስጥ ለተሰለፉት፤ እንደ ነውር አይቆጠርም። ዓለም “ለመመረጥ ስለ ራሱ ማስታወቂያ ተናገር፤ ራሱን አዋድድ፤ ራሱን ከፍ ከፍ አድርገህ አቅርብ እንጂ፤ ራሱን አትደብቅ” ሲል፤ የክርስትና እምነት ግን “ከፍ ለማለት ዝቅ በል፤ ራሱን በማሳየት ፈንታ ራሱን ደብቅ” ይላል። በክርስትና ዓለም ውስጥ “ያልሆኑትን ሆኖ መታየት” ግብ ዝነት ስለሆነ፤ “የሚያኮራ” ወይም የሚፈለግ ባሕሪ አይደለም።

ፈሪሳውያንና ሰዱቃውያን፤ የክብር ቦታ የሚፈልጉ፤ እውነተኛ የሆነ የውስጥ ለውጥ ሳይኖራቸው የውጪውን ብቻ የሚያሳምሩ፤ ያልሆኑትን “ዓን” የሚሉ ክፍሎች ናቸው። ኢየሱስንም በጣም ያስቆጣው ይኼው ባሕሪያቸው ነው። ይህንን ዓይነትን ባህሪ ክርስቶስ በጣም የሚጠላ መሆኑን ያልተረዱ አንዳንድ የዘመኑ ክርስቲያኖች፤ “ያልሆኑትን መስሎ መታየት” አስፈላጊ ከሆኑት ከክርስትና ባህሪያት መካከል እንደ አንዱ አድርገው በመውሰድ በሕይወታቸው ሲለማመዱት ይታያሉ።

ፈሪሳውያን እምነታቸውና የሃይማኖት ሥርዓታቸው የሁሉም አንድ ዓይነት አይደለም። “ጥቅም ፈላጊ ፈሪሳውያን” የሚባሉ አሉ። እነዚህ የሙሴን ሕግና ሥርዓት የሚጠብቁበት ዋና ምክንያት የግል ጥቅማቸውን በመፈለግ፤ ወይም ክብርንና ዝናን ለማግኘት ሲሉ ብቻ ነው። ኢየሱስ እንደነዚህ ዓይነቶቹን

- “... አሸንክታባቸውን ያሰፋሉ፤ የልብሳቸውን ዘርፍ ያስረዝማሉ፤ በግብዣ ላይ የከበራታ ቦታን፤ በምኩራብም የመጀመሪያ ስፍራን መያዝ ይወዳሉ። በየአደባባዩም ሰው ሁሉ እጅ እንዲተሃቸውና መምህር ሆይ! ብሎ እንዲጠራቸው ይፈልጋሉ” ይላቸዋል (የማቴ. 23:5-7)።

10. ሌላውን ለመሆን የምናደርገውን መከራ ጌታ ይጠላል፤

አንዳንዶቻችን ራሳችንን መሆን እንተውና “ተሳካላቸው” ወይም ዝነኛ ናቸው የምንላቸውን ሰዎች ለመሆን፤ ወይም መከራጅ እንጀምራለን። ያ የምንከርጀው ሰው፤ ወይም እርሱን ለመሆን የምንመኘው ሰው “በሥነ መልክት” ያለው አቋም ትክክል ይሁን አይሁን አንዳንዶቻችን የማወቅ ችሎታችን ጠባብ ነው። “ቤኒሐንን ካትሪን ኩልማንን፤ ኦራል ሮበርትን፤ ሞሪስ ሶፊሎን፤ ኬነት ሂገንን፤ ኬነት ኮፕላንድን...” እነዚህንና እነዚህን የመሳሰሉትን ለመሆንና ለመምሰል እንሞክራለን። ከላይ የገለጽናቸውን አስተማሪዎች የሚያደንቅና እንደነርሱ ለመሆን በጣም የሚመኝ አንድ የእኛው ሰው የሆነ፤

- “እግዚአብሔርን አንተ ታዳለህ፤ እኛ ቤኒሐንን የሚመስል አገልጋይ የለንም አልኩት፤ እግዚአብሔርም ማማረሬን አይቶ አንተ ኢትዮጵያዊው ቤኒሐንን ትሆናለህ አለኝ” አለ።

ይህ የሚያሳዝን ሰው ቤኒሐንን ለመሆን መድረክ ላይ ወጥቶ ሲወራጭ በቪድዮ አይቼው ልቤ በጣም አዘነ።

- “ተው! ተመለስ፤ ቤኒሐንን ከመሆን ራሱን ሁን” ብሎ የሚመክረው ሰው ባለመኖሩ የበለጠ አሳዘነኝ።

ቢኖርስ፤ ለመሆኑ እሺ ብሎ ይሰማ ይሆን? ከዚያ የበለጠ ያስደነቀኝ በዕድሜም፤ በአስተሳሰብም ከእርሱ የሚበልጡ ሰዎች ቁጭ ብለው ይህንን ሰው መስማታቸው፤ ማድነቃቸውና ለእርሱ ማጨብጨባቸው ነው።

ክርስቲያኖች ውስጣዊ ሕይወታቸውን ችላ ብለው የውጪውን ለማሳመር ሲጥሩ፤ ፈሪሳውያንን መምሰላቸው ይሆናል። ፈሪሳውያን፤

- “ለሰውም እንዲታዩ ሥራቸውን ሁሉ ያደርጋሉ፤ ስለዚህ አሸንክታባቸውን ያሰፋሉ፤ ዘርፉንም ያስረዝማሉ፤ በምሳም የከበራታ ስፍራ በምኩራብም የከበራታ ወንበር፤ በገዢያም ሰላምታና መምህር ሆይ! መምህር ሆይ! ተብለው እንዲጠሩ ይወዳሉ” (የማቴ. 23:5-7) ይላቸዋል።

የዘመኑ ፈሪሳውያንም በአለባበሳቸው የጥንቶቹን አይምሰሉ እንጂ በድር ጌታቸው በንግግራቸው የጥንቶቹን ይመስላሉ። ከሆኑት በላይ መስሎ መታየት ወይም ያልሆኑትን እንደሆኑ መስለው መቅረብ ከባህሪያቸው አንዱ ነው። ያልሆኑትን መስለው ለመታየት የሚሞክሩት ከላይ እንዳ የነው ትንሹን “ትልቅ” ያልሆነውን “ሆነ” ያልተፈጸመውን “ተፈጸመ” ብለው አጋነውና አተልቀው ደምረውና አባዝተው በመናገር “ሌላውን ለመሆን ወይም ለመምሰል” በመጣር ነው። ይህም ግልጽ የሆነ ፈሪሳ ዊነት ነው። ኢየሱስ በዘመኑ የነበሩት ፈሪሳውያን ድርጊት ያን ያህል ካስቆ ጣው በእኛ ዘመን ያሉት ፈሪሳውያን ድርጊትም ምን ያህል ያስቆጣው ይሆን?

11. እውነትነት የሌለውን (artificial) ይጠላል

በመንፈሳዊ ዓለም ውስጡ ቆሽሾ ውጪውን በማሳመር ብቻ ጥሩ ክርስቲያን መምሰል ይቻላል። ሁላችንም ሁለት ዓይነት መልክ አለን። አንደኛው ሌላው ሰው የሚያየው ውጫዊ የሆነው “እኛነታችን” ሲሆን ሁለተኛው በሰው ዓይን የማይታየው እውነተኛው እኛነታችን ነው። ብዙ ጊዜ የውስጡና የውጪው አንድ ዓይነት አይደለም። ሰዎች ትክክለኛውን ማንነታችንን እንዳያውቁብን ከፍተኛ ጥረት እናደርጋለን። እውነተኛውን እኛነታችንን በያውቁ “አይወዱንም” ወይም “ይጠሉናል” ብለን ስለምንፈራ፤ ብዙዎቻችን የድብብቆሽ ሕይወት እንደምንኖር ቀደም ሲል ገልጽናል።

ሁለት ወጣቶች ሊጋብቻ ከመጠያየቃቸው በፊት እርስ በርሳቸው የሚተዋወቁበት ጊዜ እንዲኖራቸው ያስፈልጋል። ውሳኔ ለማድረግ አንዱ የሌላውን ብርታቱንም ሆነ ድካሙን ማወቅ አለበት። ይሁን እንጂ ይህን ለማወቅ ከባድ ነው። ከባድ የሚያደርገውም ማናቸውም ቢሆኑ ራሳቸውን ገልጠው ማሳየት ስለማይፈልጉ ነው። “ብትፈልግ ውሳኔድ ባትፈልግ ተወው፤ እኔ እንዲህ ዓይነት ሰው ነኝ” የሚሉ በጣት የሚቆጠሩ ናቸው። አልፎ አልፎ ለልዩ ልዩ ጥናት እንዲረዳ “መጠይቅ” እንድንሞላ

ተጠይቀን አንዳንዶቻችን በፈቃደኝነት ሞልተን ይሆናል። ከጥያቄዎች ሁሉ ቀላሉ “ያለህን ብርታት ወይም ብርቱ ጎንህን ዘርዝር” የሚለው ነው። ያለምንም ችግር ብዙ ዘርዝረን እንጽፋለን። ከጥያቄዎቹ ሁሉ ከባዱ ግን “ያለህን ድካም በዝርዝር ጻፍ” የሚለው ነው። ያኔ ብዕሩን ከወረቀቱ ጋር ማገናኘት ያቅተናል። ድካማችን አይታየንም። ቢታየንም “ድካም አለብኝ” ብለን ራሳችንን ለሌላው ገልጠን መናገር አንፈልግም።

ኢየሱስ “እውነትነት” የሌለውን (artificial) ነገር በጣም ይጠላል። ፈሪሳውያንን፡

- “እናንተ ግብዞች የሙሴ ሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን ወዋላችሁ! ብርጭቆውንና ሳሕትን ከውጪ በኩል ታጠራላችሁት ውስጡ ግን ቅሚያና ስስት የሞላበት ነው። አንተ ዕውር ፈሪሳዊ! አስቀድመህ ብርጭቆውንና ሳሕትን ከውስጥ በኩል አጥራ፤ በዚያን ጊዜ በውጪም በኩል ንጹሕ ይሆናል” (የማቴ. 23፡25-26)

በማለት በጋይለኛ ቃል ሲናገራቸው እንሰማለን። ኢየሱስ የሚላቸው “ውስጣችሁ ከውጪ እንደሚታየው ዓይነት ንጹህ አይደለም” ነው። በአይሁድ ሕግ ውስጥ “ንጽሕና” ከፍተኛ ሥፍራ የሚሰጠው ነው። ይሄም በሰው ዓይን የሚታይ የውጪ ንጽህና ሳይሆን የሃይማኖት ሥርዓት ነው። በአይሁዳውያን ዘንድ “ንጽሁ ያልሆነ ዕቃ” ሲባል እኛ እንደምናስበው ቆሻሻ ዕቃ ማለት ሳይሆን ያልተቀደሰ መሆኑን የሚያሳይ ነው። ሰውም “ንጽሁ አይደለም” ሲባል ሰውነቱ ቆሻሻ ሆኗል ማለት ሳይሆን ወደ ቤተ መቅደስ ወይም ምክራብ ገብቶ ለማምለክ ብቁ አለመሆኑን የሚገልጽ ነው።

12. እግዚአብሔር ውሸትን ይጠላል

12-ሀ ሰው ሌላውን ሰው መዋሸት ይችላል፤

ፍራንክ አበግኔል የተባለ ወጣት እናትና አባቱ በፍርድ ቤት ሲፋቱ የ16 ዓመት ወጣት ነበር። ዳኛው ፍራንክን “ከማን ጋር መኖር

ትፈልጋለህ? ከእናትህ ጋር ወይስ ከአባትህ ጋር?” ብሎ ጠየቀው። ሁኔታው አስደንግጦት ማናቸውንም ሳይመርጥ፤ ፍራንክ ለብቻው ሕይወቱን ለመምራት ወደማያውቀው ወደ ኒው ዮርክ ከተማ ኮበለለ። ከወላጆቹ ጉያ ወጥቶ የማያውቀው ፍራንክ ለመጀመሪያ ጊዜ ለብቻው መኖር ሲያስብ፤ ወደ አዕምሮው የመጣለት፤ በጣም ረቂቅ የሆኑ የማጭበርበር ዘዴዎችን በመጠቀም ብዙ ገንዘብ ለማግኘት ነበር። የሃርቫርድ ዩኒቨርሲቲ የሕግ ምሩቅ፤ እንዲሁም የሕግ ባለሟሉ የሚፈተኑትን ፈተና ማለፉን የሚያመለክት ሠርተፊኬት አስመስሎ በመሥራት ከአንድ ትልቅ የመንግሥት መሥሪያ ቤት የሕግ ባለሙያ ሆኖ ተቀጠረ። የሕግ ሥራው ሲሰለቸው ፍራንክ የህጻናት ህኪም ነኝ ብሎ ጆርጂያ ሆስፒታል የሐኪሞች ተቆጣጥሪ ሆኖ ተቀጠረ። ይኼኛውም ሥራ ሲሰለቸው፤ የኮሎምቢያ ዩኒቨርሲቲ ዲግሪ በመፍጠር Brigham Young University ለአንድ ሴምስተር ያህል የሶስቱ ፒሮፌሰር ሆነ። ፍራንክ ይህን ዓይነት አስደናቂ የሆኑ የወንጀል ሥራዎችን ይሥራ እንጂ፤ የሁለተኛ ደረጃ ትምህርቱን አልጨረሰም ነበር።

በመጨረሻ አጭበርባሪ ሌባ መሆኑ ተደርሶበት በፖሊሶች ተያዘ። ይሁን እንጂ፤ የተደረሰበት የሰዎችን \$2.5 ሚሊዮን አጭበርብሮ ከወሰደና ካጠፋ በኋላ ነው። ፍራንክ ብሩህ አዕምሮ የነበረው፤ የፈጠራ ችሎት ያለው፤ ፈልሳሪ፤ ልዩ ልዩ የተፈጥሮ ስጦታ የነበረው ሰው ነበር። ነገር ግን ችሎታውን በትክክል አልተጠቀመበትም። በዚህ ዓይነት ሰው ሌላውን ሰው በመዋሸት፤ አስመስሎ በመፍጠር፤ ተራ ብረቱን “ወርቅ ነው” በማለት አጭበርብሮ እስከተወሰነ ጊዜ ድረስ ሳይታወቅበት ሊቆይ ይችላል። ጥያቄያችን ግን ሰው እግዚአብሔርን ዋሽቶ ማምለጥ ወይም መኖር ይችላል ወይ? እግዚአብሔር ማየት የማይችለው ነገር ይኖራል? የማይችል ከሆነ፤ ታዲያ ሰው በእግዚአብሔር ፊት ዋሽቶ ለመኖር ለምን ይሞክራል?

12-ሰ እግዚአብሔርን ዋሽቶ ማምለጥ አይቻልም፤

እግዚአብሔርን ለመዋሸት ከሞከሩት ሰዎች መካከል አንደኛው ጌሐዚ የተባለው የኤልሳቅ አሸክር ነው። ይህ ሰው በመራብና በመጠማት የተንገላታ ሰው አልነበረም። ይሁን እንጂ፤ በሰርቆት ለመክበር የፈጸመውን በደል እናውቃለን። ጌሐዚ፤ በወቅቱ የተመቻቸ ቦታ የተቀመጠ ሰው ነበር። በእስራኤል ምድር በነብይነቱ የተደነቀና የተፈራ ሰው አካባቢ የኖረ ሰው ነበር። ኤልሳቅ ለእርሱ ቅርብ ነበር። ቅርብ በመሆኑ ጄኔራል አማን ከኤልሳቅ ጋር የተነጋገረውን ሁሉ ሰምቷል። ንዕማን ከለምጹ መዳኑን እንዳየ ተመልሶ መጥቶ “ክእስራኤል አምላክ በቀር ሌላ አምላክ አለመኖሩን እነሆ አሁን ተረዳሁ። ስለዚህ ጌታዬ ሆይ! እባክህ ይህንን ስጦታ ተቀበለኝ” አለው። ለተደረገለት በኅ ነገር ዋጋ መክፈል ፈለገ። የእግዚአብሔር ታላቅ ስጦታ በገንዘብ እንደማይገዛ ኤልሳቅ ነዕማንን ሊያስተምረው ፈልጎ፤ ስጦታውን አልቀበልም አለው። ጌሐዚ የኤልሳቅ የቅርብ ረዳት ስለነበረ፤ ኤልሳ ንዕማን ያቀረበለትን ስጦታ እምቢ ሲል ሰምቶ በጣም ተቆጫ። “ጌታዬ ንዕማንን ምንም ነገር ሳያስከፍል አሰናብቶታል፤ ያ ሶርያዊ ሰው ያቀረበለትን ስጦታ መቀበል ይገባው ነበር” አለ።

ኤልሳቅ የነብይነት አገልግሎቱን የተረከበው ጌታው ከነበረ ከኤልያስ ነበር። ልክ እንደዚሁ ጌሐዚም የክብር አገልግሎት ይጠብቀው ነበር። የሚያስደንቀው ጌሐዚ በተለምዶ መካከል እየኖረ፤ የእግዚአብሔርን ከንድ እያየ፤ የተደበቀውን ነገር እግዚአብሔር ገልጦ የሚያሳይ መሆኑን እያወቀ፤ እንዴት ይህን ዓይነት አሳፋሪ ሥራ ለመሥራት ደፈረ? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። “የንዕማን ብርና መለዋውጫ ልብስ ከሚቀርብኝ፤ በልጅ ልጥፉ” የሚል ውሳኔ የወሰነ ይመስላል። የሞተው ሲነሳ፤ ለምጻሙ ሲነጻ፤ ከሰማይ እሳት ወርዶ መስዋዕቱን ሲበላው፤ ከሰማይ እሳት ወርዶ የተላኩትን ወታደሮች ሲያጠፋ አይቷል። ይሁን እንጂ፤ ከክፉ አሳቡ ሊገታ አልቻለም።

በዘመናችን ብዙ ቀልጣፋ የሆኑ ልጆች አሉ። የንግግር ችሎታቸው ሌላ ነው። ርጠው አይደክሙም። በጥሩ ጀምረው መካከል ላይ ይደባልቃሉ። ትዕግስት ቢኖራቸው በትህትና የተሞሉ ቢሆኑ፤ ሰማያዊውን ነገር ብቻ ቢመለከቱ ጌታ የትና የት ባደረሳቸው ነበር! ከሁሉም የሚያሳዝነው በእግዚአብሔር ቤት እየኖሩ፤ ቃሉን እየሰሙ፤ እግዚአብሔር የሚሠራቸውን ተአምራት እያዩ፤ ፍንክች የማይሉ፤ የማይደነግጡ፤ ኃጢአታቸው የማይሰደነግጣቸው፤ የማይቆረቁሩቸው ሰዎች መኖራቸው ነው። ጌሐዚ የነበረውን አገልግሎት ለራሱ ጥቅም ሲያውለው መታየቱ አሳፋሪ ነው። ዛሬም ወንጌልን ለራሳቸው ጥቅም ሲሉ የሚሸቃቅጡት ሕዝቡን የሚገፉ፤ እግዚአብሔር ያላለውን አለ የሚሉ፤ ያልሠራውን ሠራ በማለት በውሸት የሚነግዱ አሉ። ኤልሳዕ ጌሐዚን “እስከ አሁን የት ነበርከ! ብሎ ሲጠይቀው ጌሐዚም ‘ጌታዬ አረ የትም አልሄድኩም’ ሲል መለሰ። ኤልሳዕም ሰውየው ሲያነጋግርህ ከሠረገላው ላይ ሲወርድ እኔ በመንፈስ ከአንተ ጋር አልነበርኩምን?” (2 ነገ. 5፥25-26) ብሎ አለው።

ጌሐዚ “ማንም አላየኝም” ብሎ ይዋሽ እንጂ፤ ያደረገውን እግዚአብሔር ያውቅ ነበር። ኤልሳዕ “ሰውየው ሲያነጋግርህ ከሠረገላው ላይ ሲወርድ እኔ በመንፈስ ከአንተ ጋር አልነበርኩምን?” አለው። ኤልሳዕ ጌሐዚን “... አሁን ገንዘብህ ልብስ፤ የወይራና የፍራፍሬዎችን ቦታ፤ በግና የቀንድ ከብት ወይም አገልጋዮችን ለመቀበል ጊዜው አይደለም...” አለው። እኛስ ያለንበት ዘመን ምን ዓይነት ይሆን? ያለንበት ዘመን ሰው በሞት አፋፍ ላይ የቆመበት ዘመን ነው። የሃይማኖት ብዛት ልቡን ሊሠርቁት የሚሻማበት ጊዜ ነው። ችግር ያንገላታዋል፤ በጦርነት ያለፈ ሰው ነው፤ በማጣት የሚኖር ሕዝብ ነው። ሕዝቡ በሰደት የሚንከራተትበት ዘመን ነው። ያለው ተስፋ በላይ በሰማይ ብቻ ነው። እናንተ ገንዘብ፤ ልብስ፤ መኪና፤ ቤት ስታሳድዱ፤ በሚሊዮን የሚቆጠሩት ነፍሳት ወደ ሲኦል እየገሰሰው ነው። የሚበስብሰውን የመለቃቀሚያ ጊዜ አይደለም።

የዘመኑ አገልጋይ፤ በቆሳቁሳዊ ነገር ልቡ የተሞላ ነው። ጥንት ለወንጌላውያኖቻችን በቂ ቀለብ አንሰጣቸውም ነበር። ብናስርባቸውም፤ ነፋሳቸው አልተራቡትም፤ ውጪያቸው ቢቆሸሸም፤ ውስጣቸው አልቆ

ሸሸም። ትራንስፖርት በማጣት በእግራቸው ቢንከራተቱም፤ መንፈሳዊ ኪዳን አልታየባቸውም። እንደ ዛሬዎች ራሳቸውን “ኢንተርናሽናል ሰባኪ” ብለው ለራሳቸው ስም ባያውጡም፤ በአይሮፕላን ባይበሩም፤ እግሮቻቸው በወንጌል የተጫሙ ነበሩ። ለምድራዊ ነገር ትኩረት ለመስጠት ፈጽሞ ልባቸው የተሳበ አልነበረም። በተለይ የኢትዮጵያን ሕዝብ ሥጋ ዊና መንፈሳዊ ረሀብ በሚያንገላታው በዚህ ቀውጢ ዘመን፤ የወንጌል መልዕክተኞች ነን የሚሉ በወንጌል ስም ሊከብሩበት የሚገባቸው ጊዜ እይ ደለም። ጌሐዚ፤ ውሸቱ፤ ከፍተኛ ዋጋ አስከፍሎታል። ኤልሳዕ ጌሐዚን “ከዚህም የተነሳ እከሆ የንፅግን አስቃቂ የቆዳ በሽታ ወደ አንተ ይተላለፋል፤ አንተና ዘሮችህ ለዘላለም ከዚያ በሽታ አትነጹም አለው” (2 ነገ. 5፥27) ወዲያው ገላው እንደ በረዶ ነጭ ሆነ።

12-ሐ እግዚአብሔር የማይረዳን የውሸት ሕይወት ስለምንኖር ነው

ብዙዎቻችን የምንኖረው አሸናፊ የክርስትና ሕይወት አይደለም። ተሸናፊና የወደቀ ሕይወት የምንኖረው፤ እግዚአብሔር እኛን መርዳት ስላቆመ፤ ወይም ስላቃተው ሳይሆን፤ የውሸት ክርስትና ስለምንኖር ነው። እርግጥ ነው ክርስቲያኖች ነን፤ አስተማሪዎች፤ አገልጋዮች፤ እንዲሁም ሽማግሌዎች ነን። ይሁን እንጂ በግልጽ ኃጢአት ባንሠራም፤ በድብቅ እንሠራለን። ምንም ያህል ደካማዎች ብንሆን፤ ከእግዚአብሔር ጋር ግንኙነትና ሕብረት ካለን፤ የሚያሳስበንን፤ የሚያስጨንቀንንና እንዲሁም የምንፈልገውን ነገር ለእርሱ የመንገር መብት አለን። በኃጢአት ብንወድቅ፤ ኃጢአታችን ተሰምቶን ስብርብር ብለን ይቅርታ ብንጠይቀው፤ ሁለተኛ ዕድል ይሰጠናል። ኃጢአታችንን ይቅር ይላል። የውሸት ሕይወት ብንኖር ግን፤ ያልሆነውን ነን እያልን ራሳችንን ደብቀን ብንኖር ግን፤ ኃጢአተኛውን ቢወድም፤ ኃጢአትን ስለሚጠላ፤ ከእርሱ ጋር ፍጹም ሕብረት ሊኖረን አይችልም። ለመጸለይ ስንበረከክ፤ ኃጢአታችን በእኛና በእግዚአብሔር መካከል ስለሚቆም፤ ጸሎታችን ጣራውን አልፎ አይሄድም። ለማምለክ ብንሞክር አምልኮታችንን እግዚአብሔር አይቀበልም።

12-መ ውሽት የሕሊና ጭንቀትን ያስከትላል

የውሽት ሕይወት በመኖሩ በህሊና ክስ ከተሰቃዩት ሰዎች መካከል ጎልቶ የሚታየው ንጉሥ ዳዊት ነው። የውሽት ሕይወት በመኖሩ በጭንቀትና በፍርሃት ያለአንዳች እንቅልፍ ይውልና ያድር እንደነበረ ራሱ ሲገልጽ፤

- “... ኃጢአቴን ላልናዝዝ ቀኑን ሙሉ በማልቀስ ምክንያት ሰውነቴ ይከመ። አምላክ ሆይ! ቀንና ሌሊት በብርቱ ቀጣሾች ርጥበት ያለው ነገር በቢጋ ሙቀት እንደሚደርቅ፤ ጉልበቴ በፍጹም አለቀ” (መዝ. 32፡14) አለ።

ቀኑ አልቆ ማታ ወደ አልጋችን ስንወጣ፤ የኖርነው ያየውሽት፤ ያየማስመስል ድርጊታችን ትዝ እያለን፤ ወይም ወደ ሕይወታችን ብቅ እያለ እንቅልፍ ይነሳን ይሆን? ወይም ጥዋት ከእንቅልፋችን ስንነቃ መጀመሪያ ወደ አዕምሯችን የሚመጣው የትላንትናው የውሽት ሕይወታችን ይሆን? ዳዊት የድብብቆሽ ሕይወቱ ስላልተመቸው፤ የወሰደውን እርምጃ ሲገልጽ፤

- “ገቢያን ጊዜ ኃጢአቴን ለአንተ ተናዝዝሁ፤ በደሴንም ከአንተ አልሰወርሁም፤ ኃጢአቴን ሁሉ ለአንተ ለመናዝዝ ወሰንሁ፤ እን ተም ኃጢአቴን ሁሉ ይቅር አልሰኝ” (መዝ. 32፡15) አለ።

አንድ እንግሊዛዊ የሥነ አዕምሮ ሊቅ፤

- “እንግሊዝ አገር በአዕምሮ ሀመም ተይዘው ሆስፒታል ገብተው ከሚታከሙት ሰዎች ውስጥ ይቅርታን ማግኘት የሚችሉበት መንገድ ቢያገኙ፤ ሰባ ከመቶው ጤነኛ ሆነው ከሆስፒታል ይወጡ ነበር” አለ።

12-ሠ ውሽት ብዙ ዋጋ ያስከፍላል

የምንኖርበት ዓለም በጣም የሚያንሸራትት ነው። ምንም ያህል በሕይወታችን ጠንቃቃዎች ብንሆንም፤ አንሸራትቶን የምንወድቅበት ጊዜ አለ። ከመስመር እንዳንወጣ እግዚአብሔር የራሱን አጥር አጥርልናል። ይሁን እንጂ፤ “ተመልሼ እመጣለሁ” በማለት አጥር ዘለን እንወጣለን። ከክልሉ ሰንወጣ ተላልጠን፤ ተጎድተን በአባል ዘር በሽታ፤ በኤድስ ተይዘን ምድራዊ ጉዟችን በአጭሩ እንዲቀጭ ይሆናል። የእግዚአብሔር ጸጋ ሰፊና በሰው አዕምሮ ሊገመት ከሚችለው በላይ ወሰን የሌለው በመሆኑ፤ ደጋግ መን ኃጢአት ስንሠራ ይቅርታውን ይሰጠናል። ይሁን እንጂ፤ ጸጋውን በደንብ ካልተጠቀምንበት ልንስተው እንችላለን። ጸጋውን እርካሽ እድርገን በመቁጠር እያወቅን፤ በይቅርታውና በምሕረቱ በመተማመን ደጋግ መን በኃጢአት ስንጫወት ጸጋውን እንስታለን። ማንኛውም ነገር ማብቂያ እንዳለው ሁሉ፤ የእግዚአብሔርም ጸጋ የሚያበቃበት፤ የምሕረት እጁን የሚሰበስብበት ጊዜ አለ። ያኔ ልመን ብንል እንኳን ማመን የማንችልበት ጊዜ ይሆናል።

የውሽት ሕይወታችን አንድ ቀን ይገለጣል። ጌሐዚ እግዚአብሔርን በውሸቱ ሊፈታትነው ሞከረ። ጌታን ያስቆጣው ብርና የመለዋወጫ ልብስ በመፈለጉ ብቻ ሳይሆን፤ እግዚአብሔርን ለመዋሸት በመሞከሩ ነው። ዛሬ እኔና እናንተ ራሳችንን ደብቀን፤ እግዚአብሔርን እየዋሸን ለመኖር እንሞክር ይሆን? እግዚአብሔርን ዋሽቶ መኖር እንደማይቻል የተረዳው ዳዊት፤

- “የተሰወረውን ኃጢአታችንን በፊትህ ብርሃን፤ በደላችንንም በፊትህ አስቀመጥህ” ይላል (መዝ. 90፡18)።

የጌሐዚ ውሽት እንደተገለጠው፤ የእኔና የእናንተም “የተደበቀ” ኃጢአት አንድ ቀን መገለጡ አይቀርም። “እግዚአብሔር ሰውር የሆነውን ነገር ሳይቀር፤ ውስጡን ገላልጦ ማየት የሚችለው አምላክ ሕይወታችንን ቢያይ፤ የቀድሞ ፈሪሳውያንን ዓይነት ግብዝነት ያይ ይሆን? ውጭያችን አምሮ ውስጣችን ግብዝነትና አመጸኛነት ሞልቶብን ይሆን? የውጭውን ብቻ

ማሳመር እውነተኛ የሆነውን ለውጥ አያመጣም። እውነተኛ ለውጥ ከውስጥ ስለሚጀምር፤ መንፈስ ቅዱስ የለውጥ ሥራውን የሚሠራው ውስጣችንን በመንካት ነው። ውስጡ ሲለወጥ የውጭውም የተለወጠ ይሆናል። እውነተኛ ለውጥ ሳይኖር፤ ወይም ከውስጥ ሳይጠራ መልካም መስሎ መታየት ይቻላል። የፈሪሳውያን ችግር አንደኛውና ትልቁ ይሄ ነበር። ለዚህ ነው ኢየሱስ ፈሪሳውያንን፤

- “... በውስጣቸው በሞቱ ሰዎች አጥንትና በርኩስ ነገር ሁሉ የተሞሉ፤ በውጪ ግን በኖራ ተለሰነው የሚያምሩ የመቃብር ግንቦችን ትመስላላችሁ፤ በውጭ ለሰው እንደ ጸድቃን ትታያላችሁ፤ በውስጣችሁ ግን ግብዝነትና ዓመፀኝነት ሞልቶባችኋል” (የማቴ. 23:27-28) ያላቸው።

አንዳንድ ክርስቲያኖች እውነተኛ የሆነ መንፈሳዊ ዕድገት የማይታይ ባቸው፤ ሰው ሊያየው የሚችለውን ውጫዊውን ሕይወታቸውን አሳምረው፤ ውስጣዊ ሕይወታቸውን ግን ችላ ስለሚሉት ነው።

13. ራስን ለመሆን ውስጣዊ ለውጥን ይጠይቃል፤

ሰው በሕይወቱ እንዲኖሩት ከሚፈልጋቸው ዋና ዋና ነገሮች መካከል አንደኛው “ጠንካራ ገጽ ባሕሪና (Character) ሲሆን፤ ሁለተኛው፤ ጥሩ ስም (ዝና) (reputation)” ናቸው። በነዚህ በሁለቱ መካከል ትልቅ ልዩነት አለ። “ገጽ-ባሕሪ” (Character)፤ ላለመስረቅ፤ ላለመዋሸት፤ ዋጋ ቢያስከፍልም፤ በጎ የሆነውን ነገር ከማድረግ ወደ ጓላ ላለማለት፤ እንዲሁም ኃጢአትን “እምቢ!” ለማለት አቅም ያለውን ሰው ባሕሪ የሚያሳይ ነው።

“ገጽ-ባሕሪ” በሰው ሕይወት ውስጥ የሚፈጠረው፤ ሰው በሚያገኘው ክንውን (ጥሩ ውጤት) ላይ ወይም ሰዎች በሚሰጡት አስተያየት ላይ ሳይሆን፤ “በራሱ እውነተኛ ማንነቱ” ላይ ነው። ከላይ እንደገለጽነው በሕይወታችን እውነተኛ ለውጥ ለማምጣት መንፈስ ቅዱስ የሚነካው

“ውስጣችንን” እንጂ “ውጪያችንን” አይደለም። ስለዚህ እውነተኛ የክርስትና ባሕሪ ወይም እውነተኛ ለውጥ የሚጀምረው “ከውስጥ” እንጂ፤ ከውጪ አይደለም። እውነተኛ የሆነ የውስጥ ለውጥ ከሌለ፤ ከውጪ የሚታየው ሁሉ እውነትነት የሌለው፤ ወይም “ሰው ሠራሽ” (artificial) የሆነ ነው። በባሕሪያችን እውነተኛ የሆነ ውስጣዊ ለውጥ ማምጣት የምንችለው እግዚአብሔር እንዲለውጠን ፈቃዳችንን ማሳየት ስንጀምር ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ፤

- “ራሳችሁን የተቀደሰ መስዋዕት አድርጋችሁ ስጡ ... በልባችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም አትምሰሉ” (ሮሜ 12:2) ይላል።

ለመለወጥ ሁለንተናችንን ለእርሱ መስጠት የመጀመሪያው እርምጃችን ነው። የእኛ ድርሻ፤ እግዚአብሔር አስፈላጊ የሆነውን ለውጥ እንዲያደርግ መፍቀድ ሲሆን፤ የጌታ ድርሻ ደግሞ የእርሱን ባሕሪ በእኛ ሕይወት ውስጥ እንዲቀረጽ ማድረግ ነው።

ሰው “ገጽ-ባሕሪውን” በራሱ ምርጫ፤ አቅጣጫውን በመለወጥ፤ ወይም የነበረውን እምነት በመተውራራ ካላበላሸው በስተቀር፤ ሌላ ሰው ሊያበላሽው አይችልም። ይህም ማለት ሰው ሰማችንን፤ ወይም ዝናችንን ሊያጠፋ (ሊያበላሽ) ሲችል፤ “ገጽ-ባሕሪያችንን” (character) ግን ለማበላሸት ኃይል የለውም። ኢየሱስ እኔና እናንተን የሚለካን ሰዎች ውጪያችንን አይተው በሚሰጡን ስም (ዝና) ሳይሆን፤ ከውስጣችን ሆንን በተገኘነው ነው። ስለዚህ ሰዎች ስለ እኛ ስለሚሰጡት አስተያየት መጨነቅ የለብንም። ወይም ሰዎችን ለማስደሰት እውነትነት የሌለው ውጪያዊ የሆነ ነገር ማድረግ አያስፈልገንም። ውስጣችን ሳይለወጥ፤ ውጪያችንን በማሳመር ወይም መስለን በመታየት ብቻ በሰዎች ዘንድ ጥሩ ስም ወይም ዝና አግኝተን፤ በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ዋጋ የሌለን ከሆንን ምን ይረባናል?

• “ጁድቅ እንደ ዘንባባ ያፈራል፤ እንደ ሊብኖስ ዝግባም ያድጋል። በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ተተክለዋል፤ ከአምላካችንም አደባባይ ውስጥ ይበቅላሉ” (መዝ. 92:12-13)።

ይህንን መጽሐፍ የምታነቡ ሁሉ፤ አንዳንዶቻችሁ በሥጋ አድጋችሁ አብቅታችሁ ይሆናል። በወጣትነት ዕድሜ ላይ በነበራችሁበት ዘመን መሆን የምትፈልጉትን ነገር ለመሆን ወስናችሁ ይሆናል። የምትፈልጉትን ትምህርት ተምራችሁ ጨርሳችኋል፤ ትዳር መሥርታችሁ፤ ልጆች ወልዳችሁ አሳድጋችኋል። የልጅ ልጅ አይታችኋል። ከዚህ በኋላ ምን ያህል ዕድሜ እንደሚቀራችሁ አታውቁም። “መሆን የምፈልገውን ሆኛ ለሁ፤ ሌላ ለመሆን የምጠብቀው ነገር የለም” በማለት ደምድማችሁ ይሆናል። በዚህ ዓይነት በወቅቱ መሆን የምትፈልጉትን ሆኛችሁ ይሆናል። አንዳንዶቻችሁ ደግሞ “እሆናለሁ” ያላችሁትን ባለመሆናችሁ ደስታ የሽሻችሁ ትሆኑ ይሆናል።

ሕይወት ማለት ከተለየ ስኬት ወይም ልምምድ ላይ መድረስ አይደለም። በሕይወት ውስጥ ዋናው ነገር የምናገኘው ከፍተኛ የሥራ ውጤት ሳይሆን፤ ለመሆን የምንፈልገውን መሆን መቻል ነው። ራሴን ከማንም ጋር ሳላወዳድር፤ መጠየቅ ያለብኝ ጥያቄ ቢኖር “እግዚአብሔር መለሰ ወጉን እንድሆን ከፈጠረኝ፤ መለሰ ወጉን ሆኛለሁ ወይ?” የሚል መሆን አለበት። እግዚአብሔርም መጨረሻ ላይ ከፊቱ ስቀርብ የሚጠይቀኝ ጥያቄ፤ “መለሰ ወጉን ሆነሃል? ወይም መለሰ ወጉን አክለሃል?” ብሎ እንጂ፤ “እክሌን መሰለሃል? ወይም እክሌን አክለሃል?” ብሎ አይደለም። ይህንን እውነት ማወቁ፤ ሌላውን ለመምሰል ወይም ለመብለጥ ከመታገልና ከመጨነቅ ያድነኛል።

በሕይወታችን ትኩረት የምናደርገው በራሳችን ላይ ብቻ ከሆነ፤ ምንጊዜም ቢሆን ራሳችንን መሆን አንችልም። እንዲሁም የሕይወታችን ዋና ዓላማች ደስተኛ ለመሆን ከሆነ፤ ምንጊዜም ቢሆን ደስተኛ መሆን አንችልም። እግዚአብሔር እኔና እናንተን እንድናድግና እንድናብብ አድርጎ ነው የፈጠረን። ዘማሪው “ጁድቅ እንደ ዘንባባ ያፈራል፤ እንደ ሊብኖስ ዝግባም ያድጋል። በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ተተክለዋል፤ ከአምላካችንም አደባባይ ውስጥ ይበቅላሉ” (መዝ. 92:12-13) ይላል። ይህንንም ዕድገት የምናገኘው፤ በራሳችን ላይ ትኩረት በማድረግ አይደለም። በራስ ላይ ከማተኮር የበለጠ ትልቅ ራዕይ እንዲኖረን ያስፈልጋል። ያም የእግዚአብሔርን ክብር በዓለም ውስጥ ለማንጸባረቅ መሆን አለበት። ዓለም ብልህነትን፤ ዕድገትን የሚያሳዩ ሰዎች ያስፈልጓቸዋል። ምክንያቱም የሚያድጉና የሚያብቡ ሁልጊዜ ለብዙዎች በረከት ስለሚሆኑ ነው። ለዓለም በረከት የሚሆኑትም በትህትና፤ ወይም ራሳቸውን ዝቅ በማድረግ ነው።

እግዚአብሔር እኔና እናንተን እንድናድግ፤ ከፍተኛ ወኔና ጥንካሬ ከውስጥም ሆነ ከውጪ እንዲኖረን፤ ከራሳችን በሻገር ለሌሎች በረከት እንድንሆን አድርጎ ነው የፈጠረን። ዕድገት የእግዚአብሔር ስጦታና ዕቅድ ስለሆነ፤ ስናድግ ከእግዚአብሔር ጋር፤ ከሰዎች ጋር፤ ከተፈጥሮና እንዲሁም ከራሳችን ጋር መስማማታችንን ያሳያል። ዕድገታችንም ባለን ገቢ ወይም ደሞዝ፤ ሀብት፤ ውበትና ትምህርት አይለካም። እግዚአብሔር ሲፈጥረን እንድንሆን ያቀደልንን እንድንሆን ነው።

እግዚአብሔር እኔና እናንተን እንድናድግ ሲረዳን፤ ሌላ ሰው ሳይሆን፤ እራሳችንን ሆነን እናድጋለን። ጎመን ዘር ሲያድግ የዝግባ ዛፍ እንደማይሆነው ሁሉ፤ እኛም ስናድግ ራሳችንን እንጂ፤ ሌላውን ሰው አንሆንም። የተፈጥሮ ችሎታችንን፤ ባሕሪያችንን (temperament)፤

ፍላጎታችንን የምንወደውና የምንጠላውን እንዲሁም የአዕምሮ ችሎታችንን ወስኖ የፈጠረን እራሱ እግዚአብሔር ነው። ሌላውን ለመሆንና ለመምሰል እንሞክር እንጂ ምንጊዜም ቢሆን ሌላውን መሆን አንችልም። አንዳንድ አማኞች በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ለማደግ ሌላ ሰው መሆን ያለባቸው ይመስላቸዋል።

እግዚአብሔር የእጁ ሥራ የሆነውን ሰው ለቅጣጫውን ወይም ለካሄዱን ይለውጣል እንጂ “አይረባም” ብሎ ቆርጦ አይጥልም። ሐዋርያው ጳውሎስ ክርስቶስን በደማስቆ መንገድ ከመገናኘቱ በፊት ብሩህ አዕምሮ ያለው ተቀናቃኝና የክርስቲያኖች አሳዳጅ ነበር። ከተለወጠ በኋላ ደግሞ ብሩህ አዕምሮ ያለው ራሱን ስለ ሰዎች በጎነት ሲል መስዋዕት አድርጎ የሚሰጥ ሆነ። ስለዚህ እግዚአብሔር እርሱ ራሱ የሠራውን ወይም የፈጠረውን “አይረባም” ብሎ አንስቶ አይወረውረውም። ዘማሪው “እግዚአብሔር እርሱ አምላክ እንደ ሆነ እውቁኑ እርሱ ሠራን እኛም አይደለንም” ይላል (መዝ. 100:3)። ስናድግ የበለጠ ራሳችንን እንሆናለን እንጂ ሌላ ሰው አንሆንም።

እኔና እናንተ የፈለግነውን መሆን ወይም ራሳችንን እንደገና መፍጠር አንችልም። በራሳችን ውስጥ የማንወደው ነገር ቢኖር እንኳን እግዚአብሔር ራሱ እንደፈጠረን ራሳችንን መሆን ወይም ሌላ እንዳለነው ራሳችንን መቀበል አለብን። በመንፈስ ስናድግ በሙላት ሕያው እንሆናለን። ዓላማ ያለው ሕይወት ይኖረናል። ኃጢአትን አስወግደን በቅድስና መኖርን እንመርጣለን። በአዕምሮ ስናድግ ደግሞ በደስታና በሰላም የተሞላን እንሆናለን። እግዚአብሔር ሲያሳድገን ዓለምን ለመቤዝት ላቀደው ዕቅድ ሊጠቀምብን ይፈልጋል። ያደገው እኛነታችን እግዚአብሔር በሚፈልገው ዓይነትና መልክ በዓለም ውስጥ ተሳትፎ እንዲኖረን ያስችላል። ዓላማ ያለው ሕይወት መኖር ያስችለናል። የእኔና የእናንተ ምኞት

ወይም ፍላጎት የሌላው ሰው ካርቦን-ኮፒ መሆን ይሆን? ወይስ ራሳችንን ሆነን እግዚአብሔር ለፈጠረን ዓላማ መዋል እንፈልጋለን? ምርጫው የራሳችን ነው። የዚህም መጽሐፍ ጠቅላላ ሀሳብ ወይም ዓላማ ያልሆነውን ለመሆን ወይም ለመምሰል ሳይሆን እራሳችንን እንድንሆን ነው።

- Attwood, David. Changing Values, Paternoster Press, Great Briton, 1998.
- Belvins, William L. Care and Maintenance for Christian Life, Word Books Publisher. Waco, TX.
- Gibboney, Charles H. Living Beyond Your Means, Quality Printers, Bristol, VA. 1983.
- Houtz, E.M. Camouflage Christians, Accent Books, Denver, Colorado, 1973.
- Hybels, Bill. Honest To God, Zondervan Publishing House, Grand Rapids, MI, 1990.
- Kempis, Thomas. The Imitation of Christ, Dover, Publications, Mineola, NY.
- Leman, Kevin. When Your Best Is Not Good Enough, Fleming H. Revel, Grand Rapid, MI, 1988.
- Luciani, Joseph J. Self-Coaching, John Wiley & Sons, Hoboken, NJ, 2007.
- Mason, John. Imitation is Limitation, Bethany House, Minneapolis, MN. 2004
- መለስ ወገኑ፣ ከእስክራሪ ሰው ጋር መኖር..2006.
- “የመንፈስ ቅዱስ ስጦታችንን ማወቅና በአግባቡ መጠቀም”
- Oldham, Dale. Close to God Living, Warner Press, Anderson, Indiana, c1957.
- Ortberg, John. The Me I Want to be, Zondervan, Grand Rapids, MI. 2000.
- Paulson, J. Sig. Your Power To Be, Doubleday Co., Garden City, NY, 1969.
- Scazziero, Peter. Emotionally Healthy Spirituality, Thomas Nelson, Nashville, TN, 2006.

- Thomas, Angela. Revitalize Your Spiritual Life, Tomas Nelson, Nashville, 2010.
- Warren, Clark Neil. God Said It, Don't Sweat It, Thomas Nelson Publishers, Nashville, 1998.
- White, Jerry. Honesty & Morality Conscience, Navpress, Colorado Spring, Co. 1979.

እግዚአብሔር እያንዳንዱን ሰው መልካም አድርጎ ለራሱ ዓላማ እንዲውል ከፈጠረው፤ ሰው ራሱን መቀበል የሚያቅተው ለምን ይሆን? የክርስትና እምነት በእውነት ላይ የተመሠረተ ከሆነ፤ አማኝ ለእግዚአብሔር፤ ለሰውና እንዲሁም ለራሱ “እውነተኛ” የማይሆነው፤ ማንነቱ ለውጦ ያልሆነውን ለመሆን ወይም ለመምሰል የሚሞክረው ለምን ይሆን? ይህን መጽሐፍ አዘጋጅተን ለክርስቲያን አንባቢዎች ለማቅረብ የተነሳንበት አንደኛው ምክንያት፤ ክርስቲያኖች በመንፈሳዊ ሕይወታቸው የሌላው ሰው ግልባጭ ሳይሆኑ፤ “ራሳቸውን ሆነው” ማደግ የሚችሉበትን አንዳንድ ጠቃሚ የሆኑ ሃሳቦችን ለማካፈል ነው።

እግዚአብሔር “እኛን፤ ወይም “ራሳችንን እንጂ፤ የሌላው ሰው ካርቦን-ኮፒ አድርጎ አልፈጠረንም። እኔና እናንተ በምድር ላይ የተወሰነልንን ዘመን ጨርሰን ወደ ሰማያዊው ቤታችን ስንሄድ፤ በኃያሉ እግዚአብሔር ፊት ስንቀርብ፤ እግዚአብሔር “መቤን፤ ዳዊትን፤ ኤልያስን፤ አስቴርን ለምን አልሆናችሁም?” ወይም “ለምን እነሱን አላከላችሁም?” ብሎ አይጠይቀንም። የሚጠይቀን “የተፈጠራችሁበትን ዓላማ ለመፈጸም ለምን ራሳችሁን ሆናችሁ አልተገኛችሁም?” ብሎ ነው። ጆን ኦርትበርግ (John Ortberg) በሕይወትህ ውስጥ በጣም አስፈላጊ የሆነው ነገር፤ የምታደርገው ነገር ሳይሆን፤ የሆነክው ወይም ሆነህ የተገኘኸው ነው” አለ። ስተረጉም አበላሽፍው እንደሆነ በማለት፤ እንግሊዝኛውንም ጭምር አስፍራልሁ። (The most important task of your life is not what you do, but who you become.) ይላል።

ሰው ሌላውን መስሎ ሳይሆን ራሱን ሆኖ ሲያድግ፤ ለብዙዎች በረከት ይሆናል። ራሱን እንዳለ ተቀብሎ ሲኖር፤ ያልሆነውን እንደሆነ አስመስሎ መኖሩን እየተወይመጣል። ራሱን ሆኖ መኖርን የሚፈራ ሰው፤ በራሱ እምነት የሌለው ይሆናል። ራሱን መቀበል ካቃተው፤ ሌሎች ሊቀበሉት አይችሉም። እኔና እናንተ መሆን የምንችለውን አንድንሆን የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው። ፈቃዱን የምንፈጽምበት፤ ዓላማውንም ተግባራዊ ማድረግ የምንችልበትን ልዩ ልዩ የተፈጥሮ ስጦታ ለያንዳንዳችን ስጥቶናል። በውጪም ሆነ በውስጥ ሌላውን ሳይሆን ራሳችንን ሆነን ስናድግ፤ ለብዙዎች በረከት እንሆናለን።

ዶ/ር መለሰ ወጉ

ይህ መጽሐፍ ለኢትዮጵያውያን የወገኗል አገልግሎት የመሪዎች ማሰልጠኛ ሕንጻ ሞሪያ እንዲሆን የተሰጠ ነው።